

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

احترزاز
عالم عزای حسینی
بروش و لداوگان

به قلم: جمعی از نویسندگان و محققان

*****

به اهتمام سروده های شعرای حسینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اهتزاز علم عزاي حسيني بر دوش دلدادگان

نويسنده:

جمعي از نويسندگان و عاشقان حضرت ولي عصر (عج)

ناشر چاپي:

محب العترة الطاهرة

ناشر ديجيتالي:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۱	اهتزاز علم عزای حسینی بر دوش دلدادگان
۱۱	مشخصات کتاب
۱۱	اشاره
۱۳	اهداء
۱۵	فهرست
۲۶	بخش اول : مقالات
۲۶	اشاره
۲۷	پیشگفتار
۳۲	مقاله اول: امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ، بزرگترین پشتیبان شعائر حسینی
۳۲	اشاره
۳۲	تکاپوی سیاهی ها
۳۴	ای خیمه نشین عزای جدت ...
۳۴	عزاداری کنج خانه ها را بر ما نپسندیدند
۳۵	محرم امسال و حسینی شدن خانه ها و محله ها
۳۶	نور هدایت حسینی سبب نجات انسان ها
۳۶	سوز دل سوخته عاشقان حسین (علیه السلام)
۳۷	نقش گریه با معرفت
۳۷	مجالس عزاداری و حفظ اساس دین
۳۸	تأثیر عزاداری و احیای مجالس حسینی
۴۰	اشاره
۴۰	باب نجات امت
۴۰	کربلای معلی در اربعین حسینی امسال
۴۰	باز بودن حرم های اهل بیت (علیهم السلام)

۴۱	..... محرم و صفر و فاطمیه پناهگاه امن
۴۲	..... مقاله دوم: آزمون عشق
۴۲	..... اشاره
۴۲	..... آزمون های الهی
۴۴	..... مردم و آزمون های الهی
۴۶	..... آزمون « کرونا »
۴۷	..... مردم و آزمون « کرونا »
۴۹	..... تعطیلی مساجد در ماه رمضان
۵۰	..... عید بزرگ غدیر
۵۱	..... ماه محرم
۵۴	..... مقاله سوم: آفرین به این مردم هوشیار و آگاه
۵۹	..... مقاله چهارم: محرم ۱۴۴۲ ، سال رویش ها و ریزش ها
۵۹	..... اشاره
۶۰	..... ۱ : محرم امسال ، ظهور ایمان و عشق واقعی یا نفاق و دوستی دروغین
۶۱	..... ۲ : محرم امسال ، زمان یارگیری و اخراج از اردوگاه امام (علیه السلام)
۶۲	..... ۳ : محرم امسال ، و ظاهر شدن امدادهای غیبی
۶۳	..... ۴ : محرم امسال و کسب با فضیلت ترین اعمال
۶۴	..... ۵ : محرم امسال ، و دیدن لبخند امام و حجت الهی
۶۵	..... ۶ : محرم امسال ، و تنوع در برگزاری جلسات ، و استفاده از همه امکانات
۶۵	..... ۷ : محرم امسال و توجه به نعمت های فراوانی که مغفول واقع شدند
۶۵	..... اشاره
۶۷	..... ۸ : محرم امسال و ظهور بشارت ها و کرامت ها
۶۷	..... اشاره
۶۷	..... داستان اول
۶۸	..... داستان دوم
۶۹	..... داستان سوم

- ۹ : محرم امسال ، رزمایش منتظران ، در به کار گیری همه قوا برای اعلام عزای عمومی در کشور ۶۹
- ۱۰ : محرم امسال و برپایی مجالس و ایجاد رعب و وحشت در دل دشمنان ۷۰
- ۱۱ : محرم امسال ، و بیداری خادمین مخلص ، با اشاره حضرت ۷۱
- ۱۲ : محرم امسال و عزادارانی از جنس ملائکه و اولیاء خدا ۷۲
- پایان بخش مقاله ، عطر فاطمی و مهدوی ۷۳
- مقاله پنجم: توطئه دشمنان و فداکاری های دلدادگان ۷۵
- اشاره ۷۵
- زیارت اربعین امام حسین (صلی الله علیه و آله و سلم) ۸۰
- مقاله ششم: اقامه عزای سیدالشهدا (علیه السلام) از مهمترین جلوه های تشییع ۸۳
- اشاره ۸۳
- ۱: دفع بلا و با از سامرا ، با توسل به زیارت عاشورا ۸۵
- ۲ : استغاثه عمومی مردم قم در هنگام بروز وبا ۸۶
- ۳ : روضه خوانی مردم نجف در هنگام بروز وبا ۸۶
- بخش اول : ضرورت التجا به قبور معصومین (علیهم السلام) و اقامه مجالس توسل به اهل بیت (علیهم السلام) در هنگام بروز بلا و شدايد و بیماری ۸۹
- بخش دوم : گزارشی از فعالیت های انجام شده در محرم ۱۴۴۲ ق ۹۲
- اشاره ۹۲
- ۱ . برگزاری مجالس در فضای باز ۹۲
۲. برگزاری ایستگاه های صلواتی ۹۳
- ۳ . تأسیس مجالس عزاداری ۹۳
- ۴ . برگزاری مجالس روضه ستار ۹۴
- ۵ . سیاه کوبی ها و تهیه پرچم های عزا ۹۴
- ۶ . تهیه و توزیع غذای نذری درب منازل ۹۵
- بخش سوم : کرونا و بزرگترین معجزه قرن !! ۹۶
- مقاله هفتم: دردانه خلقت ۹۸
- اشاره ۹۸
- آیا امنیت حرم ها فقط تشریحی است ؟ ۱۰۱

۱۰۲	.....	الكهف الحصين
۱۰۴	.....	حكم تعطيلي مشاهد و مساجد
۱۱۰	.....	حكم زيارت در حال خطر
۱۱۵	.....	مقاله هشتم: شور و شعور حسيني در تاريخي کرونا
۱۱۵	.....	اشاره
۱۱۶	.....	۱ : کرونا نعمت ، بلا يا امتحان
۱۱۷	.....	۲ : کرونا مانع جشن غدیر نگردید
۱۱۹	.....	۳: کرونا مغلوب شور و شعور حسینی عزاداران
۱۲۱	.....	۴ : شکوهمندتر شدن محرم با کرونا
۱۲۲	.....	۵ : خلاقیت های عزاداران با کرونا
۱۲۳	.....	۶ : مجالس عزاداری نماد همبستگی جامعه
۱۲۳	.....	۷ : کرونا و آئین های محرم
۱۲۴	.....	۸ : همایش اربعین با وجود کرونا
۱۲۵	.....	۹ : رزمایش محرم و عاشورا در فضای مجازی
۱۲۶	.....	۱۰ : درس ماندنی محرم و عاشورای کرونایی
۱۲۷	.....	مقاله نهم: شیوة بهداشتی حسینی و زهرایی
۱۳۲	.....	بخش دوم : سروده های شعرا
۱۳۲	.....	اشاره
۱۳۳	.....	پیشگفتار
۱۳۵	.....	این خانه درگهی است که ما سر سپرده ایم
۱۳۹	.....	آقای جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی) اربعین امسال ۱۴۴۲ق
۱۴۱	.....	خار در دیده اهل نظر آقای جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی)
۱۴۴	.....	محفوظ میمانی بیایی تا به روضه سید مجتبی اقوامی (از قم)
۱۴۶	.....	شهر از شور حسینی پر خروش آقای محسن اسلامی (پویا)
۱۵۱	.....	عاشقان امسال غوغا کرده اند آقای محسن اسلامی (پویا)
۱۵۵	.....	همه جانها فدای آل زهرا (علیها السلام) شیخ محمدمهدی توحیدی فر

- ۱۵۶ ..... اهتزاز بیرق عاشورا آقای شیخ روح الله قاسمی (توفیق)
- ۱۵۸ ..... همیشه نام حسین است در جهان باقی حجت الاسلام حاج شیخ رمضانعلی جان نثاری (جان نثار)
- ۱۶۱ ..... راضی به رفتن کن همه ویروس ها را (آقای محمد خادم)
- ۱۶۲ ..... گرفتیم ما شفا آقای محمد داوری (از قم)
- ۱۶۳ ..... عطش کربلاست در دلها آقای محمدحسن زاده (راضی)
- ۱۶۶ ..... فاطمه (علیها السلام) هست روضه می گیرد آقای جواد حیدری (از مشهد مقدس)
- ۱۷۱ ..... جان را بگیر اما صفای روضه را ، نه آقای اسماعیل روستایی
- ۱۷۳ ..... با دو چشم خود شفا را دیده ایم حاج علی پاکدامن (روضه خوان) از مشهد مقدس
- ۱۷۵ ..... آن کس که ضربه زد به تب گریه بر حسین (علیه السلام) آقای محمود ژولیده
- ۱۷۸ ..... بزم غم شد سینه ها آقای محمد رضا کاکائی (شفا)
- ۱۸۲ ..... در جان عالم است قیامت بپا آقای محمد رضا کاکائی (شفا)
- ۱۸۵ ..... کلید قفل فرج ، با همین دعاست فقط سیداحمد هاشمی «شهیدی» از قم
- ۱۸۷ ..... دارالشفای جان و تن ماست این عزا سیداحمد هاشمی « شهیدی » (از قم)
- ۱۸۹ ..... شفا در دست او باشد سید مصطفی عبداللهی (از خمینی شهر)
- ۱۹۱ ..... به شوق روضه ات با سر دویدیم سعید علامه
- ۱۹۲ ..... عالم اسیر خیل اسیران کربلاست
- ۱۹۹ ..... عاشقان پای پیاده علم عشق به دوش استاد محمد قدسی (قدسی)
- ۲۰۳ ..... کلیم وار بیا کربلا ... استاد محمد قدسی (قدسی)
- ۲۰۵ ..... بوی حبیب استاد محمد قدسی (قدسی)
- ۲۰۸ ..... سروها ایستاده در آتش آقای محمد علی کاروان
- ۲۱۰ ..... امید ما همه دارالشفایست هست حجت الاسلام شیخ علیرضا محمدی (مسافر)
- ۲۱۵ ..... بال فطرس به خدا از تو شفا یافت، حسین
- ۲۱۹ ..... مجلس سوگ تو، خالی زیلا هست ، حسین شیخ علی رضا محمدی (مسافر)
- ۲۲۲ ..... دوا از تو خواستیم آقای علی مهدوی نسب (از قم)
- ۲۲۵ ..... که رخت مشکی تو افتخار نوکرهاست آقای محمدصادق میرصالحیان
- ۲۲۷ ..... خمینی شهر را چون کربلایت کربلا کردی حاج غلامرضا سازگار (میثم)

- ۲۳۱ ..... ما را برای ماه محرم گذاشته است استاد محسن ناصحی
- ۲۳۳ ..... کاری کن پام به حریمت برسه آقای محسن ناصحی
- ۲۳۵ ..... دارالشفای دردها آقای محسن ناصحی
- ۲۳۷ ..... نجات از خطر و ایمنی از بلا آقای سید محمود مرتضوی نائینی (ناظر)
- ۲۳۹ ..... به هر طرف نگری خیمه عزا بر پاست آقای سید محمود مرتضوی نائینی (ناظر)
- ۲۴۳ ..... طبیب های جهان را بگو شفا اینجاست آقای احمدجواد نوآبادی (از قم)
- ۲۴۵ ..... الگوی درس شیعه غیرت او است آقای یونس وصالی خوراسگانی (یونس)
- ۲۴۸ ..... بود دارالشفاء روضه آقای یونس وصالی خوراسگانی (یونس)
- ۲۵۲ ..... اربعین غمگین ۱۴۴۲ اق آقای یونس وصالی خوراسگانی (یونس)
- ۲۵۶ ..... درباره مرکز

اهتزاز علم عزای حسینی بر دوش دلدادگان

مشخصات کتاب

نام کتاب : اهتزاز علم عزای حسینی بر دوش دلدادگان

نویسندگان : جمعی از محققان و نویسندگان از شهر مقدّس قم و اصفهان

سرایندگان : جمعی از شعرای اصفهان ، تهران ، کاشان ، قم و مشهد مقدّس

زمان انتشار : پائیز 1399- در آستانه ایام شهادت حضرت معصومه (علیها السلام) و ایام فاطمیه (شهادت حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام))

ناشر : محبّ العتره الطّاهره (علیهم السلام)

بهاء : سلام و صلوات بر سیدالشهدا امام حسین (علیه السلام)،

و حضرت زینب (علیها السلام) ، و حضرت ابوالفضل (علیه السلام)،

و سایر شهیدان و اسیران در راه نهضت عاشورا و کربلا

ص: 1

اشاره

این مجموعه مختصر به عنوان هدیه ای عاطفی به محضر مقدّس و مبارک :

1 : پیامبران و رسولان عظیم الشان (علیهم السلام) و امامان معصوم و مظلوم (علیهم السلام) که با رفتار و گفتارشان راهگشای راه عزای حسینی بوده اند .

2 : علما و خطبا و شعرا و محققان صاحب قلم که با دانش و احساسات ، و قلم و ابتکارشان دل ها را در عزای حسینی به خروش آورده و عواطف پاک انسان ها را موج نموده و به دفاع از

مکتب ولایت علوی و حسینی واداشته اند .

3 : روضه خوان ها و مرثیه سرایان و حسینیه داران و موکب داران و تلاشگران برای برپایی مجالس و محافل عزای حسینی که لشکریان مکتب مقدّس اهل بیت (علیهم السلام) بوده و هستند .

4 : تک ، تک انسان هایی که با اشک و آهشان ، سوز و شورشان ، جان و مالشان ، آبرو و موقعیت اجتماعیشان مشعل مکتب ولایت علوی و فاطمی و حسینی را روشن نگاه داشته و می دارند

اهدای می گردد .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا وَحَبِيبِنَا وَطَبِيبِنَا

الَّذِي بُعِثَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ، وَبَشِيرًا لِلْمُذْنِبِينَ

مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَنْجَبِيِّينَ ، لَا سِيَّمًا

الْإِمَامِ الْمُنتَظَرِ ، وَالْوَلِيِّ الْمُنتَقَمِ

الْحُجَّهَيْنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ (عجل الله تعالى فرجه الشريف)

وَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

آمِينَ آمِينَ آمِينَ

ص: 4

بخش اول : مقالات.. 11

پیشگفتار 12

مقاله اول : امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ، بزرگترین پشتیبان شعائر حسینی.. 17

تکاپوی سیاهی ها 17

ای خیمه نشین عزای جدت ... 19

عزاداری کنج خانه ها را بر ما نپسندیدند. 19

محرم امسال و حسینی شدن خانه ها و محله ها 20

نور هدایت حسینی سبب نجات انسان ها 21

سوز دل سوخته عاشقان حسین 21 ... (علیه السلام)

نقش گریه با معرفت. 22

مجالس عزاداری و حفظ اساس دین. 22

تأثیر عزاداری و احیای مجالس حسینی. 23

باب نجات امت. 25

کربلای معلی در اربعین حسینی امسال. 25

باز بودن حرم های اهل بیت (علیهم السلام)... 25

محرم و صفر و فاطمیه پناهگاه امن. 26

مقاله دوم : آزمون عشق. 27

آزمون های الهی. 27

مردم و آزمون های الهی. 29

آزمون « کرونا ». 31

مردم و آزمون « کرونا ». 32

تعطیلی مساجد در ماه رمضان. 34

عید بزرگ غدیر 35

ماه محرم. 36

مقاله سوم: آفرین به این مردم هوشیار و آگاه. 39

مقاله چهارم: محرم 1442 ، سال رویش ها و ریزش ها 44

1 : ظهور ایمان و عشق واقعی یا نفاق و دوستی دروغین. 45

2 : محرم امسال ، زمان یارگیری و اخراج از اردوگاه امام (علیه السلام).... 46

3 : محرم امسال ، و ظاهر شدن امدادهای غیبی. 47

4 : محرم امسال و کسب با فضیلت ترین اعمال. 48

5 : محرم امسال ، و دیدن لبخند امام و حجت الهی. 49

6 : محرم امسال ، و تنوع در برگزاری جلسات ، و استفاده از همه امکانات. 50

7 : محرم امسال و توجه

به نعمت های فراوانی که مغفول واقع شدند 50

8 : محرم امسال و ظهور بشارت ها و کرامت ها 52

داستان اول. 52

داستان دوم. 53

داستان سوم. 54

9 : رزمایش منتظران ، در به کار گیری همه قوا 54

10 : برپایی مجالس و ایجاد رعب و وحشت در دل دشمنان. 55

11 : محرم امسال ، و بیداری خادمین مخلص ، با اشاره حضرت. 56

12 : محرم امسال و عزادارانی از جنس ملائکه و اولیاء خدا 57

پایان بخش مقاله ، عطر فاطمی و مهدوی . 58

مقاله پنجم: توطئه دشمنان و فداکاریهای دلدادگان. 60

زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام)... 65

مقاله ششم: اقامه عزای سیدالشهدا (علیه السلام) از مهمترین جلوه های تشیع. 68

1: دفع بلای وبا از سامرا، با توسل به زیارت عاشورا 70

2: استغاثه عمومی مردم قم در هنگام بروز وبا 71

3: روضه خوانی مردم نجف در هنگام بروز وبا 71

بخش اول: ضرورت التجا به قبور معصومین (علیهم السلام) و اقامه مجالس توسل به اهل بیت (علیهم السلام) در هنگام بروز بلا و شداید و بیماری 74

بخش دوم: گزارشی از فعالیت های انجام شده در محرم 1442 ق. 77

1. برگزاری مجالس در فضای باز 77

2. برگزاری ایستگاه های صلواتی. 78

3. تأسیس مجالس عزاداری. 79

4. برگزاری مجالس روضه سیار 79

5. سیاه کوبی ها و تهیه پرچم های عزای 80

6. تهیه و توزیع غذای نذری درب منازل. 80

بخش سوم: کرونا و بزرگترین معجزه قرن !! 81

مقاله هفتم: دردانه خلقت.. 84

آیا امنیت حرم ها فقط تشریحی است؟. 87

الکھف الحصین. 88

حکم تعطیلی مشاهد و مساجد. 91

حکم زیارت در حال خطر 97

مقاله هشتم : شور و شعور حسینی در تاریکی کرونا 102

1 : کرونا نعمت ، بلا یا امتحان. 103

2 : کرونا مانع جشن غدیر نگردید. 104

3 : کرونا مغلوب شور و شعور حسینی عزاداران. 106

4 : شکوهمندتر شدن محرم با کرونا 108

5 : خلاقیت های عزاداران با کرونا 109

6 : مجالس عزاداری نماد همبستگی جامعه. 110

7 : کرونا و آئین های محرم. 110

8 : همایش اربعین با وجود کرونا 111

9 : رزمایش محرم و عاشورا در فضای مجازی. 112

10 : درس ماندنی محرم و عاشورای کرونایی. 113

مقاله نهم : شیوه بهداشتی حسینی و زهرایی .. 114

بخش دوم : سروده های شعرا 119

پیشگفتار 120

این خانه درگهی است که ما سر سپرده ایم / جعفر رسول زاده . 122

اربعین امسال 1442ق / جعفر رسول زاده (آشفته) .. 124

خار در دیده اهل نظر جعفر رسول زاده (آشفته) 125

محفوظ میمانی بیایی تا به روضه / مجتبی اقوامی. 127

شهر از شور حسینی پر خروش / محسن اسلامی (پویا) 128

- عاشقان امسال غوغا کرده اند / محسن اسلامی (پویا). 131
- همه جانها فدای آل زهرا (علیها السلام) / محمد مهدی توحیدی..... 132
- اهتزاز بیرق عاشورا / روح الله اسلامی (توفیق) 133
- همیشه نام حسین است در جهان باقی / رمضانعلی جان نثاری.. 134
- راضی به رفتن کن همه ویروسها را / محمد خادم 136
- گرفتیم ما شفا / محمد داوری 137
- عطش کربلاست در دلها / محمد حسن زاده (راضی) 138
- فاطمه (علیها السلام) هست روضه می گیرد / جواد حیدری. 139
- جان را بگیر اما صفای روضه را، نه / اسماعیل روستایی . 141
- با دو چشم خود شفا را دیده ایم / حاج علی پاکدامن. 142
- آن کس که ضربه زد به تب گریه بر حسین (علیه السلام) / محمد ژولیده..... 143
- بزم غم شد سینه ها / محمد رضا کاکائی (شفا) 145
- در جان عالم است قیامت پیا / محمد رضا کاکائی (شفا) 147
- کلید قفل فرج ، با همین دعاست فقط / سید احمد هاشمی.... 149
- دارالشفای جان و تن ماست این عزا / سید احمد هاشمی 150
- شفا در دست او باشد / سید مصطفی عبداللهی. 151
- به شوقِ روضه ات با سر دویدیم / سعید علامه. 152
- عالم اسیر خیل اسیران کربلاست / احمد علوی.. 153
- عاشقان پای پیاده علم عشق به دوش / محمد قدسی.... 157
- کلیم وار بیا کربلا / محمد قدسی... 159
- بوی حبیب / محمد قدسی .. 160

- امید ما همه دارالشفایست هست / علی رضا محمدی (مسافر) .. 163
- بال فطرس به خدا از تو شفا یافت، حسین / علی رضا محمدی. 166
- مجلس سوگ تو، خالی زیلا هست ، حسین / علی رضا محمدی. 168
- دوا از تو خواستیم / علی مهدوی نسب. 170
- که رخت مشکی تو افتخار نوکرهاست / محمدصادق میرصالحیان.. 172
- خمینی شهر را چون کربلایت کربلا کردی / غلامرضا سازگار (میشم). 173
- ما را برای ماه محرم گذاشته است / محسن ناصحی.. 175
- کاری کن پام به حریمت برسه / محسن ناصحی. 176
- دارالشفای دردها / محسن ناصحی 177
- نجات از خطر و ایمنی از بلا / مرتضوی ناوینی (ناظر). 178
- به هر طرف نگری خیمه عزا بر پاست / مرتضوی ناوینی (ناظر).. 179
- طیب های جهان را بگو شفا اینجاست / احمدجواد نوآبادی 181
- الگوی درس شیعه غیرت او است / وصالی خوراسگانی (یونس).. 182
- بود دارالشفاء روضه / وصالی خوراسگانی (یونس). 184
- اربعین غمگین 1442ق / وصالی خوراسگانی (یونس) .. 186

بخش اول : مقالات

اشاره

ص: 11

با ظهور و گسترش بلیه ای جهانی به نام کرونا و درگیر شدن ملت ها و دولت ها به ابعاد گسترده آن و حاکم شدن ترسی جانکاه و شکننده بر همه انسان ها و اقشار گوناگون جامعه ، در همه زمینه های بهداشتی ، اقتصادی ، فرهنگی و سیاسی ، همه دست اندرکاران کشورها گرفتار نابسامانی های عجیبی شدند ، و دستورالعمل هایی برای مبارزه با این بیماری و این ویروس ناشناخته عرضه کردند که منجر به تعطیلی مساجد و حرم های مشرفه و مراکز علمی و فرهنگی گردید ، و فعالیت های اجتماعی و اقتصادی نیز دچار مشکلات و نابسامانی های غیر قابل توصیفی گردید .

در این هنگامه عجیب و استثنایی ، دست های پنهانی شیطانی چندی نیز به کار افتاد ، برای ضربه زدن به اعتقادات دینی و برنامه های مذهبی و به تعطیل کشاندن تمام برنامه های دینی و پایگاه های مذهبی .

جشن ها و عزاداری ها ، جلسات دعا و نیایش ، نماز جماعت ها و اجتماعات سازنده تربیتی و اعتقادی مورد هجوم و تعطیلی قرار گرفتند . برخی از آگاهان و دلسوزان ، اولین اعتراض ها و روشنگری ها را شروع نمودند و مردم را متوجه کردند که تعطیلی مساجد و جلسات دینی دلیل موجهی ندارد و می توان با رعایت دستورالعمل های بهداشتی حقیقی نماز جماعت ها را شروع کرد و از اجتماعات دینی و جلسات دعا و توسل برای تقویت روحیه ها استفاده نمود و در سنگر حرم ها و مجالس اهل البیت (علیهم السلام) پناه گرفت .

به تدریج انسان های باهوش و با ایمانی پیدا شدند که با تشکیل محافل معنوی و عبادی ، نشاط روحی و سلامت روانی انسان ها را تأمین کردند .

نزدیک شدن ایام غدیر خم ، دلسوزان اعتقادات دینی و ولایی را به تلاش واداشت و آنها ضمن رعایت دستورالعمل های بهداشتی موفق شدند که جشن های غدیر را به شکلی ابتکاری و با راه اندازی کاروان های شادی و با بهره گیری از سواری های تزئین شده ، و اطعام های گسترده و پخش شیرینی و شربت و برگزاری مسابقات علمی و دینی در زمینه امامت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و اعطای جوایز به پاسخ دهندگان و ... برگزار نمایند .

موفقیت فعالیت های غدیر امید فراوانی را در دل دلباختگان عشق حسینی شعله ور ساخت و دلدادگان راستین عشق و ایمان به سالار شهیدان ، اباعبدالله الحسین (علیه السلام) را به میدان آورد ، و آنها با روش های ابتکاری و جهاد با جان و مال و آبرو ، به نصرت و یاری مکتب عشق و شهادت پرداختند و یکی از محرم ها و عاشوراها و اربعین های برجسته دوران عمر ما را به نمایش گذاشتند .

اخلاص ها ، ایثارها ، خطرپذیری ها و مقاومت ها ، همکاری ها و دلدادگی ها ، سوزها و گدازها ، اشک ها و ناله ها ، ضججه ها و لطمه ها و ... از یک طرف ، هدایت ها و تأییدها ، کرامت ها و عنایت ها ، موفقیت ها و دستیابی ها و ... از طرف دیگر ، در این روزهای محرم و صفر و عاشورا و اربعین تجلی یافت و محرم و صفر امسال تجربه بزرگی را محقق ساخت .

در این پیشگفتار به تعداد دوازده اقدام و برنامه فردی و اجتماعی و مادی و معنوی که از مردم به نمایش در آمد اشاره می نمایم :

1 : بهره گیری از توسلات و دعا و نیایش در قالب خواندن زیارت عاشوراهای دسته جمعی و فردی و خواندن نمازهای استغاثه به

امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشريف) و قرائت دعای الفرج امام رضا (علیه السلام) و ختم یا کاشف الکرب و ... و تشکیل جلسات سوگواری حسینی برای غلبه بر مشکلات و ترس حاکم بر دل ها ، و رفع موانع حقیقی و خیالی موجود در جامعه .

2 : بهره گیری از علم و دانش و تجربه و خطابه و شعر و هنر برای شعله ور ساختن احساسات پاک در دل ها ، و دور ساختن ترس های کاذب و رسوب کرده در اعماق جان ها و زدودن شبهات خناسان و وسوسه گران .

3 : تذکرات شخصی دلدادگان حسینی به بانیان مجالس و سرپرست های حسینی ها و هیئت ها و برحذر داشتن آنها از تعطیل کردن مجالس و محافل حسینی و مراسم و سنت های مذهبی .

4 : پشتیبانی روحی ، و تقویت روانی مسئولین هیئت ها و صاحبان مجالس ، و بر عهده گرفتن مشکلات احتمالی برگزاری مراسم عزای حسینی .

5 : پشتیبانی مالی از مراسم عزاداری های عمومی یا در منازل شخصی .

6 : تهیه انواع غذاهای نذری به نحو متنوع و گسترده و توزیع آنها در ضمن مراسم بسیار جالب و تکان دهنده ، در محله ها و درب منازل (1).

7 : توجه ویژه به محله های اعیان نشین ، و بردن پرچم ها و نصب آنها در جای جای مجتمع ها و کوچه ها و ... و نیز توزیع غذای نذری با نشان حسینی در خانه ها و ... .

ص: 14

1- . اطعام های ده ها هزار نفری در ایام عاشورا و اربعین حسینی همه را به شگفتی در آورده بود که نمونه آن تهیه پنجاه هزار طعام حسینی در ظرف های یکبار مصرف ، و توزیع آن در روز اربعین در نزدیکی پلیس راه اصفهان - تهران و پلیس راه اصفهان - شیراز و اصفهان - یزد بین مسافرانی که از این مسیرها عبور می کردند و از اهالی استان های گوناگون بودند ، می باشد .

8 : تأسیس ایستگاه های صلواتی بزرگ و متوسط و کوچک در خیابان ها و میدان ها و کوچه ها و پذیرایی عابری با انواع نوشیدنی ها و کیک و

کلوچه و پخش نوارهای پرشور و سوز عزاداری و تزئین محل ایستگاه ها با انواع پرچم های حسینی و نوشتجات معرفت زا و شورانگیز .

این ایستگاه های صلواتی از چند شب تا 40 - 50 شب و بعضاً تا آخر ماه صفر بر پا بود و محل توجه اهالی محل و منطقه و عابری قرار می گرفت و با پشتیبانی مردمی ، محل توزیع انواع نذری های منسوب به حضرت زهرا (علیها السلام) و امام حسین (علیه السلام) و حضرت ابوالفضل (علیه السلام) و ... قرار می گرفت .

9 : در برخی از این ایستگاه ها ، تلویزیون های شهری به پخش زیارت عاشورا و حدیث کساء و سخنرانی های شورافزا و نوحه ها می پرداختند و حال و هوای حسینی ایجاد می کردند .

10 : تشکیل مجالس خانگی با جمعیت های کم و متوسط ، که به خاطر اخلاص برگزار کننده های آن و همکاری همسایگان و دوستان و خویشان برگزار کننده از اهمیت ویژه ای برخوردار بود و خلأ- تعطیلی برخی از مجالس را (به علت شرائط کرونایی و ترس های رسوب کرده) جبران می کرد .

11 : تولید انواع پرچم های متنوع در اندازه های بسیار متفاوت و با ویژگی های پُر جاذبه و توزیع و نصب آنها بالای سر درب خانه ها و مغازه ها و به تیر برق ها و بر دیوارهای ساختمان های بلند و در ورودی مجتمع ها و محله ها ، علاوه بر سر درب مسجدها و حسینیه ها .

در طول تاریخ گذشته اصفهان و منطقه ، بالاترین رقم نصب پرچم ، و روشن کردن لامپ های قرمز که نشانه عزاداری است ، مربوط به محرم و صفر این سال بحرانی و این فضای کرونا زده می باشد و

نشان می دهد که جامعه حسینی ما، در هر فضایی که قرار بگیرد، عشق و ایمان خودش را به امام حسین (علیه السلام) به ظهور می رساند

12: و در یک کلام، تنوع و گستردگی، نوآوری در شکل مراسم عزاداری، بهره گیری از اخلاص و سوز و شور شخصی، همکاری و تعاون و پشتیبانی از کار و همت دیگران در امر عزاداری نشان داد که:

تا خداوندی خدا بر جاست بیرق شاه کربلا بر پاست

و خدا خواسته، که با تجلی و ظهور عشق های پاک حسینی

علم امام حسین (علیه السلام) همیشه در اهتزاز بماند.

پس از آنکه این جلوه های زیبا از عشق و ایمان و ایثار و فداکاری به نمایش در آمد با بهره گیری از تجربیات نورانی سال های نهضت فاطمیه به نظر رسید که از محققین و نویسندگان و شعرای دلسوخته اهل بیت (علیهم السلام) تقاضا کنیم که با نوشتن مقاله هایی روشنگر و سرودن اشعاری راهنما، این عظمت ها و فداکاری ها، ایثارها و همکاری ها را ثبت نمایند که برای آیندگان چراغی راهنما و برای جوان ها و نوجوان های جامعه، الگویی سازنده به شمار آید.

*****

در آستانه ایام فاطمیه و در فضای آمادگی دلباختگان فاطمی، برای مراسم عزاداری فاطمه زهرا (علیها السلام)

ربیع الثانی 1442 قمری / پائیز 1399 شمسی

اصفهان حوزه علمیه

میرسید حجت موحد ابطحی اصفهانی

*****

ص: 16

به قلم: نویسنده فاضل و محقق گرامی

آقای شیخ محمد امیری سوادکوهی

*****

مقاله اول: امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، بزرگترین پشتیبان شاعر حسینی

اشاره

داغ فراق، مرهمی چون اشک دارد تا بتواند با جوشش اش از عطش و حرارت فاصله ها بکاهد تا دمی قلب آرام گیرد.

آه سوزان، چشم گریان، قلب نالان و موی سپید میراث ماندگاری است که از تلخی فراق در دل داغدیده سکنی می گزیند و نفس ها را به شماره کشانیده و تا لحظه وصال آن را در سینه پر دردش حبس می کند.

اگر چه فراق زخم کهنه ای است که علاجش را هر صبح و شام به انتظار نشسته ایم و برای آمدنش ندبه می خوانیم و همنا با او «فَلَا تُدْبِنِكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً» را زمزمه می کنیم و لطمه زنان از پریشانی مخدرات عاشورایی، دست بر گوشه عبای سوخته زین العباد نهاده و روضه شام را تکرار و مولای خود را به پریشانی زین کبری (علیها السلام) قسم داده تا به اعجاز خود ما را در حصن حصین شان از آفات دنیوی و اخروی در امان بدارند.

تکاپوی سیاهی ها

داغ فراق تلخ است و گویند: «الْإِنْتِظَارُ أَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ...!» ولی تلخ تر از آن، تکاپوی سیاهی هاست که نمک بر زخم های هزار و چهار صد ساله غربت ولی خدا می زند و گویا پنجشنبه سیاه تاریخ پایانی ندارد و حقیقت دین به نام دین در غربتکده کوچه پس کوچه های بلاد محبان علی (علیه السلام) مستور و مهجور است... و چه دردناک است روزهای تلخ غربت دین که رسول خاتم آن را چنین ترسیم نمود و فرمود:

ص: 17

«بُدِئَ الْإِسْلَامُ غَرِيباً وَ سَيَعُودُ غَرِيباً فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ!» (1)

در عصر غیبت و پرده نشینی مولای عالم که قلب شیعه نه تنها از داغ فراقش بریان بلکه از غربت و مظلومیتش هراسان و پریشان است، پناه عالم، بی پناه در میان مدعیان محبتش آواره بیابان های بی کسی است که شاید چاهی را انیس دردهای دلش بیابد و شرح دل دهد که در قلب جریحه دارش چه می گذرد...!

از آن جایی که امام معصوم در زندان و حتی اسارت نیز از ایتم آل محمد (علیهم السلام) دستگیری می کند، حال با تمام مظلومیت موعود امم به او پناهنده شده ایم!، چرا که عالم به غیر از او پناهگاه ندارد!، هر چند غربت زده ماییم که راه پناهگاه و دارالشفاء را گم کرده ایم.

سلام علی آل یس!

ای امام منتظر! از آن باغبان رسالت و گلستان ولایت اکنون تو برای امت مانده ای...! گویند جدّ شهیدت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) حتی در لحظه عروجش نیز غم امت را در دل داشت و قبل از آنکه قول شفاعت بگیرد به آسمان پر نگشود...! یا صاحب الزمان! تو وارث همان رحمه للعالمینی!

مولای من! شیعیانت را با تمام گناه و روسیاهی شان لحظه ای از خود جدا نکن!.

کم کم دارد، حقیقت دنیا، رو می شود و همه می فهمیم، آنچه را که باید پیش ترها می فهمیدیم! وحشت دنیای بی تو، بیش از وحشت دنیای کرونا زده امروز ما است!.

ص: 18

1- . بحار الانوار، ج 25، ص 136، ح 6؛ اکمال الدین، ص 201.

ای مولای مظلومان عالم که محرم و صفر امسال نیز خیمه نشین عزای جدّ غریب حسین (علیه السلام) بوده ای و پشتیبانیت از اقامه عزای دردانه خاتم را همه لمس کردند .

خودتان یادمان داده بودید که با یادتان از هیچ چیز نهراسیم و در پناهتان هرگز ناامید نشویم . به ما آموختید در اوج اضطراب و اضطرار ، به پشتوانه نام زیبایتان آرام شویم .

از شما سپاسگزاریم که در عزاداری های امسال پشتیبانمان بودید ! .

سر تعظیم فرو می آوریم که بر ما مپسندیدید هیئت های خالی را ، شهرهای بی روضه را ، عاشورای بی شور را ، محرم بی سینه زن را ... !

عزاداری کنج خانه ها را بر ما نپسندیدند

خدای متعال را شاکریم که بر ما مپسندیدید عزاداری تنها در کنج خانه هایمان را ، دل های به خون نشسته و بغض های در گلو مانده مان را !

به اعجاز نیمه نگاهتان ، امسال روضه ها ، گریه ها ، عزادارای ها شور و حال دیگری داشت ! گویا همه پریشان بودند از پریشانی خیمه ها ! ، همه آواره بودند از آوارگی بچه ها ! ، همه تشنه بودند از عطش ارباب ! همه ضجه می زدند از ناامیدی رباب ! ، همه ملتهب بودند از معجزه زینب ! همه می ترسیدند از غربت عترت ! ولی همه پناهنده شدند با شور و شین ... و حسینه شد همه شهر به عشق حسین !

... و محرم امسال بر همه آشکار شد که شیعه بی صاحب نیست و در قامت مولایش قد قامت العزاء را فریاد می زد و در بسیاری از شهرها و روستاهایی که شاید در سال های گذشته آن طور که باید ، رؤیت نمی شد محرم امسال جوش و خروش دیگری داشت ! .

محرم امسال هر خانه ای برای خود حسینی شده است که مردم با برپایی روضه-های خانگی، خود و فرزندانشان را بیمه قنடை شش ماهه ابی عبدالله می کردند و در و دیوارش را به احرام سیاه محرم مزین می نمودند.

محرم امسال کوچه پس کوچه های شهرها، خیابان ها، بلوارها، بوستان ها و حتی روستاها حال و هوای دیگری داشت!.

از کوچه ای می گذشتم! گفتم چه خبر است؟! پیرزنی دم در خانه اش سماوری روشن کرده بود و با دستی لرزان به رهگذرها چای می داد. با خود مویه می کرد و می گفت: من که درس نخواندم و تاریخ نمی دانم! ولی شنیدم که آن زمان که حسین را شهید کردند مادر نداشت! برای حسین بی مادر به رهگذرها چای می دهم... و آنجا بود که فهمیدم «عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَائِزِ»⁽¹⁾ یعنی چه؟!.

و به یاد آن مطلب افتادم که امام حسین علیه السلام را نه به لقلقه زبان بلکه قلباً باید باور کرد. کودکان نیز در کوچه پس کوچه ها برای یکدیگر شبیه خوانی می کردند و با پیراهن مشکی ای که بر تن داشتند محبت حسینی را به رخ جامعه می کشیدند.

هر خانه نه، هر کوچه که نه! هر شهر یک حسینی شده بود که هر رهگذری را به خود می کشاند که دمی بنشین و در این پناهگاه عالم و در این حسینی ای به وسعت دل های شکسته آرام بگیر.

حسین علیه السلام همان صاحب نفس مطمئنه در قرآن است که تمام دل های پریشان را در کشتی نجاتش، آرام از تلاطم بلایا و تلخی های روزگار می کند.

ص: 20

خورشید درخشان حسین بن علی (علیهما السلام) که تمامی موجودات عالم، به واسطه او ارتزاق می کنند و برای رسیدن به کمالات الهی، به ریسمان محکم ولایتش چنگ می زنند، نور هدایتش سبب راهنمایی میلیون ها انسان گنه کار و سرگردان به سوی کمالات و معنویات گشته و وجود نازنینش به ادیان الهی هویت و اصالت بخشیده است، چرا که اگر خون پاکش نبود، پیروان ادیان توحیدی، تابوت آیین خود اعم از اسلام و مسیحیت و یهودیت را به قبرستان فراموشی تشییع و به خاک می سپردند. از این رو پیروان ادیان و مذاهب همواره امام حسین (علیه السلام) را تقدیس نموده و در عزای مصیبت او داغدار و ملتهبند. چرا که آنها پایداری دین خود را مدیون آن وارث با عظمت آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و خاتم پیامبران (علیهم السلام) می دانند و مجالس مربوط به سیدالشهدا (علیه السلام) نیز مصداق بارز تکریم شأن و عظمت خدای متعال و تعظیم شعائرالله و مقام و مرتبت یک صد و بیست و چهار هزار پیغمبر الهی است.

گریه بر سید الشهداء (علیه السلام) و تشکیل مجالس عزای حسینی نه تنها اساس مکتب و هویت حقیقی انسان ها را حفظ می کند، بلکه سبب می گردد انسان ها با حضور در این مجالس از والاترین تربیت اسلامی برخوردار شده و در جهت حسینی شدن رشد و پرورش یابند.

سوز دل سوخته عاشقان حسین (علیه السلام)

سوزی که از دل سوخته و آتش گرفته عاشقان جگر گوشه رسول خاتم به چشم ها سرایت کرده و از مجاری دو چشم بر گونه ها جاری می شود، مراتب علاقه و اخلاص و دل بستگی به خاندان

وحی و رسالت را می‌رساند و این عمل اثری مخصوص در ابقای مودت و ازدیاد محبت دارد.

نقش گریه با معرفت

گریه با آگاهی و معرفت بر امام حسین (علیه السلام)، در واقع، اعلام انزجار از قاتلان اوست و این تبری، از آثار برجسته گریه بر امام حسین (علیه السلام) است و این گریه و عزاداری ابراز کمال تنفر در برابر تعدی و تجاوز و ستمگری و پایمال نمودن حقوق جامعه و به ناحق تکیه زدن بر مسند حکومت آنان می‌باشد.

مجالس عزاداری و حفظ اساس دین

تشکیل مجالس عزاداری حسین (علیه السلام)، نه تنها اساس مکتب را حفظ کرده و می‌کند؛ بلکه سبب آن گردید که شیعیان با حضور در این مجالس از والاترین تربیت اسلامی برخوردار شده و در جهت حسینی شدن رشد و پرورش یابند.

طعنه‌ عده‌قلیلی به گریه شیعیان و محبان، در محرم و صفر، بر مصیبت غربت و مظلومیت فرزند رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و مصیبت دردناک طفل شش ماهه ای است که از عطش به خود می‌پیچید و به جای آنکه با جرعه ای از آب سیرابش کنند، تیر سه شعبه ای حواله اش کردند و خواهران او را با تازیانه می‌زدند و حتی گوسواره از گوششان کشیدند و به غارت بردند تا امام حق را تضعیف نموده و اسلام، حقیقت خود را از دست بدهد.

... حقیقتاً تاریخ متحیر است که بر یتیمان نواده پیامبر آخرالزمان حضرت حسین بن علی (علیهما السلام) چه گذشت که از کربلا تا شام بر مرکب های سخت و بی سایبان، گرسنه و تشنه، در سرمای شدید شب ها و گرمای سوزان روزها و در همه حالات، نظاره گر سرهای بریده

پدرانشان بودند، این مصیبت و این بی حرمتی اگر در حق یک فرد معمولی اجرا می شد چقدر جانکاه بود! چه برسد که در حق رسول خدا و اهل بیت آن حضرت اجرا شده است.

در زیارت سیدالشهدا (علیه السلام) می خوانیم:

«... أَشْهُدُ أَنْكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقًّا تِلَاوَتِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ (1)؛ و از این بالاتر خود آن حضرت تصریح فرمودند: «... وَعَلَى الْإِسْلَامِ السَّلَامُ إِذْ قَدْ بُلِيَتْ الْأُمَّةُ بِرَاعٍ مِثْلِ يَزِيدٍ...؛ باید با اسلام خداحافظی کرد آن گاه که امت به سرپرستی همچون یزید گرفتار شود» (2). و این تعبیر به خوبی نشان می دهد که اصل اسلام در معرض نابودی قرار داشته است و امام حسین (علیه السلام) با خون خود اسلام را نجات داد و امتی را از تحیر رهایی بخشید.

در زیارت اربعین می خوانیم: «... وَبَدَّلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لَيْسَ تَتَّقِدَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَخَيْرِهِ الضَّلَالَةَ...؛ و خون قلب خود را در راه خدا ارزانی داشت تا بندگان را از نادانی و سرگردانی گمراهی نجات دهد.» (3)

تأثیر عزاداری و احیای مجالس حسینی

مرحوم علامه کاشف الغطاء، در تأثیر عزاداری و احیای مجالس سیدالشهدا (علیه السلام) در بقای فرهنگ عاشورا و حفظ اهداف قیام حسینی می نویسد: آغاز بیرون آمدن دسته های عزاداری برای سیدالشهدا

ص: 23

1- . الکافی، ج 4، ص 574.

2- . بحار الأنوار، ج 44، ص 326.

3- . تهذیب الأحكام، ج 6، ص 113.

بیش از هزار سال ، در زمان معزالدوله و رکن الدوله بود ، که دسته های عزاداران ، در حالی که برای حسین (علیه السلام) ندبه می کردند و شب ، مشعل هایی به دست داشتند بغداد و راه هایش یکباره پر از شیون می شد . اگر بیرون آمدن این دستجات در راه ها نبود ، هدف و غرض از یادآوری حسین بن علی (علیهما السلام) از بین می رفت و ثمره فاسد می شد و راز شهادت حسین بن علی (علیهما السلام) منتفی می گشت .

شکوه دسته های عزاداری و جاذبه معنوی آنها ، بسیار تأثیرگذار است و موجی از احساسات دامنه دار را در دل توده های علاقه مندان به اهل البیت (علیهم السلام) برمی انگیزد و نتیجه اش رسوخ بیشتر این معتقدات و عواطف دینی در ذهن ها و دل ها است . پیوند زدن دل و جان و عواطف و احساسات نسل امروز و کودکان و نوجوانان با اهل بیت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و شهدای کربلا نقش بازدارنده آنان را نسبت به مفسد دارد و « چراغ یاد » و « مشعل عزا » ، آنان را در کوره راه های زندگی ، به کشتی نجات امت ، یعنی امام حسین (علیه السلام) و کربلا می رساند .

... و خدا اراده فرمود : « سدّوا الأبواب إلا باب علی » (1)

به اراده خدای متعال رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در آن زمان فرمود : همه درها جز در خانه امیر مؤمنان (علیه السلام) را ببندند و هیچ روزنه ای را به سوی مسجد نگشایند هر چند خفاشان در آن عصر در تلاطم یک روزنه بودند که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) آن را نیز نهی فرمود .

این اتمام حجتی است که همه بدانند تمام خیر ، برکت و عافیت در درب خانه ولایت و همین روضه ها است .

ص: 24

1- سنن الترمذی ، ج 5 ، ص 641 ، ح 3732 ؛ خصائص أمير المؤمنين ، نسائی ، ص 105 ، ح 43 ؛ حلیه الأولیاء ، ج 4 ، ص 153 ؛ تاریخ مدینه دمشق ، ج 42 ، ص 138 ؛ المناقب لابن المغازلی ، ص 260 ، ح 308 .

تمسک به در نیم سوخته مادر مظلومه اش دفع بلاهای عظیم می کند و بابک مفتوح للراغبین!

اشاره

باب نجات امت

آن کس که از اصالت علمی و معرفتی برخوردار باشد و لقب شریف «باب نجات امت» را درک کند هیچ گاه از تعطیلی روضه ها سخن نمی گوید و می بایست ملتفت بود که زبان، مرز بین بهشت و دوزخ است.

کربلای معلی در اربعین حسینی امسال

کربلای معلی، قلب تپنده انسانیت نیز در اربعین حسینی میزبان میلیون ها زائر دلداده ای بود که در اوج کرونا خود را به سر منزل مقصود رسانیده بودند و نه تنها به زنجیر بلا گرفتار نشدند بلکه شنیده ها حاکی از آن است که هزاران بیمار در مانده در آن روزهای ماتم و عزا که به مولای خود متوسل شدند شفا یافته و با سلامتی کامل آن حریم مطهر را وداع گفتند.

کربلای بعد محرم، نه تنها دیگر قرمز نبود بلکه آبی تر از روشنای آسمان گشت که بیمارستان ها را از لوث کرونا خالی و چندین در مانگاه و بیمارستان مخصوص کرونا، در آن دیار تعطیل شد.

باز بودن حرم های اهل بیت (علیهم السلام)

حرم های اهل بیت (علیهم السلام) در عراق کاملاً باز بوده و هیچ گاه به بهانه کرونا تعطیل نشده است و مردم عراق مراقد اهل بیت (علیهم السلام) را بدون هیچ حفاظی زیارت می کنند. میزبانی بیش از چهارده میلیون زائر در ایام اربعین خط بطلانی به یاوه گویانی داشت که از فاجعه عظیمی در عراق پس از اربعین خیر داده بودند که بعد از اربعین کرونا در عراق قابل کنترل نخواهد بود و حال می بینیم آمار فوت شده های از کرونا

در عراق در یک روز بر اساس اعلامیه رسمی وزارت بهداشت عراق از انگشتان یک دست نیز تجاوز نمی کند. (1)

محرم و صفر و فاطمیه پناهگاه امن

محرم و صفر و فاطمیه و محافل روضه پناهگاه امنی برای مردم یک جامعه هستند که بتوانند از تلاطم حوادث روزگار به ساحل آرامش و کشتی نجات برسند .

ای کاش راه را گم نکنیم . راه نجات تنها در پناه محمد و آل محمد (علیهم السلام) است .

ص: 26

1- . به نقل از اخبار رسمی وزارت بهداشت عراق به نقل از پایگاه عراق المعلومه .

به قلم: نویسنده محقق و دلباخته اهل البیت (علیهم السلام)

حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج سید امیرحسین طالقانی

*****

آزمون های الهی

از زمانی که انسان پا به عرصه هستی گذاشت، همواره به دنبال رفاه و آسایش بیشتر بود و از برخورد با ناملایمات آزرده خاطر بود. از این رو همه توان خود را به کار می گرفت تا موانع را از سر راه برداشته و تلخی ها را به شیرینی مبدل سازد، اما حوادث ناخواسته و ناخوشایند زندگی او همیشه با اراده و قدرت او کنار نمی رفتند بلکه گاه و بی گاه بلاهایی ظاهر می شدند که با توان و قدرت بشری از سر راه برداشته نمی شدند و حضور تلخ آنها فکر و اندیشه او را به خود مشغول ساخته و رنجش او را به همراه داشت.

او در پرتو تعالیم نورانی پیشوایان دینی آموخت که پدیده های دنیای او، برخی شکل گرفته از تلاش او بوده اما برخی دیگر فراتر از قدرت و توان او هستند که با اتکا بر قدرت بشری دست نیافتنی می باشند و باید برای غلبه بر آنها، بر خدا توکل کند.

بلاها و محنت های دنیا گرچه تلخ و ناگوارند، اما ابزاری سودمند برای تکامل و تربیت او بوده که گاه انسان غفلت زده را از خواب غفلتش می رهند، گاه راه صبر و بردباری را به او نشان می دهد و گاه مسیر به خدا پناه بردن را برای او می گشاید و به هر تقدیر انسان تربیت یافته مکتب انبیاء (علیهم السلام) به خوبی می داند که بلاها و سختی ها، به عنوان امتحان الهی از سنت های تغییر ناپذیر زندگی او هستند:

« كَتَبَلُونَفِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ..... ؛ به يقين (همه شما) در اموال و جان های خود ، آزمایش می شوید ... » (1)

این آزمون ها همیشه یکسان نیستند ، گاهی جان او را ، گاهی اموال و سرمایه های او را و گاه امنیت و آسایش او را هدف قرار می دهند تا باورها و توان و ظرفیت او سنجیده شود :

« وَ لَنْبَلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ

وَ الشَّمَرَاتِ وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ ؛ قطعاً همه شما را با چیزی از ترس ، گرسنگی و کاهش در مال ها و جان ها و میوه ها آزمایش می کنیم ، و بشارت ده به استقامت کنندگان » (2)

انسان تربیت یافته در پرتو انوار هدایت الهی و سنت و سیره معصومین (علیهم السلام)، به خوبی می داند که مصائب و مشکلات زندگی او ، در حقیقت امتحانات الهی اند و نباید در برابر آنها قد خم

کند ، نباید اجازه دهد که او را از اهداف مقدّسش باز دارد ، بلکه باید با ثبات قدم ، صبر و بردباری پیشه کند و با توکل بر خدا ، راه غلبه بر مشکلات پیش رو را جستجو نماید ، پس برای او این مشکلات ، فرصتی مناسب برای بالا رفتن از مدارج تکامل معنوی است که باید توان و ظرفیت وجودی خود را بیازماید و موفقیت و سربلندی خود را در آن شاهد باشد .

ص: 28

1- . سوره آل عمران ، آیه 186 .

2- . سوره بقره ، آیه 155 .

اما این بلاها و سختی ها ، مردم را در دو دسته از هم جدا می سازند :

دسته اول : کسانی هستند که با دیدن سختی های زندگی ، از خواب غفلت خود بیدار نمی شوند و به فکر چاره اندیشی برای علاج واقعی مشکلات خود نمی افتند و همچنان در مسیر اشتباه خود حرکت می کنند ، آنها خدا را یاد نمی کنند و به جای تضرع و پناه بردن به آغوش رحمت الهی ، همچنان از خدا غافلند که قرآن نیز آنان را این گونه یاد کرده است :

« وَ لَقَدْ أَخَذْنَا هُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَ مَا يَتَضَرَّعُونَ ؛ ما آنها را به عذاب و بلا گرفتار ساختیم (تا بیدار شوند) اما آنان نه در برابر پروردگارشان تواضع کردند و نه به درگاهش تضرع می کنند . » (1)

دسته دوم : کسانی هستند که با دیدن بلاها و مشکلات ، خدا را یاد می کنند و ارتباط خود را با او محکم می نمایند ، با تضرع و تواضع به آغوش رحمت او پناه می برند و با توکل بر قدرت بی انتهای او ، راه های غلبه بر موانع را جستجو می کنند و اجازه نمی دهند این مشکلات آنان را از انجام وظائفشان باز دارد ، آنها وظیفه خود به هنگام سختی ها را به خوبی می دانند و به آن جامه عمل می پوشانند :

« وَ مَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ؛ و ما در هیچ شهر و آبادی پیامبری نفرستادیم مگر اینکه

ص: 29

اهل آن را به ناراحتی ها و خسارت ها گرفتار ساختیم شاید (به خود آیند و به سوی خدا) بازگردند و تضرع کنند .»(1)

انسان های مؤمن و آگاه ، تلاش می کنند هنگام آزمون های الهی در صف دسته دوم قرار گیرند و در پرتویاد خدا و تقوای الهی با چشم حقیقت بین که خدا به آنان عطا فرموده ، سیمای واقعی امتحانات را ببینند :

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا... ؛ ای کسانی که ایمان آورده اید ، اگر از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید برای شما وسیله ای برای جدایی حق از باطل قرار می دهد (که در پرتو آن روشن بینی خاص ، حق را از باطل خواهید شناخت) ... »(2)

آنان هنگام عبور از طوفان آزمون های الهی ، با صبر و بردباری در مسیر الهی ثابت قدم می مانند و رسالت های خویش را به شایستگی جامه عمل می پوشانند و همانند حضرت ابراهیم (علیه السلام) مدارج رفیع معنوی را یکی بعد از دیگری پشت سر می گذارند :

« وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا... ؛ هنگامی که خداوند ، حضرت ابراهیم (علیه السلام) را با وسایل گوناگونی آزمود و او به خوبی از عهده این آزمایش ها برآمد ، خداوند به او فرمود : من تو را امام و پیشوای مردم قرار دادم ... »(3)

ص: 30

1- . سوره اعراف ، آیه 94 .

2- . سوره انفال ، آیه 29 .

3- . سوره بقره ، آیه 124 .

اگر حضرت ابراهیم (علیه السلام) با وجود مقام نبوت و رسالت و خلیل بودن، توانست به مقام رفیع امامت دست یابد، چیزی نبود جز موفقیت در آزمون های دشوار، که آن هم با لطف خدا و همت والای او میسر شد.

اما افسوس که همه اینگونه نیستند، کسانی که در زندگی خود از خدا غافلند، در برابر مشکلات نیز به جای بیداری و عبرت گرفتن و به خدا پناه بردن، حیران و سرگردان در غفلت خود غوطه ورنند و با سستی و تبلی از انجام وظائف الهی خود باز می مانند.

آزمون « کرونا »

در دوران معاصر آزمونی بس بزرگ، دنیای پر هیاهوی آخرالزمان را فراگرفت، به یکباره خبر انتشار ویروس کرونا سرتاسر جهان را در نوردید و همه اخبار رسانه های دنیا را تحت الشعاع خود قرار داد. از دنیای سیاست و قدرت گرفته تا بازارهای پول و اقتصاد و تافضای امنیت جانی و فکری مردم، همه چیز سایه شوم کرونا را بر خود احساس می نمود.

با گذشت هر روز، بالا رفتن آمار مبتلایان، زیاد شدن تعداد کشته ها، پُر شدن ظرفیت بیمارستان ها و مراکز درمانی و سردرگمی و نابسامانی در تصمیمات و دستورالعمل های ابلاغی، سبب می شد حیرت و سرگردانی و ترس و وحشت روز افزون همه را فرا گیرد و یاس و ناامیدی بر دنیای پر ادعای قرن بیست و یکم سایه اندازد.

ذره ای ناچیز که نه با چشم دیده می شود و نه با دست لمس می شود، همه دولت ها و ابرقدرت ها را در باتلاق عجز و درماندگی فرو برده بود. نه آخرین پیشرفت های پزشکی، نه جدیدترین فناوری های علمی، نه مدرن ترین تکنولوژی های صنعتی، نه مخوف ترین سلاح های کشتار

جمعی و نه مشهورترین نخبگان علمی دنیا، هیچ کدام قادر به مقابله با آن نبودند و همه به ضعف و ناتوانی خود در برابر آن اعتراف کردند. سیاستمداران متکبر و دولتمردان جاه طلب که در برابر پیام روشنی بخش دین اسلام با تکبر و غرور، مقدّسات اسلامی را به تمسخر و استهزاء گرفته بودند، در برابر این ذره بی مقدار به خاک ذلت و خواری افتادند:

« وَ أَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ؛ اما ثمود را هدایت کردیم، ولی آنها نابینایی را بر هدایت ترجیح دادند، لذا صاعقه، آن عذاب خوار کننده، به خاطر اعمالی که انجام می دادند آنها را فرو گرفت. » (1)

و اما اکنون که ذره ای ناچیز آنان را خوار و ذلیل کرده با همه قدرت های خود قادر به غلبه بر آن نیستند:

« فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ؛ سپس سیئات اعمالشان به آنها رسید و ظالمان این گروه نیز به زودی گرفتار سیئات اعمالی که انجام داده اند خواهند شد و هرگز نمی توانند از چنگال عذاب الهی بگریزند. » (2)

مردم و آزمون « کرونا »

ویروس کرونا در شهرها و کشورهای مختلف جولان می داد و قربانی می گرفت تا شاید این آزمون الهی، درس عبرتی برای فریب

ص: 32

1- .سوره فصلت، آیه 17 .

2- .سوره زمر، آیه 51 .

خوردگان تکبر و غرور، و بشارتی برای صابرين باشد .

در دنياى آشفته غارت زده ناشى از کرونا، عده كمى در اين آزمون به خدا پناه بردند و علاوه بر رعايت تدابير لازم، با مناجات و راز و نیاز به درگاه الهى، دفع بلا را از خداوند قادر متعال طلب نمودند :

«... وَ قَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِ الشَّكُورِ؛ ... اما عده كمى از بندگان من شکر گذارند.»⁽¹⁾

و اما عده اى ديگر، تحت تأثير اخبار متضاد منتشر شده هر لحظه بر تشويش و نگراني آنها افزوده مى شد و با از دست دادن اعتماد به نفس خود، در حيرت و سر درگمى فرورفته بودند .

و اما دسته سومى : ناجوانمردانه بر امواج کرونا سوار شده و براى رسيدن به منافع شوم خود موج سواری مى کردند و از حيرت و سرگردانى مردم نهايت سوء استفاده را مى بردند، آنها که به دنبال مطامع دنياوى خود بودند، کالای خود را کيمياى شفا بخش کرونا معرفى کرده و با سوء استفاده از آشفتگى و سر درگمى مردم، با قيمت گزاف مى فروختند، و آنان نیز که همواره با دين و مذهب و شعائر الهى، خصومت ديرينه داشتند، با سوء استفاده از اين موقعيت آشفته، مراکز دينى و اجتماعات مذهبى و هر آنچه که به شعائر دينى مربوط مى شد را هدف قرار دادند و با تبليغات سوء خود آنها را مغاير توصيه هاى بهداشتى و تهديدى جدى براى سلامتى مردم معرفى مى کردند، تا جايى که ديده مى شد مردم کم اطلاع و آشفته و نگران، از صبح تا شب از اتوبوس و مترو گرفته تا مراکز خريد پر

ص: 33

جمعیت و پاساژها، همه جا را با آسودگی پر سه می زدند اما با دیدن مسجد و مجالس مذهبی با رعب و وحشتِ توصیف ناپذیری از حضور در آن اماکن مقدّسه اجتناب می کردند .

ترس و وحشت عمومی از اخبار و آمار فزاینده و متناقض رسانه ها، چنان آرامش فکری را از مردم ربوده بود که هیچ کس از خود نمی پرسید : چگونه رستوران ها و مراکز تهیه غذا با دستور متصدیان بهداشت اجازه فعالیت دارد اما اگر همان آشپزخانه با رعایت دقیق تر موازین بهداشتی برای مجالس اهل بیت (علیهم السلام) غذای نذری توزیع کند، مغایر با سلامت مردم معرفی می شود . چگونه سینما و تئاتر و کنسرت موسیقی اجازه برگزاری دارد اما مجالس سوگواری حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) تهدید کننده سلامتی جامعه معرفی می شود .

چگونه جاده های شمال کشور، ساحل دریای خزر و مراکز تفریحی استان های ساحلی، پر از جمعیتی بی اعتنا به توصیه های بهداشتی است و متأسفانه هیچ نهاد نظارتی نیز اعمال قانون نمی کند اما با فرارسیدن ماه محرم، نهادهای مرتبط، با قاطعیت، از فعالیت همه دسته جات و هیئت های مذهبی در ماه محرم جلوگیری کردند .

به راستی این همه دوگانگی و تفاوت در دستورالعمل های ابلاغی و اعمال قانون های مراکز نظارتی، از کجا سرچشمه می گرفت ؟

تعطیلی مساجد در ماه رمضان

از بهمن ماه سال 1398 که خبر انتشار ویروس کرونا در کشور چین، جهان را وحشت زده کرد تا اولین ماه های سال 1399، کشورهای مختلف تاثیر یافته از شوک ابتدایی ویروس کرونا، گرفتار هیجان و

اضطراب بی سابقه ای شدند، به گونه ای که در کشورهای اسلامی، مساجد و محافل مذهبی و مراسم معنوی شب های قدر به تعطیلی کشانده شد.

در این روزها فعالیت مراکز اداری و تجاری به دلیل بروز مشکلات اقتصادی، به عنوان یک ضرورت به جامعه معرفی می شد، اما فعالیت مراکز دینی و عبادی مثل مساجد و حسینیه ها، به عنوان امری زائد و غیر ضروری به جامعه القا می شد و نتیجه این شد که در مقطع زمانی حساسی که جامعه بیش از هر زمانی به دعا و نیایش و مجالس امید بخش توسل و تذکر احتیاج داشت، همه آنها را از دست داد.

عید بزرگ غدیر

با فرارسیدن ماه ذی الحجه و عید بزرگ غدیر و ضرورت تبلیغ و پیام رسانی پیام عظیم روز غدیر و یادآوری ولایت امیرالمؤمنین (علیه السلام) برای جامعه، علما و مراجع تقلید و اساتید حوزه های علمیّه و اندیشمندان و نخبگان مذهبی شیعه با اطلاع رسانی به موقع بین مؤمنین و محافل مذهبی شیعه، عموم مردم را در برابر رسالت معنوی خود آگاه نمودند و آنان را برای تعظیم شعائر الهی در عید غدیر آماده نمودند، این تحرک فکری و معنوی به همراه همّت والای خیرین و مردم مؤمن و ولایت مدار سبب شد، مجالس و محافل عید غدیر، ایستگاه های توزیع اقلام فرهنگی غدیر و مراکز اطعام عید بزرگ غدیر به شکلی نو و با شیوه هایی متفاوت نسبت به گذشته، متناسب با شرایط حاضر،

تشکیل شود و فعالیت بسیار گسترده تری نسبت به سال های گذشته با شکوه و عظمت بی سابقه انجام دهند و افتخار بزرگی را برای جامعه شیعه رقم بزنند و خود را مشمول دعای امام صادق (علیه السلام) قرار دهند:

امام صادق (علیه السلام) به «فَضَّيْل» فرمودند: آیا شما شیعیان در کنار هم می نشینید و برای هم «حدیث» نقل می کنید؟

فَضَّيْل گفت: بلی، جانم به فدای شما باد، حضرت فرمودند: «همانا من اینگونه مجالس را دوست دارم، ای فَضَّيْل! امر ما اهل بیت (علیهم السلام) را احیا کنید و خدا رحمت کند کسی را که امر ما اهل بیت (علیهم السلام) را احیا نماید...» (1)

ماه محرم

با نزدیک شدن ماه محرم، در بین حیرت و سرگردانی جامعه، چشم ها در انتظار برافراشته شدن پرچم امام حسین (علیه السلام) بود و همه از یکدیگر می پرسیدند آیا امسال پرچم عزای فرزند حضرت فاطمه 3 برپا می شود؟

آنان که در توهمات آلوده خود، عداوت با شعائر الهی را دنبال می کردند به تکاپو افتاده و با دست آویز قرار دادن ویروس کرونا، به تبلیغ بر علیه شعائر حسینی پرداختند، البته تاریخ شاهد و گواه خوبی است برای ناکامی همیشگی آنها، که چگونه به مقصود شوم خود نرسیده اند، همان گونه که وعده الهی نیز عدم موفقیت آنان را ضمانت فرموده است:

«يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ؛ آنها می خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند، ولی خدا نور خود را کامل می کند هر چند کافران خوش نداشته باشند.» (2)

اما آنان که فکر و اندیشه و قلب و جانشان با محبت امام حسین (علیه السلام) تربیت یافته بود، بی اعتنا به هیاهوی شیطانی خناسان با همه وجود بر سر عهد و پیمانشان با سیدالشهداء (علیه السلام) ثابت قدم ماندند و

ص: 36

1- بحار الانوار، ج 44، ص 282، ح 14.

2- سوره صف، آیه 8.

عزم و اراده خود را جزم نمودند تا با همه توان خود برای برافراشته ماندن پرچم عزای غریب کربلا تلاش نمایند .

تلاش و کوشش شبانه روزی خیرین و عاشقان امام حسین (علیه السلام) در ماه محرم سال 1399 ، برگی زرین در تاریخ هزار و چهارصد ساله عزاداری سید مظلومان از خود بر جای گذاشت :

1 : مقاومت در برابر وسوسه های درونی و بیرونی ، که همه را به سستی و واماندگی دعوت می کرد .

2 : به جان خریدن زخم زبان های دوست و دشمن که آنها را متهم می کرد .

3 : به دوش کشیدن بار فعالیت نیروهای هر ساله ای که امسال میدان خدمت را رها ساخته بودند .

4 : با جان و دل تحمل نمودن هزینه های ظروف یکبار مصرف ، ضد عفونی محیط ، هدیه ماسک رایگان ، بسته بندی بهداشتی اطعام نذری .

5 : برگزاری مجالس در محیط های وسیع و سرباز ، با رعایت فاصله گذاری اجتماعی .

6 : برگزاری منظم و دقیق مجالس .

7 : برپایی ایستگاه های صلواتی برای پذیرایی از عزاداران با استفاده از بسته بندی بهداشتی .

انجام این رسالت سنگین در بحبوحه فشارهای اجتماعی و پذیرفتن مسئولیت انجام آن ، نشان دهنده ارادت و محبت حقیقی آنان به سید و سالار شهیدان بود : امام صادق (علیه السلام) فرمودند : « کسی که

خداوند خیر او را اراده نموده است ، در قلبش محبت امام حسین (علیه السلام) و محبت زیارتش را قرار داده است ...» (1)

این محرم به همراه آزمون کرونا ، امتحان الهی بود برای ارزیابی صداقت و اخلاص ارادتمندان امام حسین (علیه السلام)، که آنان در برابر این نعمت و موهبت الهی چگونه عمل می کنند :

« ... قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ؛ (حضرت سلیمان (علیه السلام)) فرمود : این از فضل و احسان پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا سپاسگزارم یا بنده ای ناسپاسم ؟ و هر کسی سپاس گذاری کند به سود خود سپاس گذاری می کند و هر کس ناسپاسی ورزد (زیانی به خدا نمی رسد) زیرا پروردگارم بی نیاز و کریم است .» (2)

ص: 38

1- . کامل الزیارات ، باب 55 ، ح 3 .

2- . سوره نمل ، آیه 40 .

به قلم: حجه الاسلام و المسلمین آقای شیخ محمد ظریف یکی از محققین مدرسه الامام المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) قم

*****

مقاله سوم: آفرین به این مردم هوشیار و آگاه

با درود فراوان به روان پاک همه عزیزانی که با پیروی از سیره ائمه طاهرين (عليهم السلام) اهتمام ویژه ای در تعظیم شعائر داشتند، و به فرمان نورانی «أحيوا أمرنا» عمل کردند و مشمول دعای

رَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَنَا» گردیدند، مخصوصاً استاد بزرگوارمان حضرت آیهالله حاج سید محمد باقر موحد ابطحی (قدس سره) دلسوخته ای که با حضور پرشور خود در مجالس عزا باعث رونق مجالس و تشویق دیگران بودند، و کمتر اتفاق می افتاد که او را به مجلس عزا دعوت کنند و او با همه مشغله ای که داشت نپذیرد، با پای برهنه و گل به پیشانی مالیده و اشکی که از چشمان اشکبارش سرازیر بود در صف عزاداران شرکت می کرد و بر سر و سینه می زد.

محرم امسال با سال های دیگر متفاوت بود، عده ای عقب نشینی کردند و تعطیلی مجلس خود را اعلام نمودند، همان کسانی که تا دیروز می گفتند: «يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ» کاش بودم در کربلا و تو را یاری می نمودم، همان کسانی که تا دیروز در بالای درب مجلس عزای خود می نوشتند به شفاخانه امام حسین (علیه السلام) خوش آمدید. شخصی مجلسی را که سابقه 160 سال روضه خوانی داشت تعطیل کرد و هر چه از او خواش کردند نپذیرفت، او و امثال او غافلند که چه زبانی را متحمل شدند و چه سرمایه بزرگی را از دست دادند و

ص: 39

چه پشتوانه محکمی را رها کردند، آیا جوابی را برای فردای خود در پیشگاه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) آماده کرده اند، چه عذری خواهند داشت اگر به آنها گفته شود آیا ندیدی حسین ما غریب است، آیا صدای غربت او را نشنیدی؟ آنها به خود جفا کردند، این چراغ که خاموشی ندارد، چراغی است که ایزد برافروخته است، این پرچم که بر زمین نمی افتد، پرچمی است که خدا حافظ آن است.

مگر حضرت زینب کبری، عقیده بنی هاشم (علیها السلام) در مقام تسلی امام زین العابدین (علیه السلام) عرض نکرد در این سرزمین پرچمی نصب خواهند کرد که هرگز با گذشت زمان فرسوده نخواهد شد، پیشوایان کفر و ضلالت تلاش بسیار می کنند که این اثر را محو کنند ولی هر چه بیشتر تلاش کنند این اثر آشکارتر می شود و به عظمت آن افزوده می گردد. (1)

وقتی به سی و ششمین خلیفه عباسی «المستنصر» گفتند: چرا تن به این ننگ و عار می دهی که قبور پدرانت مخروبه باشد در حالی که قبور فرزندان علی (علیه السلام) این گونه با شکوه و عظمت و پر رفت و آمد است؟ جواب داد: هَذَا أَمْرٌ سَمَاوِيٌّ لَا يَحْصُلُ بِاجْتِهَادِنَا وَ لَوْ حَمَلْنَا النَّاسَ عَلَى ذَلِكَ مَا قَبِلُوهُ وَ لَا فَعَلُوا؛ این یک امر آسمانی است، یعنی کار خدا است و با تلاش ما حاصل نمی شود و اگر مردم را به اجبار بر آن وادار کنیم نمی پذیرند. سپس ادامه داد: ما تمام سعی و تلاش خود را نموده ایم که مردم به زیارت قبور فرزندان علی (علیه السلام) نروند و به زیارت قبور پدران ما بیایند ولی سودی نبخشیده است، آنها به

ص: 40

تهدید و ارباب و تطمیع ما هیچ گونه توجهی نکردند. (1)

کور خوانده اند آن هایی که خیال می کنند می توانند این چراغ را خاموش کنند ، مگر پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) نفرموده اند :

« إِنَّ لِقَتْلِ الْحَسَنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا ؛ قَتَلَ إِمَامَ حُسَيْنٍ (عَلَيْهِ السَّلَام) حَرَارَتِي فِي دُلِّ هَيْ أَهْلِ إِيْمَانٍ إِجْرَادٌ كَرِهَةٌ هَرْكَزٌ سَرْدٌ وَ خَامُوشٌ نَكْرَدٌ ». (2)

مطمئن باشند اگر به فرض ، در محلی شعله ور نباشد از جای دیگر سر در می آورد .

امسال عده ای مجلس خود را تعطیل کردند و اسم خود را از دفتر سیدالشهداء(علیه السلام) خط زدند به جای هر کدام از آنها چندین مجلس دیگر برقرار گردید ، عده ای دیگر وارد این میدان شدند و جای خالی آنها را پر کردند ، صحنه هایی از عشق و وفا به نمایش گذاشتند که قابل تحسین است ، وقتی دیدند عده ای عقب نشینی کرده اند کمر همت خود را محکم تر بستند و پر شورتر وارد میدان شدند و غوغایی به پا نمودند ، با زدن پرچم های سیاه بر سر در خانه ها و محل کار خود رنگ عزا به تمام شهر دادند .

حضرت آیه الله ابطحی می فرمود : ما وقتی کار خود را شروع کردیم ، تعدادی پرچم تهیه کرده بودیم برای توزیع و با خود می گفتیم نکند روی دست ما بماند ، ولی به قدری مردم با معرفت ، استقبال نمودند و به قدری تقاضا زیاد بود که خیلی کم آوردیم .

ص: 41

1- . کشف الغمّه ، ج 2 ، ص 519 .

2- . مستدرک الوسائل ، ج 10 ، ص 318 ، ح 13 .

مردم عزیز عزادار در این موقعیت خاص همه شرایط را پذیرفتند و همه سختی ها را تحمل کردند و حاضر شدند به هر قیمتی مجالس عزا برقرار باشد تا این پرچم پر افتخار بر افراشته بماند .

آنها خوب می دانند که عزت و شرف و آبرو و استقلال آنها در گرو اقامه عزا برای حضرت سیدالشهداء(علیه السلام) است ، تنها راه نجات آنها از گرداب بلا و فتنه ، پیوستن به کشتی نجات اباعبدالله (علیه السلام) است ، آنها خوب می دانند که دشمن از اینجا ضربه خورده است ، نقشه دشمن از دیر زمان این بوده که مردم را در این زمینه سست و ناتوان سازد و آنها را در این میدان نبرد ، به طور کامل خلع سلاح کند .

دلباختگان امام حسین (علیه السلام)، مردم آگاه و هوشیار با مقاومت و پایداری و حضور پر رنگ خود در عزاداری های محرم و عاشورای امسال مشت محکمی به دهان دشمن یاهو گوزدند و امید آنان را به یأس مبدل کردند ، نشان دادند که در هیچ شرایطی امام خود را رها نمی کنند و تنها نمی گذارند و ثابت کردند که در راه ولایت ، ثابت قدم اند . کرونا خیلی کوچک تر از آن است که بتواند در عزم آنها خللی ایجاد کند و مانع آنها از این حضور نورانی گردد ، بر سر پیمان ایستادند و با عهدهی که با امام خود بسته بودند وفا کردند .

آفرین بر این همت و این غیرت و این فهم و شعور دینی ، آنها اجازه ندادند مجالس حسینی خالی بماند ، بیشتر از گذشته حضور پیدا کردند ، تنها در یک مجلس ، طبق اطلاع حاصله در یک شب پنجاه هزار نفر شرکت کردند، مجلسی که دور از مرکز شهر بود و اکثراً با وسیله نقلیه شخصی خود را رسانده بودند ، ماشین های پارک شده در محوطه نزدیک به مجلس عزاداری پانزده هزار

سواری و حدود 60 اتوبوس بوده است .

مرحبا به این مردم قدرشناس که خوب قدر این محافل و مجالس را می دانند ، آنها شنیده اند که امام صادق(علیه السلام)فرموده اند : « إِنَّ تِلْكَ الْمَجَالِسَ أَحِبُّهَا ؛ مِنْ أَيْنَ كُنْتُمْ مَجَالِسَ رَأْسِ دَوْلَتِكُمْ » (1).

این مجالس ، این شعائر، این عزاداری ها و این به سر و سینه زدن ها و ناله و فریادها ، وسیله ای برای حفظ ارزش های عاشورا بوده و یاد عاشورا را تاکنون زنده نگهداشته است ، حفظ این دین و این مکتب اگر به عاشورا بوده حفظ عاشورا ، به همین شور و هیجان و اقامه عزا است .

ما هر چه داریم از عاشورا داریم و اگر عاشورا را از ما گرفتند باور کنید که چیزی نداریم .

درود و رحمت خدا بر دل های پر محبت و آگاه که سرافراز از این میدان بیرون آمدند و قلب نازنین حجت خدا امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را از خود خشنود نمودند .

ص: 43

1- . قرب الاسناد ، ص 36 .

به قلم : نویسنده دلباخته اهل البیت (علیهم السلام)

حجت الاسلام آقای شیخ محمد حسین فاطمی مرام

*****

مقاله چهارم: محرم 1442، سال رویش ها و ریزش ها

اشاره

خداوند هدایت گر و عادل‌لی که هیچ‌گاه از هدایت بندگانش خسته و ملول نمی‌شود و به واسطه انبیاء و اولیایش انسان‌ها را به سر منزل هدایت می‌رساند، پس از هدایت و ارشاد، آنها را به میدان امتحان می‌کشاند تا حقیقت آنها و کلام آنها را برای خودشان معلوم کند. یکی از این آزمایشات، آزمایش به وسیله امام و حجت الهی است. حجتی که در سال 61 هجری قمری با ندای هل من ناصر ینصرنی خویش، حقیقت ایمان مردم را ظاهر کردند و تا به الآن، این ندا را آزمایشی برای خلق خدا قرار دادند. و این آزمایش در زمان ما به واسطه شیوع بیماری کرونا به شکل دیگری جلوه گر شد و مردم به وسیله حفظ شعائر الهی و برپایی مجالس جشن غدیر و روضه های امام حسین (علیه السلام) مورد امتحان واقع شدند و بسیاری غربال شدند و حقیقتاً چه امتحان سختی بود.

زمانی که درب حرم های اهل البیت (علیهم السلام) و درب مساجد بسته شد، تکیه ها و روضه های هفتگی تعطیل شد. و همه اینها، برپایی مجالس حسینی و برنامه توسلات را سخت تر کرد؛ لذا در این زمان برپا کردن مجالس اهل البیت (علیهم السلام) خود آزمایشی بزرگ شد، آزمایشی که ثمرات و فواید کثیری به همراه داشت، که در این مقاله به بخشی از آن‌ها اشاره می‌کنیم.

1 : محرم امسال ، ظهور ایمان و عشق واقعی یا نفاق و دوستی دروغین

« وَ لِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَ لِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ؛ وَ اینها برای این است که خداوند ، آنچه

در سینه هایتان پنهان دارید ، بیازماید ؛ و آنچه را در دل های شما (از ایمان) است ، خالص گرداند ؛ و خداوند از آنچه در درون سینه هاست ، با خبر است .» (1)

حقیقتاً امسال ، حبیب بن مظاهرها و زهیرها معلوم شدند ، همان کسانی که به مانند سال های قبل با همه سرمایه هایشان به میدان آمدند ، هر چند فامیل و خانواده آنها با آنها مخالفت کردند و همچنین سلیمان بن صردها مشخص شدند ، همان هایی که گفتند به نظر ما امسال سال روضه نیست و امام حسین (علیه السلام) به مجالس ما نیاز ندارد ، همان کسانی که در میانه راه ، یا پس از اتمام راه ، متوجه اشتباه خود شدند ، ولی دیگر زمان یاری گذشته بود . چرا که بعضی ها وجودشان دل گرمی اهل روضه بود ، و نبودشان سبب شد جوان ترها هم ، پا پس کشیدند و این کم کاری و عدم نصرت امام (علیه السلام) به نام همان خواص و بزرگان اهل تردید تمام شد ، و دیگر قابل جبران نبود .

در این بین ، خداوند متعال ، عاشقان و دوستان تازه نفسی را وارد میدان کرد ، تا به همه مدعیان دروغین بفهماند ، همان گونه که در کربلا تازه مسلمانی به نام وهب بن عبدالله ، از زندگانی ظاهری و تازه عروس خود دست کشید ، و جان خود را نثار ولی خدا کرد تا حجت را برای اهل شک و تردید تمام کند ، در این زمان هم

ص: 45

جوانانی وارد میدان شدند که، پدر و مادر و برادران آنها، از ترس کرونا مسجد و روضه را ترک کردند، ولی آنها خود رکن مسجد و حسینیه شدند و یک تنه به جای دیگران ایفای نقش کردند، خداوند چنان قوت و نیرویی به آنها عطا کرد، تا جوانانی که تا پیش از این، سابقه خواندن روضه و یا پذیرایی مجالس سنگین و تهیه چایی و برپایی موکب و کشیدن غذا و توزیع غذا را نداشتند امسال چندین روز تا چندین دهه و به مدت دو ماه محرم و صفر به بهترین شکل، خدمت کنند و این اعتقاد و محبت را به رخ عالم بکشند و بگویند ما از یاری امام مظلوم و غریبمان، دست نمی کشیم.

2: محرم امسال، زمان بارگیری و اخراج از اردوگاه امام (علیه السلام)

« أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَشَاءُ يُدْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ؛ آیا ندیدی خداوند، آسمان ها و زمین را به حق آفریده است؟! اگر بخواهد، شما را می برد و خلق تازه ای می آورد! » (1)

امسال چه نو نهالانی را دیدیم که به مانند حضرت قاسم (علیه السلام) وارد میدان شدند و اسباب خجالت ریش سفیدان دنیا طلب را فراهم کردند، و چه پیر مردانی را که به مانند « شبت » پشت به ولی خدا کردند.

جوانانی که تجربه مدیریت مجالس سنگین را نداشتند، اما به واسطه انتخاب امام و ولی خدا (علیه السلام) شدن، توفیق خدمت و مدیریت را پیدا کردند، همان گونه که امثال اُسامه ها قادر به فرماندهی سپاه در زمان رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) شدند، و چه بسیار پیر مردانی را دیدیم که به مانند حبیب بن مظاهر، با حضورشان در مجالس امام حسین (علیه السلام) به

ص: 46

میدان آمدند ، و با بر پایی مجالس و ایراد سخنرانی های خود ، ترس را از دل دوستان بیرون کردند و با گریه ها و روضه ها و در خواست های خالصانه ، مردم را تشویق به گرفتن مجالس روضه و شرکت در مجالس عزاداری نمودند .

3 : محرم امسال ، و ظاهر شدن امدادهای غیبی

« إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ؛ به یقین کسانی که گفتند : « پروردگار ما خداوند یگانه است ! » سپس استقامت کردند ، فرشتگان بر آنان نازل می شوند که : ترسید و غمگین مباشید ، و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است . » (1)

کسانی را دیدیم که به واسطه خلوص خود ، چنان مورد لطف ملائکه واقع شدند ، که هیچ متوجه نشدند که به جای یک دهه ، شش دهه ، یعنی دو ماه محرم و صفر یک تنه مجلس به پا کردند و لحظه ای خسته نشدند و همچنین ، گوینده هایی را دیدیم که خداوند چنان حلاوتی در کلام آنها ایجاد کرده بود که مستمعین آنها ، لحظه ای احساس خستگی نمی کردند ، و خانواده ای را دیدیم که روضه هر ساله خود را در منزلشان بر پا کردند و با اینکه فرزندان و نوه های آنها به کرونا مبتلا شده بودند ، نه تنها ، مانع روضه نشدند ، بلکه فرزند آنها که پزشکی بود و قبلاً مبتلا به کرونا شده بود هر شب در جلسه روضه حاضر بود و با حضور خود به عزاداران حسینی دلگرمی می داد . و اتفاقاً امسال حال و هوای بهتری بر جلسه آنها حاکم بود .

ص: 47

عزیری را دیدم که از کثرت درد کمر، قادر بر حرکت و رانندگی و سخن گفتن نبود و به سختی بر منبر نشست و عذر خواهی کرد و گفت: چند دقیقه بیشتر سخن نمی گویم، ولی چند دقیقه بعد از شروع سخنرانی حال او متحوّل شد و حتی مجلسش طولانی تر از شب های قبل شد. و عزیز دیگری را شنیدم که پس از یک ماه بستری بودن، که قادر بر سخن گفتن نبوده روز اول محرم به لطف حضرت زهرا (علیها السلام) یک ساعت روضه خوانده بود، تا بگوید برای خادمین حضرت سیدالشهدا (علیه السلام) حمایت ها و دعاهای ویژه ای وجود دارد و خدا و ملائکه او دعا گوی عزاداران امام حسین (علیه السلام) هستند.

4: محرم امسال و کسب با فضیلت ترین اعمال

« أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَحْمَرُهَا؛ ارزشمندترین اعمال، سخت ترین آنهاست. » (1)

همان گونه که می دانید حرکت بر خلاف جهت آب، بسیار پر زحمت و طاقت فرسا است و انجام عملی که مطابق با میل مردم و حکام زمان، نمی باشد بسیار پر زحمت و سخت است، گرفتن مجالس غدیر و محرم و صفر امسال هم به همین شکل شده بود، تا جایی که احتمالات زیادی برای مراسم جشن و عزای ولایی وجود داشت، گروهی تهدید به تعطیلی مجالس می نمودند، و گروهی دیگر تهدید به پیگرد قانونی و گرفتن ضمانت از صاحب مجلس می کردند، و گروهی سوم، از دست دادن افراد خانواده و ابتلای آنها به کرونا را گوشزد می کردند، و اینها همه، سبب شده بود که مراسم امسال، رنگ و بوی دیگری به خود بگیرد، و موجب شود که خادمین و

ص: 48

بانیان امسال، در آزمایشی عظیم واقع شوند که انجام آن طاقت فرسا بود، و به لطف الهی، خادمین واقعی، همانند 72 نفر اصحاب ویژه امام حسین (علیه السلام)، پیروز این میدان شدند تا با انجام آحمز (سخت ترین) اعمال نام خود را تا قیام قیامت، جزء اصحاب خاص امام حسین (علیه السلام) قرار دهند.

5: محرم امسال، و دیدن لبخند امام و حجت الهی

همان گونه که امام و ولی خدا (علیه السلام)، در کربلا در لحظات آخر و در همه صحنه های کربلا، از اصحاب با وفای خود دلجویی کردند، در زمان ما هم آن حضرت، به طرق مختلف این رضایت را اعلام کردند و به بعضی از بانیان مجالس خود لبخندی زدند و برای آنها دعا کردند و اسباب دلگرمی آنها را فراهم کردند چرا که، در بسیاری از موارد، انجام اعمال عبادی تشویقی به همراه دارد.

امسال مجلس گرفتن ها و یا حسین گفتن ها، با زخم زبان ها همراه بود و حقیقتاً گرفتن مجلس ها دشوار بود، ولی عده ای خود را برای شمشیر های برنده آماده کردند و گفتند: «لبیک یا حسین»؛ هر چند به حسب ظاهر تنها ماندند ولی انگار خداوند قوتی عظیم به آنها داده بود و اصلاً احساس خستگی نمی کردند و در آخر هم از لطف ویژه اهل البیت (علیهم السلام) بهره منده شدند تا خستگی از تن آنها برود و بدانند، لبخند حضرت، به همه تلخی های عالم و شماتت ها می ارزد.

در این بین، کلام خانواده ای را شنیدم که گفتند: در عالم رؤیا گروهی از مردانی بزرگوار را با ظاهر دینی دیدم که برای عیادت از ما آمدند و در حق ما و اهل خانه دعا کردند و به هنگام بیداری از خواب، دیگر احساس خستگی نمی کردم. و این موضوع سبب شد

که تمام اهل خانه دلشاد باشند که مولای آنها، به نوکران خود توجه دارد و آنها را می بیند و هر آنچه آنها انجام دهند، آن حضرت برایشان جبران می کند .

6 : محرم امسال ، وتنوع در برگزاری جلسات ، و استفاده از همه امکانات

محرم امسال ، محرم تنوع ، تحول و به کارگیری از همه مکان ها و وسائل بود ، تا به جایی که پیاده روها به منزله حسینیه ها ، و پارک ها به مانند مساجد ، منازل شخصی همانند موبک ها عمل کردند ، و چیش مساجد و مجالس تغییر کرد ، تا مشخص شود که در هر صورت ، مجالس اهل البیت : باید برپا شود و این مراسم ، تعطیل پذیر نیست ، و از جهتی برای مردم مشخص کرد که ، می شود در هر شرایطی پرچم دین را بر افراشته نگه داشت و مظلومیت امام حسین (علیه السلام) را به گوش عالم رساند .

7 : محرم امسال و توجه به نعمت های فراوانی که مغفول واقع شدند

اشاره

« وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصَدَّقُونَ » ؛ خداوند (برای آنان که کفران نعمت می کنند) مثلی زده است : منطقه آبادی که امن و آرام و مطمئن بود ؛ و همواره روزیش از هر جا می رسید ؛ اما به نعمت های خدا ناسپاسی کردند ؛ و خداوند به خاطر اعمالی که انجام می دادند ، لباس گرسنگی و ترس را بر اندامشان پوشانید .(1)

ص: 50

یکی از نعمت‌هایی که تا قبل از این بیماری کرونا از آن غافل بودیم، نعمت بر پایی مجالس و نعمت دور هم جمع شدن مؤمنین و استماع فضائل و مناقب اهل البیت (علیهم السلام) بود، که ما غافل از شکرگزاری این نعمت‌ها بودیم و ندانستیم که کفران نعمت سبب می‌شود نعمت‌ها از ما سلب شود، و اتفاق امسال ما را متوجه این نعمت عظیم کرد تا قدردان نعمت‌ها باشیم و بدانیم که مثل این روضه‌ها مثل آب حیاتی است که روح و جان ما را تسکین می‌دهد و نبود آن، بر جسم و جان و حتی بر جامعه، اثر منفی ایجاد می‌کند و به نوعی سبب فلج شدن جامعه می‌شود. تازه متوجه شدیم که اگر یاد اهل البیت (علیهم السلام) ذکر است و این ذکر سبب اطمینان و آرامش قلب است، اعراض از یاد آنها سبب می‌شود زندگی و جامعه ما دچار ضعف شود همان‌گونه که خداوند متعال فرموده است: « وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى؛ و هر کس از یاد من روی بگرداند، در حقیقت، زندگی تنگ و سختی خواهد داشت، و روز رستاخیز او را نابینا محسور می‌کنیم. »⁽¹⁾

به راستی، آیا اعراض از یاد امام و ترک مجالس اهل البیت (علیهم السلام) و ممنوعیت پیاده روی کربلا، اسباب سلب امنیت و آرامش را فراهم نکرد، و آیا وجود همین مجالس و محافل و پیاده روی‌های اربعین، سفره‌بلا را در کشور جنگ زده ای مثل عراق برنچید؛ در حالی که از نظر ظاهری و امکانات بهداشتی، بسیار ضعیف‌تر از کشور ما هستند، ولی به مدد آقا، بیمارستان‌های آنها جشن پایان این بیماری را برگزار کردند.

ص: 51

همین جا بود که به یادم افتاد کلام آن بانی روضه امام حسین (علیه السلام) را که می گفت: خانه ما به برکت روضه و ارزاقی که برای روضه دهگی آماده می کردیم ماه ها و گاهی تا سال آینده، از توشه و ارزاق خالی نمی شد و او می گفت: در واقع، ما مهمان امام حسین (علیه السلام) بودیم نه امام حسین مهمان ما، ما مدیون امام هستیم نه امام مدیون ما، امام برای ما سفره پهن کردند نه ما برای امام، سفره پهن کردیم. خدایا! این نعمت عظمی را از ما نگیر و ما را قدردان نعمت ها قرار بده.

8: محرم امسال و ظهور بشارت ها و کرامت ها

اشاره

در این سال در ضمن وحشت ها و تردیدها، اضطراب ها و نگرانی ها صحنه های جالبی از بشارت ها و کرامت ها پیش آمد که موجب دلگرمی عاشقان و دوستان امام حسین (علیه السلام) گردید و موجب شور و شوق بانیان مجالس و گویندگان و مرثیه خوانان می شد و بر رونق برنامه های عزاداری می افزود که به عنوان نمونه به سه داستان زیر توجه فرمایید:

داستان اول

یکی از بانیان مجلس عزای امام حسین (علیه السلام) که امسال بنای گرفتن روضه در منزل خود نداشتند و تنها به خاطر مذمت ها و شماتت ها و ترس از ابتلای خانواده اش به این بیماری قصد ترک مجلس می کند تا شاید این دشمن قوی و بیماری مهلک را از خود و خانواده دور کند و از جهتی دلش با روضه امام حسین (علیه السلام) بود و لذا هزینه روضه را به متولیان مسجد امام موسی بن جعفر (علیهما السلام) داده بود تا در آنجا روضه خوانی کنند، اما در عالم خواب می بیند که در بیابانی حرکت می کند و از پی او، دو مار کبری حرکت می کنند و او فرار می کند و هر چه سعی می کند خود را پنهان کند موفق نمی شود، ناگهان پدر مرحومش را در خواب

می بیند که می گوید بیا به این سو ، او به سمت پدر حرکت می کند و در کنار او قرار می گیرد ، که ناگهان متوجه می شود آن مکان تبدیل به روضه ای شد و انگار او در روضه ای وارد شده و آنجا مجلس عزاداری است . او آرام می گیرد و نگاهی به بیرون از مجلس می اندازد تا از حال مارها مطلع شود ؛ لذا با نگاهی که می اندازد می بیند مارها به او خنده ای کردند و شروع به کوچک شدن کردند و در آخر به کرم کوچکی تبدیل شدند و محو شدند ؛ او مضطرب از خواب بیدار می شود و می فهمد این بیماری که چون دشمنی قوی عمل می کند به روضه ها راه ندارد و لذا مجلس خود را در منزل نیز به پا می کند هر چند در همان دهه در مسجد هم به نام او مجلسی بر پا شده بود و او در یک دهه دو مجلس بر پا نمود ... .

داستان دوم

یکی از عزیزانی که در منزل خود روضه خوانی می کردند ، امسال به خاطر خرید منزل جدید دچار بدهکاری شده بودند و به حسب ظاهر ، قادر به برگزاری مجلس عزاداری نبودند ، به خصوص که قیمت اجناس روضه امسال ، نسبت به سال قبل ، سه برابر شده بود و نزدیکان او پیشنهاد دادند ، که جلسه شب ها را به بعد از ظهرها تغییر دهید تا هزینه ها کمتر شود و ایشان می پسندد ، اما همان شب ، وارد جلسه هیئت حضرت ابوالفضل (علیه السلام) می شود و سخنران جلسه در ضمن بیانات خود می فرماید : مراقب باشید گم حضرت زهرا (علیها السلام) نگذارید و به خصوص مواظب باشید امسال سال امتحان است . همین گفتار تصمیم او را تغییر می دهد و خلاف سال های قبل در تمام ده شب سفره اطعام می گسترد .

در شب آخر مجلس، با خوشحالی گفتند: مرحوم پدرم (که از بانیان روضه در زمان رضا خان بوده، و سال های متعدد در زیر زمین منزلشان روضه می گرفتند) را در عالم رؤیا دیدم، که بسیار خوشحال بودند و به من لبخند ملیحی زدند، تا من بدانم که این لبخند در واقع لبخند امام و ولی خدا ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) است.

داستان سوم

یکی از دوستانی که با زحمت تمام، پدر و مادر را برای روضه خوانی محرم امسال قانع می کند، مورد خطاب یکی از مستمعین روضه واقع می شود که او می گوید: در عالم خواب دیدم حضرت زهرا (علیها السلام) وارد روضه منزل شما شدند و به مادر شما فرمودند: شما که خادمهٔ پسر حسین (علیه السلام) هستید خوب کردید که روضه گرفتید و بعد فرمودند: پسر، حسینم! غریب است.

آری! امسال یکی از الطاف الهی، همان اطمینان قلب و قوت قلبی بود که خداوند به محبین واقعی و بانیان روضه ها عطا کرد. اطمینانی که با هیچ ترس و رعبی از بین نمی رود.

9: محرم امسال، رزمایش منتظران، در به کار گیری همه قوا برای اعلام عزای عمومی در کشور

اگر بیماری امسال علتی شده بود که عده ای صدای غریت حضرت را نشنوند و عده ای دل شاد از این غریت شوند، منتظران حضرت حجت (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، که هر صبح و شام در حال تمرین و رزمایش هستند تا آمادگی خود را برای یاری آن حضرت و رساندن پیام آن بزرگوار به همهٔ عالم، حفظ کنند، به این فکر افتادند که نباید وجود این شرائط سبب شود آقایی که امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) هر صبح و شام برایشان گریه می کنند، غریب واقع شوند و صدای « هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنِي » آن بزرگوار مظلوم به گوش ها

نرسد؛ لذا برخی از عزیزان، با به راه انداختن کاروان عزاداری به وسیله ماشین و موتور و به حرکت در آوردن آن در مناطق مهم شهرها، و ایجاد یک کاروان عزای عمومی در سطح شهرها، به همه مردم توجه و آگاهی دادند تا اگر آنها به وسیله بیماری کرونا از فریضه مهمی به نام عزاداری برای حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) غافل شده اند، به یکبار از این خواب بیدار شوند و خود را در کاروان ناصران امام مظلوم و غریب قرار دهند، تا شاید به این واسطه مورد لطف حضرت حق واقع شوند و به این واسطه بلا و آفت، از محبین اهل البیت (علیهم السلام) دور شود و کشورمان مورد عنایت حضرت حق واقع شود. ان شاء الله ...

10 : محرم امسال و برپایی مجالس و ایجاد رعب و وحشت در دل دشمنان

« وَ مَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ »

محرم امسال، نمایش شجاعت، غیرت، و تدبیر بود. نمایش ایثار و فداکاری بود و زنگ خطری برای دشمنان دین بود، تا بدانند کسانی که از برپایی مجالس حضرت کوتاه نمی آیند، به وقت خطر هم، از امام و ولی خدا دست بر نمی دارند. روضه های امسال و پرچم هایی که بر درب منازل زده شد، سبب شد که، مخالفین صبر از دست دهند و نفاق باطنی خود را ظاهر کنند و زبان به مذمت باز کنند، همان هایی که به بهانه کرونا، دنبال تعطیلی روضه ها بودند به یکباره سیاه پوشی ایران و به خصوص شهر اصفهان را دیدند و خنده بر لب آنها خشکید و قلب سیاه آنها غضب آلود شد. وقتی دیدند که دل مردم هنوز با امام و ولی خداست. با چشم و گوش خود دیدم و شنیدم که یکی از مخالفین

و دشمنان دین، از درب مسجد رد شد و با دیدن مجلس مزین شده به پرچم‌ها مواجه شد غضب خود را ظاهر کرد و گفت: اینها نمی‌ترسند، در این شرائط هم دست بردار نیستند.

آری! محرم امسال بسیاری را ناراحت و غضبناک، و جمع دیگری را ناامید و مأیوس کرد و در مقابل، اهل ولاء را امیدوار کرد که هنوز خون امام حسین (علیه السلام) تازه است و می‌جوشد و نام امام و ولی خدا خاموش شدن نیست، همان گونه که خداوند متعال می‌فرماید: «يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَاءَ أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ؛ می‌خواهند نور خدا را با سخنان خویش خاموش کنند، ولی خداوند نمی‌گذارد، تا نور خود را کامل کند، هر چند کافران را خوش نیاید.» (1)

11: محرم امسال، و بیداری خادمین مخلص، با اشاره حضرت

یکی از عزیزانی، که چند سال است روضه خوانی می‌کند امسال به خاطر فشار خانواده و اطرافیان، اعلام کرد فقط یک روز روضه خوانی می‌کند، ولی در ایام روضه اش متوجه شدیم که روضه خوانی او ادامه دارد. علت را جویا شدیم. او گفت: حضرت را در خواب دیدم و آن بزرگوار لیست روضه را طلب کردند و اسم یک عده را خط زدند و فرمودند: این‌ها امسال روضه نگرفتند. نوبت که به اسم من رسید بر روی اسم من قلم گذاشتند، که بنویسید امسال روضه نمی‌گیرد، من با گریه به حضرت گفتم: آقا جان! اسم من را خط نزنید من مجلس می‌گیرم و با التماس، رضایت حضرت را حاصل کردم. ایشان در نیمه شب از خواب بیدار شده و

ص: 56

خانواده را بیدار نموده و می گوید: امام حسین (علیه السلام) را در خواب دیدم و خواب را تعریف می کند و نیمه شب، آنها را مشغول به آماده کردن مجلس برای فردا صبح می کند، تا اینکه عملاً به حضرت بگوید: آقا! توفیق خدمت را از ما نگیر و به عموم مردم بگویند: بدانید اعمال نوکران از چشم، مولایشان پنهان نیست و هر کسی عملی و لو اندک، انجام دهد ولی الله، آن را می بیند و برای آن اجر و مزدی قرار می دهد.

12: محرم امسال و عزادارانی از جنس ملائکه و اولیاء خدا

قبل از محرم و بر پای مراسم عزاداری دهه اول، و عقب نشینی افراد سست اعتقاد، یکی از هیئت های بزرگ اصفهان، از برگزاری دسته سینه زنی و زنجیرزنی خودداری می نماید. شخصی که از قدیمی های محله و مسجد است و همه افراد هیئت و محله را می شناسد خواب می بیند که دسته عزاداری مسجد، وارد حرم امام رضا (علیه السلام) شدند و عرض ادب کردند و او به همه افراد نگاه می کند و خوش آمد گویی می کند و می بیند که هیچ کدام از آنها از مردم محله نیستند و همه آنها غریبه هستند و این دسته عزاداری، به وسیله عده ای خاص بر پا شده است، به یکباره نگاهش به مداح و بزرگ هیئت می افتد، که با زانو خود را می کشاند و این دسته را همراهی می کند و همراهی او به شکل معمول نبوده و انگار قدرت برای همراهی کامل ندارد.

زمان طی شد و این خواب تعبیر شد. هیئت مذکور، از بر پای مراسم طفره رفتند و انجام این مراسم حسینی را عاقلانه ندانستند و مداح آن هیئت هم، به مانند آنچه در خواب دیده شده بود، یک حضور ضعیف در مسجد و محله داشت، و مشخص شد همه ارادت ها و نوکری ها زیر نظر است.

از طرفی، امسال در همان مسجد، به جای یک دهه، شش دهه، یعنی 60 روز، روضه خوانی بر پا شد و جالب اینکه، اکثر بانیان و خادمان مراسم عزاداری، از غیر هیئت و مسجد بودند، و این نشان از آن است که در هر زمان، خادمین و نوکرانی وجود دارند که به زیبایی ایفای نقش می کنند و در واقع این نوکری، مدال افتخاری است که اهل البیت: نصیب افراد می کنند و این توفیق نوکری، لطفی است که آنها به ما می کنند نه اینکه ما به آنها لطف نماییم.

پایان بخش مقاله، عطر فاطمی و مهدوی

شیوع بیماری کرونا سبب شده بود عزاداران و هیئت داران، با ترس و رعب عجیبی به مراسم عزاداری محرم و صفر بنگرند و هیچ کس نداند چه اتفاقی خواهد افتاد. آیا مسجد و حسینیه را سیاه پوش کنند، آیا خرید برنج و اقلام نذری را انجام دهند؟ تحیری عجیب و حزنی عظیم افراد را فرا گرفته بود. اهل معرفت، تنها راه نجات را در توسل به امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و کسب تکلیف از محضر آن حضرت دانستند. در یکی از توسلات، یکی از خادمین حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، در عالم خواب، دو خیمه سبزی را می بیند و وارد خیمه اول می شود، خیمه، خیمه حضرت حجت (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بوده و آن حضرت به او می فرماید:

« سلام ما را به آن سه برادر (سه برادری که از روحانیون مخلص و فداکار اهل البیت (علیهم السلام) و امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) هستند) برسان و بگو: کار خودتان را انجام بدهید و نگران هیچ چیز نباشید. »

او از خیمه خارج می شود و وارد خیمه دوم می شود، خیمه ای که متعلق به حضرت صدیقۀ طاهره (علیها السلام) بوده است. عجیب اینکه او خواب را منتقل می کند و آن عزیزان بدون هیچ بانوی و حامی، دست

به کار می شوند و به یکباره متوجه می شوند از هر طرف افرادی به میدان خدمت وارد شدند و مراسم عزاداری به خوبی برگزار گردید .

و جالب اینکه امسال در آن منطقه ، دو خیمه عزاداری بر پا شد و هر دو خیمه میزبان عزاداران حسینی شدند .

از خداوند متعال می خواهیم که ما را سربلند از این امتحان بزرگ الهی قرار دهد .

ص: 59

به قلم: نویسنده دلسوخته و با اخلاص اهل البیت (علیهم السلام)

حجت الاسلام و المسلمین شیخ غلامحسین مجلسی

*****

مقاله پنجم: توطئه دشمنان و فداکاری های دلدادگان

اشاره

در پاییز سال 1398 شمسی خبری در رابطه با یک بیماری ویروسی واگیر دار در کشور چین انتشار یافت، و سپس چند ماه بعد، یعنی در بهمن ماه اعلام شد که این ویروس وارد کشور ایران شده و عده ای به آن مبتلا شده اند.

در ابتدا، این بیماری توسط مردم و مسئولین کشوری، زیاد جدی گرفته نشد، هنوز یک ماه بیشتر نگذشته بود که اکثر مردم کشورهای جهان، به این ویروس خطرناک مبتلا شدند و راه مقابله با انتشار آن را، تعطیلی کل کشور می دانستند؛ لذا در ایران هم به پیروی از این تصمیم، مثل کشورهای دیگر، اکثر مشاغل را تعطیل نمودند. ولی بعد از گذشت چند ماه تعطیلی، پزشکان دنیا متوجه شدند که این ویروس به زودی از بین نمی رود و ممکن است سال ها مهمان ناخوانده خانه های مردم باشد. لذا سران کشورها به این نتیجه رسیدند که تعطیلی کل کشور در چند سال ممکن نیست و تبعات اقتصادی و اجتماعی سخت و جبران ناپذیری به دنبال دارد، و باید در ضمن مراعات بعضی از دستورات پزشکی، با این ویروس زندگی کرد و در نتیجه، همه کشورهای مبتلای به این ویروس، تقریباً به حالت عادی برگشتند.

اما در کنار این تصمیمات، برای تعطیلی و بازگشایی دوباره، یک مسئله مهم در کشور ما، تعطیلی اماکن مذهبی مثل حرم امام رضا (علیه السلام)، حرم

ص: 60

حضرت فاطمه معصومه (علیها السلام)، حرم امامزادگان واجب التعظیم، مساجد و اجتماعات مذهبی بود.

ابتدا در آن چند ماه تعطیلی کل کشور، دستور داده شد، حرم امام رضا (علیه السلام) کاملاً بسته شود. نویسنده در دهه آخر ماه شعبان، به قصد زیارت، به مشهد مقدس مشرف شدم و مشاهده کردم که نه تنها درب تمام صحن های حرم مطهر امام رضا (علیه السلام) بسته شده، بلکه جلوتر از درب های حرم مطهر، داربست های فلزی زده اند و با گونی، روی آن را پوشانده اند که حتی مشاهده دیوار حرم هم ممکن نباشد و در این حالت بسیار خاص، زائران اندکی که مشرف می شدند در کنار پیاده روها، مشغول به زیارت می گردیدند و این سخت گیری استثنایی، سئوالاتی را در ذهن ایجاد می کرد...

در این زمان، حرم حضرت فاطمه معصومه (علیها السلام) و دیگر امامزادگان و مساجد هم به طور کامل تعطیل شد و به خاطر سخت گیری های بدون اساس و دلیل، حتی مردم از صدای شنیدن اذان هم محروم شدند.

این مسئله باعث ناراحتی مردم مذهبی و دوستداران اهل بیت (علیهم السلام) شد، خصوصاً اینکه ماه مبارک رمضان هم فرا رسید و اماکن مذهبی تعطیل بودند، و نه تنها نماز جماعت های باشکوه ماه مبارک رمضان، و جلسات قرآن و دعای ابوحمزه ثمالی تعطیل شده بود، بلکه توصیه شد حتی شب های قدر هم مردم در خانه ها و پای گیرنده های سمعی و بصری مراسم دعا و نیایش را انجام دهند.

با گذشت زمان معلوم شد که مسئله فقط ویروس کرونا و مبارزه با آن نیست، بلکه عده ای از این فرصت برای مبارزه اساسی و گسترده با دین و مجالس دینی و مقدسات و شعائر اسلامی سوء استفاده می کنند.

و این مطلب زمانی بر مردم واضح تر شد که دستور بازگشایی اماکن عمومی (مثل پاساژها، متروها، اتوبوس ها و ...) داده شد اما هنوز اماکن مذهبی به جز مساجد تعطیل بودند و این مسئله نگرانی علما و بزرگان دین و مردم مذهبی را نسبت به جشن های غدیر و برنامه های عزاداری ماه محرم و تعطیل شدن مجالس عزای امام حسین (علیه السلام) که از ابتداء شیوع کرونا در ذهن ها وجود داشت، بیشتر و بیشتر کرد.

بدین جهت، برخی از علما با تشکیل جلساتی بزرگ قبل از ماه محرم و با حضور روحانیون و هیئات مذهبی و بانیان مجالس امام حسین (علیه السلام) و خادمان و دوستداران اهل بیت (علیهم السلام) آنها را تشویق به برپایی مجالس عزای سالار شهیدان و شعائر حسینی نمودند. و با پیگیری های مداوم و تشکیل جلسات هدایت گر و غفلت زدا، چند مطلب مهم تذکر داده می شد:

1: دستورات بهداشتی باید انجام شود تا از انتشار بیماری جلوگیری شود و از طرف دیگر افراد مغرض نتوانند به مجالس امام حسین (علیه السلام) و عزاداران حسینی ایرادی بگیرند و طعنه ای بزنند.

2: جلسات عزاداری امام حسین (علیه السلام) به هیچ وجه تعطیل نشود اگر چه، مکان یا شکل ظاهری آن به خاطر اجرای دستورات بهداشتی تغییر کند.

3: با کسانی که با تشکیل مجالس امام حسین (علیه السلام) مخالفت می کنند هیچ گونه مقابله تندی نشود.

4: پذیرایی از عزاداران حسینی با رعایت دستورات بهداشتی انجام شود.

5: در مساجد و جلسات عمومی، مردم به شرکت در مجالس عزاداری سالار شهیدان امام حسین (علیه السلام) و توسل در منازل خود تشویق شوند.

6: عموم مردم به زدن پرچم های مزین به نام امام حسین (علیه السلام) بر سر در خانه ها و مغازه های خود ترغیب و تشویق شوند تا شهر مثل

هر سال ، بلکه بیشتر از سال های گذشته حال و هوای حسینی داشته باشد که در این راستا پرچم های زیادی همراه با سیم و سرپیچ و لامپ قرمز برای سر درب خانه ها و مغازه ها تهیه و با قیمت مناسب در اختیار مردم قرار گرفت .

در ضمن چون این جلسات در ماه ذی الحجه انجام می شد و بر پایی مجالس جشن و ایستگاه های صلواتی به صورت سال های قبل برای عید غدیر ممنوع شده بود عده ای از دوستان با رایزنی هایی که با اداره بهداشت داشتند توانستند مجوز کلی برای پخش کیک و کلوچه و بستنی بسته بندی شده در ایستگاه های صلواتی کل استان بگیرند که در این راستا فقط در 120 ایستگاه صلواتی در منطقه اصفهان در عید غدیر بین شیعیان و محبین مولا امیرالمؤمنین (علیه السلام) پخش شد که این نه تنها موفقیت بزرگی بود بلکه مقدمه ای بود برای موفقیت در ایجاد ایستگاه های صلواتی در ماه محرم . و هم چنین گروه های متعددی برنامه اطعام غدیر را در جای جای شهر و کشور موفق شدند ، به راه بیاندازند و با راه انداختن اتومبیل های تزئین شده و پخش نوارهای جشنی ، و حرکت در خیابان ها و محله ها ، غذاهای آماده شده را در میان مردم توزیع نمودند .

نتیجه این جلسات و تذکرات و تلاش ها ، از بین رفتن تبلیغات سوء دشمنان تشیع ، و جلوگیری از تعطیلی مجالس عزاداری امام حسین (علیه السلام) و تشکیل این مجالس در فضاهای باز مثل خیابان ها ، معابر ، پارک ها ، ورزشگاه ها ، روی پشت بام ها و ... بود .

از جمله این مجالس ، برپایی مجلس عزاداری سالار شهیدان در یکی از امامزاده های بسیار وسیع بیرون اصفهان بود که مردم با

هزاران سواری و اتوبوس شرکت می کردند و تمامی پارکینگ ها و بیابان های اطراف امامزاده محل پارک ماشین ها گردیده بود و شور و سوز حسینی همه را به سوی آن مجلس نورانی می کشانید تا جایی که بعضی از شرکت کنندگان پس از پارک ماشین در محلی ، فاصله زیادی را تا محل برگزاری مجلس پیاده حرکت می کردند .

و همچنین برپایی جلسه ای عظیم با حضور هزاران نفر در فضای باز خیابان چهارباغ عباسی اصفهان در عصرهای دهه اول محرم بود که در فضای مجازی و در سطح کشور انعکاس عجیب داشت و حضور پرشور جوانان که اجتماع آنها در روز تاسوعا و عاشورا تا میدان بزرگ امام حسین (علیه السلام) (دروازه دولت) امتداد داشت ، نه تنها شگفتی حاضران را بر می انگیزت بلکه از جلوه های بزرگ عشق حسینی در دوره معاصر به شمار آمد .

خلاصه اینکه ، اگر چه در دهه اول بر اثر دستورالعمل های وزارت بهداشت و سخت گیری های مأموران ستاد مبارزه با کرونا و تبلیغات سوء عده ای از دشمنان اهل بیت (علیهم السلام) بعضی از مجالس امام حسین (علیه السلام) تعطیل گردید و برخی دیگر از مجالس ، با جمعیت کمتری انجام شد اما از طرف دیگر با فعالیت علما و عالمان به زمان ، هیئات مذهبی ، مداحان ، خادمان و عزاداران حسینی ، مجالس امام حسین (علیه السلام) در دهه های بعد تا آخر ماه صفر با شکوه و عظمت خاص خود مثل هر سال برپا شد تا باز صدق کلام امام صادق (علیه السلام) برای همگان روشن شود که : خداوند برای قتل امام حسین (علیه السلام) آتشی در قلوب مؤمنین قرار داده که هیچ وقت سرد نمی شود .

بعد از سقوط صدام، زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام) جایگاه ویژه ای برای خود در بین دوستداران و عزاداران امام حسین (علیه السلام) باز کرده است به صورتی که چه در عراق و چه در ایران عده ای که طعم شیرین این زیارت را چشیده اند تمام سال را در فکر زیارت اربعین و تلاش برای آن می گذرانند. بالاخص موکب داران حسینی که یکی از ارکان خدمتگزاری به زائران حسینی می باشند. به همین دلیل از زمانی که موضوع کرونا و تعطیلی اماکن مذهبی به بهانه کرونا پیش آمد، در محافل و مجالس مذهبی صحبت از اربعین و نگرانی از تعطیل این زیارت معنوی و دشمن شکن مطرح می شد. تا اینکه ایام محرم و صفر فرا رسید و مسئولین کشور اعلام کردند که امسال به هیچ وجه ویزی برای کشور عراق و زیارت اربعین صادر نمی شود و عزاداری ها و راهپیمایی ها در داخل کشور هم در روز اربعین تعطیل می باشد. این خبر با اینکه با زمینه های قبلی دور از انتظار نبود اما غم بسیار بزرگی را بر روی دل زائران اربعین امام حسین (علیه السلام) قرار داد، آن چنان که وقتی در مجالس عزاداری آن حضرت، گویندگان محترم صحبت از زیارت امام حسین (علیه السلام) و فراق و دوری از زیارت اربعین آن حضرت مطرح می شد، عزاداران حسینی با گریه و ناله و فریادهای بلند، عقده فراق را نشان می دادند و شاعران و مداحان حسینی با سرودن و خواندن اشعاری در فراق امام حسین (علیه السلام) در این عقده گشایی و اشک ها و ناله ها سهم به سزایی داشتند.

خلاصه ، اربعین فرارسید و رسانه ها اعلام کردند : امسال بیش از 14 میلیون زائر از سراسر کشور عراق و کشورهای اسلامی (به جز ایران) در ایام اربعین وارد شهر مقدس کربلا شده اند و با شعار همیشگی « لبیک یا حسین » عشق و علاقه خود را نسبت به امام حسین (علیه السلام) ابراز کرده اند .

با اعلام این خبر خیلی ها منتظر یک فاجعهٔ عظیم کرونایی در کشور عراق و بالاخص در شهر کربلا بودند ، اما عجیب ترین خبر دربارهٔ زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام) دوازده روز بعد از اربعین ، یعنی دو روز بعد از ماه صفر ، از رسانه های عمومی ایران پخش شد ، مبنی بر این که : بنابر تصاویر و گزارش های ارسالی از بیمارستان های شهر مقدس کربلا ، بیماری کرونا در این کشور به صفر رسیده است . این خبر معجزه آسا و مسرت بخش ، باعث شد که دوستان و عزاداران سالار شهیدان ، امام حسین (علیه السلام) که در طی دو ماه محرم و صفر ، حرف ها و طعنه ها شنیده بودند سر بالا بگیرند و بگویند : امیری حسین و نعم الامیر

به راستی که ما همه دل خوش داریم که مولایمان امام حسین (علیه السلام) است و او خوب مولایی است .

به هر کوی و هر بزم و هر انجمن

سرم خاک پای حسین و حسن

پدر در دو گوشم سرود این سخن

که ای نازنین طفل دلبنده من

حسینی بمان و ، حسینی بمیر

امیری حسین و نعم الامیر

یکی از بانیان روضه امام حسین (علیه السلام) که هر سال در دهه اول ماه صفر مجلس روضه می گرفتند فرمودند: قبل از بیماری کرونا خواب دیدم که روضه را در حیاط خانه پدرم برگزار کرده ایم.

از رؤیای خودم بسیار تعجب کردم، چون در تمام این سال ها مجلس روضه ام را در پارکینگ و حیاط کوچک منزل خودمان برگزار می کردم و اصلاً چنین فکر و قصدی هیچ وقت در ذهن ما خطور نکرده بود. چند ماه بعد، بحث کرونا پیش آمد و کم کم مسئله بسیار جدی شد، و وزارت بهداشت اعلام کرد اگر اجتماعات در فضاهای سر باز باشد خطر ابتلا به کرونا کمتر است. نزدیک محرم شد و مسئله را با پدرم مطرح کردم و او در اول زیاد استقبال نمود ولی بعد از چند روز، خودشان گفتند پس چرا کارهای روضه را نمی کنی؟ و نتیجه این شد که امسال مجلس روضه امام حسین (علیه السلام) را در فضای باز و وسیع تر از سال های گذشته در منزل پدرم بر پا کردیم.

ص: 67

مقاله ششم: اقامه عزای سیدالشهدا (علیه السلام) از مهمترین جلوه های تشیع

اشاره

یکی از مهمترین جلوه ها و ممیزات تشیع و جوامع شیعی خصوصاً برای کسانی که از خارج تشیع به این مذهب و پیروانش می نگرند ، مسأله اقامه عزای سیدالشهداء (علیه السلام) خصوصاً در ماه محرم و صفر می باشد از این روست که می بینیم کتابی یا نوشته ای در مورد تشیع نیست الا اینکه صفحاتی یا بخش هایی از آن به بررسی یا بیان این جریان اختصاص یافته است .

طبعاً خود شیعیان نیز به این مساله اهتمام زیادی دارند تا جایی که دیده شده برخی از شیعیان اقامه عزای سیدالشهدا (علیه السلام) را بر خوراک و پوشاک و بقیه مخارج زندگی خویش مقدم می دارند و حتی از خانه و اموال خویش می گذرند تا بتوانند هر ساله با شکوه بیشتر به اقامه این امر عظیم پردازند . مهم اینکه بررسی تاریخی جوامع شیعی به درستی نشان داده که جنگ ها ، کشتارها ، محدودیت ها و حتی ممنوعیت های وضع شده از طرف حکام جور هیچ یک نتوانسته این مراسم را تعطیل یا کم رنگ کند ، بلکه همان طور که در روایات معصومین (علیهم السلام) نیز بدان اشاره شده روز به روز عظیم تر و مفصل تر از قبل برگزار می شده است .

امسال اوضاع و احوال کشور ایران به صورت دیگری رقم خورد اوایل زمستان سال 1398 بود که خبرهایی جسسته و گریخته از انتشار یک بیماری واگیردار که بعدها با نام کرونا یا کووید 19 معروف شد ، در

رسانه ها منتشر شد نهایتاً در تاریخ 30 بهمن ماه 1398 وزارت بهداشت به صورت رسمی اعلام کرد که این بیماری وارد ایران شده (1) و دو نفر نیز بر اثر ابتلا به آن جان باخته اند . چند روز بعد یعنی در 4 اسفند 1398 طی حکمی رسمی ، ستادی با عنوان « ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا » تشکیل شد و مقرر شد کلیه اقدامات لازم برای مبارزه با این بیماری توسط این ستاد پیگیری و اعلام شود . (2)

با شروع فعالیت های این ستاد ، قوانین و دستورات جدیدی وضع و ابلاغ شد که تا به حال تجربه نشده بود و طبعاً مشکلات و حواشی خاص خود را نیز در پی داشت که از این میان می توان به تعطیل و بسته شدن حرم مطهر امام رضا (علیه السلام) و حضرت معصومه 3 در تاریخ 26 اسفند 98 اشاره کرد .

با پیش آمد وضعیت موجود و وضع قوانینی که بعضاً مورد اعتراض گروه های مختلف فکری واقع می شد ، بسیاری از فعالین مذهبی و متدینین این نگرانی را پیدا کردند که آیا وضعیت موجود تا ماه محرم ادامه پیدا خواهد کرد یا خیر ؟ و اگر ادامه دار شود با چه راه کارهایی بایستی اقامه عزای حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) را در وضعیت موجود

انجام داد ، خاصه اینکه بیان می شد بزرگترین عامل نشر این ویروس ، برگزاری اجتماعات بشری است و اقامه مجالس نیز بر پایه ایجاد همین اجتماعات است . روزها پس از دیگری سپری می شد و خبری از رفتن این ویروس منحوس نبود تا اینکه ماه محرم از راه رسید .

ص: 69

1- . 13981130001098www (عجل الله تعالی فرجه الشریف) /arsnews.ir/news . لینک خبر مصاحبه در سایت فارس نیوز .

2- . www.president.ir (عجل الله تعالی فرجه الشریف) /a/114006 . لینک خبر در سایت ریاست جمهوری .

در این مقطع دو دغدغه مهم ذهن فعالین مذهبی را درگیر کرده بود اول اینکه: جامعه شیعه دچار یک بلای عام شده که ممکن بود هر آن جان یکی از شیعیان امیرالمؤمنین (علیه السلام) بر اثر این بیماری یا عدم درمان صحیح آن به خطر بیفتد. دوم اینکه: تاریخ شیعه چیزی به عنوان تعطیلی مراسم عزای سیدالشهدا (علیه السلام) به خود ندیده بود و بایستی چاره ای اندیشیده می شد.

مروری بر تاریخ شفاهی شیعه نشان می داد که هرگاه شیعه دچار بلا یا فتنه ای همه گیر می شده است اولین راه توسل و تمسک به حصن حصین الهی یعنی حضرات معصومین: بوده است که به عنوان نمونه برخی از این موارد را متذکر می شویم:

1: دفع بلای وبا از سامرا، با توسل به زیارت عاشورا

از مرحوم آیت الله العظمی آقای حاج شیخ عبدالکریم حائری 1 نقل شده که فرمودند: من و آقای میرزا علی آقا (آقازاده میرزای شیرازی) و آقا سید محمد سنگلجی در سامرا شب در پشت بام در خدمت مرحوم آقای میرزا محمد تقی شیرازی درس می خواندیم در اثناء درس استاد بزرگ ما، مرحوم آقای سید محمد فشارکی تشریف آورده در حالی که آثار گرفتگی و انقباض در چهره اش پیدا بود معلوم شد که این انقلاب و انقباض وی در اثر بروز وبا بود در عراق که در آن ایام خیرش منتشر شده بود فرمود: شما مرا مجتهد می دانید؟

عرض کردند: بلی. فرمود: مرا عادل می دانید؟

عرض کردیم: بلی. فرمود: من به تمامی شیعیان از زن و مرد حکم می کنم که هر یک از ایشان یک فقره زیارت عاشورا نیابتاً از حضرت

نرجس خاتون والده ماجده حضرت حجت (عليهما السلام) بخوانند و آن خاتون را نزد فرزند بزرگوارش شفيع قرار دهند که آن حضرت پيش خداوند عالم شفاعت نمايد تا خداوند شيعيان سامرا را از اين بلا نجات دهد، فرمود همين که اين حکم صادر گرديد و چون مسئله، مسئله ترس و بيم بود همه شيعيان مقيم سامرا اطاعت نموده و زيارت عاشورا را به همان قرار خواندند و در نتيجه آن، حتی یک نفر از شيعه در سامرا تلف نشد در حالی که هر روز ده پانزده نفر از غير شيعه تلف می شدند. (1)

2: استغاثه عمومي مردم قم در هنگام بروز وبا

زعيم وقت حوزه علميه، و مرجع عظيم الشان شيعه، مرحوم آيت الله العظمی آقای حاج سيد محمدرضا گلپايگانی فرمودند: زمانی که شش ساله بودم وبایي آمد در ايران که خیلی می گشت، ولی در تمام تکیه ها و منزل ها مردم شروع کردند به روضه خوانی و مثل دهه عاشورا، دسته بیرون می آوردند و سینه می زدند و می رفتند در امامزاده ها و می رفتند در جاهایی که مشاهد مشرفه بود و گریه می کردند که خداوند عالم این وبا را مرتفع فرماید تا اینکه بحمدالله مرتفع شد. (2)

3: روضه خوانی مردم نجف در هنگام بروز وبا

از مرحوم آيت الله العظمی آقای سيد عبدالاعلی سبزواری (قدس سره) نقل شده که: قریب یک قرن پيش، در نجف وبایي فراگیر شده بود به حدی که مردم در کوچه و خیابان می افتادند و جان می دادند تا جایی که مردم از درمان عادی عاجز شده و به سراغ یکی از علماء وقت می روند و از ایشان چاره می جویند و ایشان نیز مردم را امر می کند که به خواندن زيارت

ص: 71

1- . فقيه موسس، ص 266 - 265 به نقل از کتاب الکلام بجر الکلام .

2- [1] . پياده شده از نوار صوتی که از معظم له ضبط شده است .

عاشورا و اقامه روضه پردازید . در اثر این توصیه ، خانه ای در نجف باقی نماند الا اینکه بیرون درب خانه فرشی می انداختند ، و به اقامه روضه و قرائت زیارت عاشورا می پرداختند که در اثر این عمل نورانی ، وبا به کلی برطرف شد .(1) همین قصه ، با همین مضمون از مرحوم آیت الله العظمی آقای بهجت (قدس سره) نیز نقل شده که ایشان می فرمودند : وقتی بلایی - مانند وبا - در نجف پیدا می شد ، حتی در بازارها هم گاهی مجالس روضه خوانی و توسل برقرار می شد .(2) این قصه این قدر شایع و معروف است که در همین سال اخیر ، با شیوع کرونا بسیاری از مردم نجف طبق همین رسم دیرینه به اقامه روضه در کوچه ها و بازارهای نجف پرداختند ، که تصاویر آن در فضای مجازی نیز منتشر شد .

موارد فوق ، تنها نمونه های کوچکی بود که از شهرت بلایی برخوردار است ، و الا موارد بسیار زیاد دیگری از این سیره علمای شیعه می توان ذکر کرد . مرحوم آیت الله سید محمدکاظم قزوینی (قدس سره) در همین رابطه می فرمایند : خواندن حدیث شریف کساء در محافل و مجالس ! به منظور طلب خیر و برکت و با هدف به اجابت رسیدن دعاها و نزول مهر و رحمت خدا ، همواره در طول قرون و اعصار ! در بین شیعه به صورت یک سیره شایسته در آمده ! و آثار شگفت انگیزی نیز چون شفا یافتن بیماران ، برآمدن حوائج و رفع سختی ها و ناگواری ها به برکت تلاوت آن در میان شیعه ظاهر شده است .(3) شاهد این مطلب

ص: 72

-
- 1- . پیاده شده از صوت ضبط شده حضرت آیت الله موسوی اصفهانی که مستقیماً از مرحوم سید عبدالاعلی سبزواری نقل قول می کنند .
  - 2- . در محضر بهجت ، ج 2 ، ص 40 .
  - 3- . فاطمه زهرا 3 از ولادت تا شهادت ، ص 141 .

قصیده ای است که مرحوم بدایع نگار در کتاب «لباس التقوی» خویش به چاپ رسانیده است که شاعر، به جهت توسل برای دفع بلائی و با!! که در آن سال در مشهد شایع شده بود حدیث شریف کساء را به نظم درآورده است. (1)

کوتاه سخن اینکه موارد ذکر شده و صدها نمونه دیگر که ذکرش در اینجا موجب اطالۀ کلام می شود ما را به یک مطلب مهم رهنمون می سازد که سیره مستمره شیعه، در هنگام مواجهه با بلا و بیماری، توسل و استمداد از حضرات معصومین (علیهم السلام) بوده است.

مجموعه این نقل قول ها، به علاوه پشتوانه قوی روایی که از کلمات معصومین (علیهم السلام) در باب اقامه عزای حضرت سیدالشهدا (علیه السلام) و همچنین آثار و برکات دنیوی و اخروی آن وجود دارد، جامعه شیعه را بر آن داشت که با وجود محدودیت ها و ممنوعیت های به وجود آمده، در حد توان به اقامه عزا بپردازد. که با عنایت ویژه صاحب عزا، حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه، اقدامات خوبی انجام شد که آثار آن نیز به وضوح مشاهده گردید.

در این نوشتار بر آنیم که در سه بخش مطالبی را عرضه بداریم. ابتدا نگاهی داشته باشیم به کلمات معصومین (علیهم السلام) در باب ضرورت اقامه عزای سیدالشهدا (علیه السلام) و التجا به قبور مطهر اهل بیت (علیهم السلام) و برخی آثار دنیوی و اخروی آن و سپس گزارشی خواهیم داشت در مورد فعالیت های انجام شده در محرم کرونایی 1442 قمری و در پایان، چند نمونه از آثار این اقامه عزا، که موجب رفع یا کاهش این بلا در برخی مناطق شیعه نشین شده را ذکر خواهیم کرد.

ص: 73

بخش اول : ضرورت التجا به قبور معصومین (علیهم السلام) و اقامه مجالس توسل به اهل بیت (علیهم السلام) در هنگام بروز بلا و شدايد و بیماری

پیشتر اشاره کردیم که طبق آموزه های معصومین (علیهم السلام) سیره ای در بین شیعه شکل گرفته که در هنگام بروز بلا یا و شدايد و گرفتاری ها به قبور اهل بیت (علیهم السلام) التجا برده ، یا به اقامه مجالس توسل پردازد . زینده است با رعایت اختصار به بیان چند نمونه از این روایات اشاره کنیم :

1 . عن أبي عبد الله (عليه السلام) قال :

نَحْنُ نُقُولُ : بَطَّهْرِ الْكُوفَةَ قَبْرًا لَا يَلُودُ بِهِ ذُو عَاهِهِ إِلَّا شَفَاهُ اللَّهُ ؛ از امام صادق (علیه السلام) روایت شده که فرمودند : در قسمت پشتی کوفه ، قبری است که اگر فردی بیمار یا معیوب به آن پناه ببرد ! خداوند او را شفا می دهد . « (1)

2 . مرحوم ابن قولویه قمی در کتاب شریف « کامل الزیارات » ، از ابو حمزه ثمالی در ضمن روایت مفصلی نقل می کند که : به امام صادق (علیه السلام) عرضه داشتم : جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنِّي رَأَيْتُ أَصْحَابَنَا يَأْخُذُونَ مِنْ طِينِ الْحَائِرِ لِيَسْتَشْفُونَ بِهِ ، هَلْ فِي ذَلِكَ شَيْءٌ مِمَّا يَقُولُونَ مِنَ الشُّفَاءِ ، قَالَ : قَالَ يُسْتَشْفَى بِمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقَبْرِ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ وَكَذَلِكَ قَبْرُ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) ، وَكَذَلِكَ طِينُ قَبْرِ الْحَسَنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ فَخُذْ مِنْهَا ، فَإِنَّهَا شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ سُقْمٍ وَ جُنَّةٌ مِمَّا تَخَافُ ، وَ لَا يَعْدِلُهَا شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ الَّتِي يُسْتَشْفَى بِهَا إِلَّا الدُّعَاءُ ؛ فدایت شوم می بینم که اصحابمان تربت حائر (کربلا) را برای استشفاء اخذ می کنند آیا اینکه می گویند در این تربت شفاء هست درست است ؟ وی گفت : امام فرمودند : بایستی طلب شفاء کرد به تربتی که بین قبر تا سر چهار میل

ص: 74

1- . فرحه الغری ، ص 38 ؛ التهذیب ، ج 6 ، ص 34 .

قرار گرفته و همچنین است قبر جدم رسول الله و همچنین خاک قبر امام حسن مجتبی و امام سجاد و امام باقر (علیهم السلام) به درستی که این تربت ها شفای از هر بیماری است و محافظ است از هر آنچه که خوف و هراسی داری و هیچ دارویی معادل آن نیست مگر دعاء کردن !! « (1)

3. از امام حسن عسکری (علیه السلام) روایت شده که فرمودند :

« مَنْ زَارَ جَعْفَرًا وَ أَبَاهُ لَمْ يَشَدْ تِكِ عَيْنُهُ وَ لَمْ يُصِْبْ بِهِ سَقَمٌ وَ لَمْ يَمُتْ مُبْتَلًى ؛ کسی که امام صادق و پدرش (علیهم السلام) را زیارت کند از بیماری چشم شکایت نکند و دچار بیماری نمی شود و گرفتار و مبتلی نخواهد مرد . « (2)

4. در ضمن روایتی از امام صادق (علیه السلام) در مورد فوائد زیارت قبر امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایت شده که فرمودند :

« مَا أَتَاهُ مَكْرُوبٌ قَطُّ وَ لَا مَلْهُوفٌ إِلَّا فَرَجَ اللَّهُ عَنْهُ ؛ هیچ اندوهگین و صاحب دردی بر آن قبر نمی آید ، الا اینکه خداوند برای او گشایش حاصل خواهد کرد . « (3)

5. روایت مفصلی است در کتاب شریف « کامل الزیارات » ، از ابی هاشم جعفری ، که می گوید : زمانی ، امام هادی (علیه السلام) دچار بیماری شدند . به من خبر رسید که مرتب امر می کردند که فردی را به سوی حایر حسینی بفرستید تا برای من دعا کند . ابی هاشم جعفری گوید : من خودم این ماموریت را پذیرفتم و علی بن بلال را از آن با خبر ساختم . وی با کمال تعجب گفت : امام (علیه السلام) خود به منزله حائر و (حرم) است چرا باید کسی را برای دعا به حایر بفرستد ؟

ص: 75

1- . کامل الزیارات ، باب 93 ، ح 5 .

2- . التهذیب ، ج 6 ، ص 78 .

3- . کامل الزیارات ، باب 69 ، ح 9. گفتنی است این عبارت در مورد قبور اهل بیت (علیهم السلام) در روایات متعدد و با سندهای مختلف آمده است .

می گوید این مطلب را برای امام بازگو کردم ، حضرت فرمودند :

« إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) كَانَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَيَقْبَلُ الْحَجَرَ وَحُرْمَةَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وآله وسلم) وَالْمُؤْمِنِ أَعْظَمُ مِنْ حُرْمَةِ الْبَيْتِ ، وَ أَمْرَهُ اللَّهُ أَنْ يَقِفَ بِعَرَفَةَ إِنَّمَا هِيَ مَوَاطِنُ يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا فَأَنَا أَحَبُّ أَنْ يُدْعَى لِي حَيْثُ يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُدْعَى فِيهَا ، وَ الْحَيْرُ مِنْ تِلْكَ الْمَوَاضِعِ ؛ رَسُولُ خِدا (صلى الله عليه وآله وسلم) در اطراف خانه خدا طواف می کردند و حجر الاسود را می بوسیدند در حالی که حرمت پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) و مؤمن بالاتر از حرمت بیت الله می باشد و نیز خداوند متعال به حضرتش امر فرمود در عرفه وقوف کنند با اینکه حرمت پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) از عرفه بیشتر و بالاتر است و سر آن این است که این گونه مواضع ، مواطن و اماکنی هستند که خدا دوست دارد در آنها یاد شود ، پس من نیز دوست دارم برای من در جایی دعا شود که خدا دعا در آنجا را دوست دارد و حائر حسینی (علیه السلام) نیز از همین گونه مواضع می باشد . » (1)

6 . امیرالمومنین (علیه السلام) فرمودند : « ذُكِرْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ شِفَاءً مِنَ الْوَعَكِ وَالْأَسَقَامِ وَوَسْوَاسِ الرَّيْبِ ؛ يَادُ مَا أَهْلَ بَيْتِ (عليهم السلام) در مان تب و بیماری ها و وسوسه هاست . » (2)

7 . امام رضا (علیه السلام) فرمودند : « إِذَا نَزَلَتْ بِكُمْ شِدَّةٌ فَاسْتَعِينُوا بِنَا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ وَ لِلَّهِ الْأَسَاءُ الْحُسْنَى ؛ هرگاه برای شما سختی و مشکلی پیش آمد از ما استعانت جسته و به وسیله ما از خداوند رفع

ص: 76

1- . کامل الزیارات ، باب 90 ، ح 1 و 2 و 3 با الفاظ مشابه .

2- . الخصال ، ص 165 این روایت نیز با الفاظ متعدد و اسانید مختلف نقل شده و به همین مضمون از امام صادق (علیه السلام) نیز ذکر شده است .

مشکلات خود را بخواهید و این است معنای سخن خداوند که فرمود: خداوند نام هایی نیک دارد پس او را با آن نام ها بخوانید.» (1)

8. به عنوان حُسن ختام روایات، توجه به این نکته ضروری است که در اعمال و ادعیهٔ مربوط به زیارت اعتاب مقدّسه، حتی در دعای بعد از زیارت حضرت قمر العشیره، ابالفصل العباس (علیه السلام) می بینیم که ائمهٔ معصومین (علیهم السلام) به ما سفارش می کنند که چنین بخوانیم و بگوییم:

«... وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفِيئَةً؛ خدایا! در این جایگاه که التجا آورده و پناهنده شده ام هر بیماری در من هست شفا بده!!» به نوعی می توان گفت طلب شفاء از بیماری ها یکی از آداب زیارت اعتاب مقدّسه است.

بخش دوم: گزارشی از فعالیت های انجام شده در محرم 1442 ق

اشاره

همانطور که پیشتر نیز گفتیم عزاداری سیدالشهدا (علیه السلام) جزء لاینفک فرهنگ شیعه است از همین رو شرایط ویژه امسال نیز نتوانست مانع برگزاری شعائر حسینی شود و شیعیان متناسب با شرایط موجود به اقامه عزا پرداختند که به عنوان نمونه به چند مورد آن اشاره می کنیم:

1. برگزاری مجالس در فضای باز

از آن جایی که بیماری کرونا به عنوان یک بیماری واگیردار معرفی شده پزشکان توصیه می کنند که از تجمّع و حضور در مکان های مسقف جلوگیری به عمل آید. با شروع ماه محرم و صفر بسیاری از هیئت ها برای رفع این مشکل بر آن شدند که مراسم را در فضای باز برگزار کنند. بایستی توجه داشت که برگزاری مراسم در فضای باز چندین برابر فضای حسینیه یا سالن، هزینه و زحمت دارد ولی شاهد بودیم که در شهرهای مختلف، مردم این هزینه و زحمات را به جان خریدند و مراسم عزاداری

ص: 77

1- . تفسیر العیاشی، ج 2، ص 42.

را با حفظ شرایط مقرر شده، حتی بزرگتر و با عظمت تر از سال های قبل برگزار کردند. نکته جالب توجه این بود که به خاطر دستور العمل های وزارت بهداشت، امکان پذیرایی از شرکت کنندگان وجود نداشت و نهایتاً صاحبان مجلس می توانستند از بسته های تک نفره آب آشامیدنی، برای پذیرایی استفاده کنند، ولی این مسئله نیز نه تنها باعث کم رنگ شدن مجالس نشد، بلکه جلوه و عظمت دوچندانی به این مراسم بخشیده بود که تصاویر و فیلم های منتشر شده از این مراسم در فضاهای مجازی و سایت ها خود گویای عظمت و شکوه این مجالس است.

2. برگزاری ایستگاه های صلواتی

از فعالیت های دیگری که می توان بدان اشاره کرد، برگزاری ایستگاه های صلواتی بود که اگرچه به خاطر محدودیت ها، مثل سابق تنوع خوراکی نداشت، ولی چیزی از گستردگی آنها کم نشده بود و بانیان ایستگاه، با خوراک های بسته بندی شده از عزاداران پذیرایی می کردند. نکته قابل توجه در این ایستگاه ها، افزایش چند برابری هزینه ها نسبت به سال قبل، آن هم به خاطر نوع بسته بندی و اضافه شدن موارد بهداشتی بود، به خصوص که امسال شرایط اقتصادی نیز بسیار وخیم بود، ولی شاهد بودیم که جان نثاران سیدالشهدا (علیه السلام) به عهد خویش با اربابشان وفادار بوده، و این افزایش هزینه ها را به جان خریدند تا بار دیگر به همگان ثابت شود که جمله نورانی « بِأَيِّ آتْنَمُ وَ أُمَّي وَ نَفْسِي وَ مَالِي » برای شیعه، چیزی فراتر از یک شعار لفظی و زبانی است.

3. تأسیس مجالس عزاداری

یکی از جلوه های بسیار زیبای محرم امسال، تأسیس مجالس جدید عزاداری بود. گرچه این مسئله جدیدی نیست و هر ساله شاهد هستیم

که مجالس متعدد جدیدی تاسیس و برگزار می شود ولی ویژگی مجالس امسال این بود که ، در برخی از محله ها ، روضه هایی وجود داشت که ، چندین ده سال قدمت داشتند ، ولی به هر دلیل و بهانه ای امسال موفق به برگزاری مجلس نشدند ، ولی با کمال تعجب مشاهده گردید که در نزدیکی همان مجلس ، جلسه یا جلسات جدیدی تاسیس گردید و به قول معروف ، چراغ روضه سیدالشهدا (علیه السلام) در آن محله کماکان روشن باقی ماند ، و صد البته این اعتقاد شیعه است که 1400 سال پیش ، از زبان عقیده العرب ، زینب کبری 3 صادر شد که : امر عزای سیدالشهدا ، روز به روز ظهور و علو بیش از پیش خواهد داشت . (1)

4 . برگزاری مجالس روضه سیار

یکی دیگر از برنامه هایی که در محرم امسال انجام شد برگزاری مجالس روضه سیار بود این ایده از جایی شکل گرفت که طبق پروتکل های اعلامی ، حسینیه ها بایستی تعطیل گردد و برخی از هیئات ، امکان تدارک فضای باز ثابت برای برگزاری مراسم نداشتند . از این رو به فکر افتادند که هر روز در یک محله خصوصاً محله های فقیر نشین و حاشیه شهر بساط روضه و عزاداری بر سیدالشهدا (علیه السلام) را برپا کنند و بدین سان نوای مظلومیّت حضرت امام حسین (علیه السلام) را در کوچه کوچه های شهر پر از درد ، طنین افکن ساختند .

5 . سیاه کوبی ها و تهیه پرچم های عزا

یکی از بارزترین جلوه های عزاداری و به تعبیری (زبان بین المللی عزاداری) نصب پرچم و بیرق سیاه است که خاصه در بین شیعه از

ص: 79

قدیم الایام رواج داشته است . در محرم امسال نیز به خاطر شرایط ویژه کرونایی ، فعالان مذهبی توجه ویژه ای به این امر داشتند ؛ لذا سعی بر این بود که با تشویق و توجه دادن مردم به این مسئله ، رنگ و بوی محرم را بیش از پیش در شهر و دیار نمایان کنند . منتها از آن جایی که حرف زدن تنها کافی نیست و بایستی آستین همت بالا زد و دست به اقدامات عملی زد ، برنامه های متعددی برای افزون تر شدن این شعار حسینی ، ریخته شد . از جمله اینکه به حسینه ها و مساجد و تکایا پیشنهاد داده شد با توجه به تعطیل بودن حسینه ، تمامی بیرق ها و کتیبه هایی که هر سال در داخل حسینه ها نصب می شد را در بیرون حسینه و فضای باز اطراف آن استفاده کنند .

علاوه بر این ، طرح ویژه ای انجام شد که عبارت بود از تهیه تعداد زیادی بیرق ، به همراه لامپ قرمز که به صورت سیم کشی شده و آماده برای نصب در مغازه ها و منزل ها ، در اختیار مردم قرار می گرفت .

کوتاه سخن آنکه ، تأثیر این تبلیغات و فعالیت ها ، چنین شد که برخی از تولید کنندگان بزرگ پرچم و کتیبه دچار کمبود محصول ، آن هم در همان دهه اول محرم شدند ... و تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل .

6 . تهیه و توزیع غذای نذری درب منازل

از جلوه های بسیار زیبای ماه محرم و عزای سیدالشهدا (علیه السلام) سفره های پربرکت نذری هست که معمولاً در انتهای مراسم عزاداری پهن شده و غنی و فقیر در کنار هم از برکت آن استفاده می کنند که متأسفانه امسال به خاطر قوانین وضع شده ، تا حدودی از این خیر محروم بودیم . چاره ای که برای این مشکل تدارک دیده شد این بود که این بار ، نذری ها را به خانه مردم ببریم تا همگان مثل گذشته از برکت و نورانیت غذای

مجلس سیدالشهدا (علیه السلام) بهره مند شوند. برای رسیدن به این هدف، گروه های متعددی دست به کار شده و در شرایط کاملاً بهداشتی، نذری ها را تهیه و پخت می کردند و پس از بسته بندی، به درب منازل ارسال می کردند. گفتنی است امسال این نذورات نه تنها در مناطق فقیرنشین بلکه حتی در برخی موارد، در مناطق بالانشین یا کمتر مذهبی توزیع می شد بدین تیت که حتی افرادی که ممکن است کمتر با این مجالس و محافل انس داشته باشند، از برکت این سفره و نورانیت غذای متبرک حسینی، به دامان پر مهر اهل بیت (علیهم السلام) بازگردند.

بخش سوم: کرونا و بزرگترین معجزه قرن !!

در ابتدای این گفتار عرضه داشتیم که در تاریخ شفاهی شیعه، موارد بسیاری ذکر شده که در هنگام بیماری های مسری و فراگیر، یا نزول بلا، شیعیان به حسب آنچه در روایات خوانده و فراگرفته بودند، با توسل و استغاثه به حضرات معصومین (علیهم السلام)، موجبات دفع بلا از جامعه را فراهم می کردند که شرح برخی از آنها، در ابتدای بحث گذشت، ولی آنچه حائز اهمیت است مواردی بود که در همین محرم 1442 اتفاق افتاد، و با توجه به آمار رسمی اعلام شده، جای هرگونه تردید و انکار در وقوع این کرامت بزرگ را بر همگان بست.

با فراگیر شدن بیماری کرونا کشورهای مختلف با میزان ابتلای متفاوتی درگیر این بیماری شدند. برخی کشورها همانند ژاپن کمتر و برخی همانند ایتالیا یا آمریکا دچار موارد ابتلای بیشتری بودند. در این میان کشور عراق نیز در زمره قربانیان این بیماری قرار گرفت تا بدانجا که مسئولین رسمی، مجبور شدند قانون منع رفت و آمد بین شهری، و قرنطینه درون شهری را برای کنترل بیماری وضع کنند.

این وضعیت تا آستانه ماه محرم الحرام ادامه داشت، ولی با تدابیری که مسئولین شهر کربلا اتخاذ کردند، از هشتم ماه محرم، مسیرهای ورودی به شهر کربلا باز شد و جمعیت کثیری برای شرکت در «عزای طویریج» به شهر کربلا وارد شدند.

طبق پیش بینی های انجام شده، این حجم از ازدحام، بایستی منجر به یک فاجعه انسانی در شهر کربلا، یا شهرهای همجوار می شد. ولی بحمدالله شاهد بودیم که به برکت استغاثه همگانی مردم در کربلا، و التجاء آنان به قبر مطهر سیدالشهدا (علیه السلام) هیچ اتفاق ناگواری نیفتاد. حتی به گفته افراد مطلع مسئول یکی از بیمارستان های کربلا که از قضا به حسب ظاهر زیاد هم مقید به دین و مظاهر دینی نیست عنوان کرده بود که بعد از عاشورای امسال من معجزه امام حسین (علیه السلام) را دیدم.

مهمتر از این، حماسه بی نظیر اربعین حسینی بود که با وجود بسته بودن مرزها، طبق آمار رسمی، که توسط عتبه عباسیه محاسبه و اعلام شد بیش از 14 میلیون نفر (1) در این مراسم شرکت کرده و نه تنها شاهد فاجعه انسانی نبودیم، بلکه بعد از اربعین، میزان ابتلا به شکل چشمگیری کاهش یافته و میزان شفا یافتگان به طرز محسوسی بالا رفت. این اعجاز به قدری واضح و آشکار بود که سایت های خبری متعددی با ذکر خبر این واقعه اذعان داشتند که این واقعه را چیزی جز معجزه نمی توان خواند!!

امید آنکه در ایام فاطمیه پیش رو، با استغاثه همگانی به درگاه بی دو عالم، حضرت صدیقه کبری (علیها السلام) نه تنها جامعه شیعه از این بلا نجات یابد بلکه عبرتی باشد برای دیگر مبتلایان در سراسر عالم که: ... دوی درد بی درمان، فقط صدیقه کبری (علیها السلام) است.

ص: 82

1- . عدد دقیق اعلام شده چهارده میلیون و پانصد و پنجاه و سه هزار و سیصد هشت زایر بود که توسط سیستم شمارش الکترونیکی محاسبه شده بود .

به قلم: محقق و نویسنده نامدار و دلدادۀ اهل بیت (علیهم السلام)

حاج شیخ علی اکبر مهدی پور

*****

مقاله هفتم: دردانه خلقت

اشاره

شاهکار آفرینش، دردانه جهان خلقت، سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، در میان همه مخلوقات ویژگی‌هایی دارد که احدی از آفریدگان در آن شریک نیستند، از جمله در اولین واژه مرتبط با هنگامه عاشورا، حضرت جواد (علیه السلام) در این رابطه می‌فرماید:

«أَوَّلُ مَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ عَلَى اللَّوْحِ قَتْلُ الْحُسَيْنِ (علیه السلام)؛ نخستین بار که قلم صنع الهی بر فراز لوح تقدیر به حرکت درآمد، هنگامه شهادت امام حسین (علیه السلام) را رقم زد.» (1)

آخرین اتمام حجتی که قلم صنع الهی بر فراز لوح تقدیر رقم زد داستان شکوهمند زیارت اربعین امسال بود.

در روزهای اوج موج دوم «کرونا» که در غالب کشورها، از اجتماع بیش از تعداد انگشتان دست، واهمه داشتند و تدابیر امنیتی خاصی اتخاذ کرده بودند، اربعین حسینی فرارسید، مطابق آمار رسمی عتبه عباسیه بیش از چهارده میلیون زائر کربلای معلی به سوی حرم امام حسین (علیه السلام) سرازیر شدند، بعد از زیارت مضجع منور و حرم مطهر آن شاهکار آفرینش به دیار خود بازگشتند، حتی یک نفر از آن‌ها به ویروس منحوس کرونا مبتلا نگردید. مسئولین هوشمند عتبات عالیات برای مقابله با هر گونه احتمال درگیری زائران با این

ص: 83

1- آیت الله میرجهانی، البكاء للحسین (علیه السلام)، ص 227.

ویروس خطرناک سه بیمارستان بزرگ در شهر مقدس کربلا- پیش بینی کردند، دو هفته از روز اربعین گذشت، حتی یک نفر به این بیمارستان ها مراجعه نکرد.

جالب توجه است که بعد از ایام اربعین طبق آمار اعلام شده، تعداد بستری های کرونا در شهر مقدس کربلا، در مرکز قرنطینه شهر به صفر رسید. هیچ کدام از خبرگزاری های جهان، این خبر را اعلام نکردند؛ زیرا با اعلام این خبر همه بافته های بهداشت جهانی کم رنگ می شد و حقایق تشیع در سطح جهان آشکار می گشت.

صفحات تاریخ را یک قرن به عقب برمی گردانیم، به ایام حضور آیت الله حاج شیخ عبدالکریم یزدی در سامرا بر می گردیم و داستان شگفتی را از ایشان نقل می کنیم:

آیت الله حائری مؤسس حوزه علمیه قم (متوفای 1355 ق) می نویسد:

در ایام اقامت در سامرا بیماری وبا شایع شد، در خدمت آیت الله میرزا محمدتقی شیرازی (متوفای 1338 ق) بودم که استادم آیت الله سید محمد فشارکی (متوفای 1316 ق) وارد شد، به میرزا گفت:

آیا مرا مجتهد می دانی؟ گفت: آری.

آیا مرا عادل می دانی؟ گفت: آری. گفت: من حکم کردم بر همه مردان و زنان شیعه مقیم سامرا، که زیارت عاشورا بخوانند و ثواب آن را به روح مطهر حضرت نرجس خاتون اهدا کنند و ایشان را نزد فرزندش حضرت حجت ارواحنا فداه شفیع قرار دهند. من ضامن می شوم هر کس این عمل را انجام دهد، به بیماری وبا مبتلا نشود. این حکم منتشر شد، همه شیعیان سامرا عمل کردند و حتی یک نفر از آنها مبتلا نشد.

در آن ایام تعداد زیادی از سنی ها به وبا مبتلا شدند و در گذشتند ، ولی از روی خجالت جنازه های خود را شبانه دفن می کردند .

برخی از اهل تسنن به حرم مطهر عسکریین (علیهما السلام) می آمدند و می گفتند :

ما به شما سلام می کنیم ، همان گونه که شیعیان سلام می کنند .

این داستان را مرحوم آیت الله حاج شیخ مرتضی حائری از پدر بزرگوارشان نقل کرده و دست خط ایشان در کتابخانه نگارنده موجود است و به اینجانب اجازه نقل داده است .

یادداشت های ایشان بعد از وفاتشان به صورت کتابی به نام « سر دلبران » به چاپ رسیده و این داستان در صفحات 90 - 88 آن آمده است .

آیت الله حائری می فرمود : در آن ایام حتی یک نفر از شیعیان با اجل خودش وفات نکرد تا در مورد وی احتمال ابتلا به وبا داده شود .

برخی از عزیزانی که امسال در زیارت شکوهمند اربعین حضور داشتند گفتند : امسال در ایام اربعین حتی یک جنازه از اطراف و اکناف به کربلا آورده نشد ، تا کسی احتمال دهد که شاید به ویروس منحوس کرونا مبتلا شده است .

ما در اینجا تنفر و انزجار خود را از خبرگزاری های بین المللی که در ایام اربعین در کربلا بودند و این داستان شگفت قرن را دیدند و به کشورهای متبوع خود مخابره نکردند ، اعلام می داریم .

هر صاحب عقلی این گزارش را بخواند به یاد کلام نورانی قرآن کریم می افتد که می فرماید :

« أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا ؛ مگر حرم امنی ما در اختیار آن ها قرار ندادیم ؟ »(1)

ص: 85

برخی تصور کرده‌اند که منظور از امن بودن حرم‌ها تشریحی است، یعنی کسی حق ندارد که مجرمی را که وارد حرم شده از حرم بیرون کند، فقط می‌توانند که امکانات و تسهیلات در اختیارش قرار ندهند، تا مجبور شود که از حرم بیرون برود، ولی در تفسیر آیه ذکر شده، همه مفسران از شیعه و سنی آن را به امنیت تکوینی تفسیر کرده‌اند. (1)

حموینی با سلسله اسنادش از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) روایت کرده که فرمود:

« النَّجْمُ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ وَأَهْلُ بَيْتِي أَمَانٌ لِأُمَّتِي؛ ستارگان برای آسمانیان امان هستند و اهل بیت من برای امت من امان هستند. » (2)

و در بیان دیگری فرمود: «إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ النَّجْمَ أَمَانًا لِأَهْلِ السَّمَاءِ، وَجَعَلَ أَهْلَ بَيْتِي أَمَانًا لِأَهْلِ الْأَرْضِ؛ خداوند ستارگان را برای اهل آسمان امان قرار داده و اهل بیت مرا برای اهل زمین امان قرار داده است. » (3)

پر واضح است که امان بودن ستارگان برای اهل آسمان ربطی به امنیت تشریحی ندارد، بلکه فقط امنیت تکوینی است؛ لذا امان بودن اهل بیت (علیهم السلام) منحصر به امنیت تشریحی نیست، بلکه امنیت تکوینی را نیز شامل می‌شود.

ص: 86

1- . شیخ طوسی، البیان، ج 8، ص 165؛ طبرسی، مجمع البیان، ج 7، ص 407؛ فیض کاشانی، الصّافی، ج 5، ص 438؛ طباطبائی، المیزان، ج 16، ص 60؛ طبری، جامع البیان، ج 20، ص 60؛ زمخشری، الکشاف، ج 3، ص 422؛ قرطبی، الجامع لاحکام القرآن، ج 13، ص 300؛ مصطفی مراغی، تفسیر المراغی، ج 21، ص 75.

2- . حموینی، فرائد السمطين، ج 2، ص 241.

3- . طبرسی، مجمع البیان، ج 6، ص 545.

در احادیث فراوان از اهل بیت (علیهم السلام) به عنوان دژهای محکم تعبیر شده، که به چند نمونه از آن ها اشاره می کنیم:

1: رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) در فرازی از دعایی که بعد از نوافل نماز ظهر از پروردگار متعال تقاضا می کردند، عرضه می دارند:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْكَهْفِ الْحَصِينِ، وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ، وَمَلَجَا الْهَارِبِينَ، وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ؛

خدایا! بر محمد و آل محمد درود بفرست که دژ محکم، پناهگاه بینوایان فقیر، پناه فراریان و پناه جویان می باشند.» (1)

2: همین بیان از امام سجاد (علیه السلام) نیز در همین رابطه روایت شده است. (2)

3: امام باقر (علیه السلام) در وصف اهل بیت (علیهم السلام) می فرماید: «الْكَهْفُ الْحَصِينُ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَنُورُ أَبْصَارِ الْمُهْتَدِينَ، وَعِصْمَةُ لِمَنْ لَجَأَ إِلَيْهِمْ، وَآمَنُ لِمَنْ اسْتَجَارَ بِهِمْ، وَنَجَاةٌ لِمَنْ تَبِعَهُمْ؛ دژ محکم مؤمنان، نور چشم هدایت یافتگان، پناه کسانی که به آن ها پناه ببرند، امان کسانی که به آن ها پناهنده شوند و موجب رستگاری کسانی که از آنان پیروی کنند.» (3)

4: امام صادق (علیه السلام) در فرازی از صلوات عصر جمعه می فرماید: «عِصْمَةٌ لِمَنْ اعْتَصَمَ بِهِمْ، وَإِجَارَةٌ لِمَنْ اسْتَجَارَ بِهِمْ، وَ الْكَهْفِ الْحَصِينِ؛ پناه کسانی هستند که به آن ها پناهنده شود، پناهگاه کسانی هستند که از آن ها پناه بجوید و دژ محکم هستند.» (4)

ص: 87

1- سید بن طاووس، فلاح السائل، ص 142.

2- همو، جمال الاسبوع، ص 406.

3- فرات کوفی، تفسیر فرات، ج 1، ص 338، ح 460.

4- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص 393.

5: در فرازی از زیارت نامه مولای متقیان (علیه السلام) می خوانیم:

« السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْكَهْفُ الْحَصِينُ؛ درود بر شما ای دژ محکم الهی. » (1)

6: امام صادق (علیه السلام) در این رابطه فرمود: « بَظَهْرِ الْكُوفَةِ قَبْرٌ لَا يَلُودُ بِهِ ذُو عَاهِهِ إِلَّا شَفَاَهُ اللَّهُ؛ در پشت کوفه قبری هست که هیچ صاحب دردی به آن پناهنده نمی شود جز این که خوانند او را شفا می دهد. » (2)

7: و در مورد قبر امام حسین (علیه السلام) فرمود:

« إِنَّ لِمَوْضِعِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ (علیه السلام) حُرْمَةً مَعْرُوفَةً مَنْ عَرَفَهَا وَاسْتَجَارَ بِهَا أَحْيَرَ؛ برای محل قبر امام حسین (علیه السلام) احترام معروفی هست، هر کس آن حرمت را بشناسد و به آن پناهنده شود، پناه داده می شود. » (3)

8: و در مورد مسجد سهله فرمود:

« لَوْ أَنَّ عَمِّي زَيْدًا أَتَاةً فَصَلَّيْتُ فِيهِ وَاسْتَجَارَ اللَّهُ، لَأَجَارَهُ عَشْرِينَ سَنَةً؛ اگر عمویم زید به آن جای می آمد و در آن جا نماز می خواند و به خدا پناه می برد، خداوند 20 سال به او پناه می داد. » (4)

در صدها حدیث وارد از پیشوایان معصوم (علیهم السلام) درباره زیارت فرد فرد معصومین (علیهم السلام) از شفاعت، نجات از آتش جهنم، نجات از سكرات مرگ، عبور از صراط، نجات از عذاب قبر، رهایی از ناملايمات محشر، پاداش حج، پاداش عمره، پاداش شهید و دیگر پاداش های اخروی بیان شده، همچنین در احادیث فراوان از آثار زیارت در دنیا، طول عمر، شفای امراض، نجات از فقر و امثال آن سخن رفته است.

ص: 88

1- . علامه مجلسی، بحار الانوار، ج 100، ص 324.

2- . شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج 6، ص 34.

3- . ابن قولویه، کامل الزیارات، ص 272.

4- . کلینی، الکافی، ج 3، ص 495.

هشت نمونه از احادیثی که در بالا بیان شد، همه اش ناظر به آثار دنیوی زیارات، پناه دهی حرم ها و مساجد می باشد.

مرجع عالیقدر جهان تشیع آیت الله حاج شیخ جعفر کبیر (کاشف الغطاء) پس از نقل حدیث هشتم می نویسد: من در سال طاعون، با جمعی در حدود چهل نفر، به آن مسجد پناهنده شدم، مردمان زیادی از بین رفتند، دوران طاعون سپری شد، ولی ظاهراً احدی از جمع ما از بین نرفت. (1)

حضرت حجت الاسلام و المسلمین، حاج سید کاظم شاهرودی فرزند مرجع عالیقدر، مرحوم آیت الله حاج سید محمد شاهرودی از پدر بزرگوارش نقل کرد که در گذشته، هنگامی که در نجف اشرف وبا شایع می شد، مردم مقابل درب خانه هایشان را جارو می کردند، حصیر می انداختند و روضه برگزار می کردند، وبا کاملاً رفع می شد و احدی به وبا مبتلا نمی شد. (2)

حکم تعطیلی مشاهد و مساجد

تعطیل کردن مشاهد مشرفه و مساجد مقدسه مورد تهدید آیه شریفه است که می فرماید: « وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا؛ چه کسی ستمگرتر از کسی است که مانع شود که در مساجد خداوند یاد خدا شود و تلاش در تخریب آن نماید؟ » (3) شهید ثانی در تفسیر این آیه می فرماید: آیه شریفه بر حرمت مانع شدن از یاد خدا در مساجد - به طور عموم - دلالت می کند. آنگاه در توضیح تخریب مساجد می فرماید:

ص: 89

- 1- . شیخ جعفر کبیر، کشف الغطاء، ج 3، ص 78.
- 2- . نگارنده، جرعه ای از کرامات امام حسین (علیه السلام)، ص 77.
- 3- . سوره بقره، آیه 14.

تلاش در تخریب مساجد با منهدم کردن آن و یا مانع شدن از یاد خدا در آن ، به هر وسیله ای که عرفاً تخریب به شمار بیاید ... (1)

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید: قرآن ، مسجد و عترت روز قیامت به سوی خدا شکایت می کنند: 1: قرآن گوید: بار خدایا! مرا پاره کردند و آتش زدند؛ 2: مسجد گوید: بار خدایا! مرا تعطیل کردند و ضایع نمودند؛ 3: عترت گوید: بار خدایا! ما را کشتند ، طرد کردند و دور ساختند. (2)

امام صادق (علیه السلام) در این رابطه فرمود: سه چیز در نزد خداوند شکایت می کنند: 1: مسجدی که خراب شود و کسی در آن نماز نگذارد؛ 2: دانشمندی که در میان افراد نادان قرار بگیرد (و از دانش او استفاده نشود)؛ 3: قرآنی که گرد بر آن بنشیند و تلاوت نشود. (3)

برخی از افراد ساده لوح با موضوع بسته شدن مساجد و مشاهد مشرفه ، به راحتی کنار می آیند و می گویند: زیارت مستحب است و حفظ جان واجب است! ولی توجه ندارند که:

اولاً: رعایت شرایط وقف واجب است .

غالب این مساجد صدها سال پیش و هر کدام از مشاهد مشرفه بیش از هزار سال پیش ساخته شده و طبق شرایطی وقف شده اند . رعایت این شرایط بر همگان واجب و ضروری است ، حتی حکومت ها نیز حق تغییر دادن آن شرایط را ندارند .

ثانیاً: حفظ حرمت اماکن مذهبی بر همگان واجب است و تعطیل کردن آن ها با حفظ حرمت آن ها در تضاد می باشد .

ص: 90

1- . شهید ثانی ، مسالک الافهام ، ج 1 ، ص 184 .

2- . شیخ صدوق ، الخصال ، ج 1 ، ص 174 .

3- . کلینی ، اصول کافی ، ج 2 ، ص 613 .

ثالثاً: برکات حرم ها منحصر به زیارت نیست ، بلکه آثار معنوی فراوانی دارد که برای برخورداری از آن برکات ، اوامر شدید به زیارت و تداوم آن شده است .

امام صادق (علیه السلام) می فرماید :

اگر مردم به حج نروند بر والی لازم است که مردم را به حج مجبور کند و به اقامت در مکه وادار نماید . و اگر مردم زیارت حرم مطهر رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) را ترک کنند ، بر والی لازم است که مردم را به زیارت قبر مطهر آن حضرت و اقامت در مدینه منوره مجبور کند و اگر استطاعت مالی نداشته باشند ، از بیت المال هزینه آنان را پرداخت نماید . (1)

علامه مجلسی (قدس سره) در شرح این حدیث می نویسد :

این حدیث دلالت می کند بر این که تعمیر خانه خدا و تعمیر روضه نبوی و زیارت قبر مطهر آن حضرت و رفت و آمد به آن حرم مطهر واجب کفایی است ؛ زیرا برای امر مستحبی مجبور کردن معنی ندارد .

گفته شده : اجبار از این جهت واجب می شود که اگر همه مردمان آن را ترک کنند ، لازمه اش استخفاف ، تحقیر و بی اعتنایی به جایگاه آن اماکن مقدسه می باشد ، که آن در حد کفر و حداقل در حد فسق می باشد . سپس فرموده : آن نیز واجب کفایی بودن آن را می رساند . (2)

رابعاً: با تعطیل حرم ها ، قداست آن ها از نظر مردم به قدری پائین آمده که با مشاغل درجه سه و چهار هم ردیف شده ، به آن ها مجوز گشایش دادند ، ولی حرم ها هنوز تعطیل می باشد .

ص: 91

1- . کلینی ، الکافی ، ج 4 ، ص 272 .

2- . مجلسی ، مرآت العقول ، ج 17 ، ص 155 .

خامساً: دشمنان قسم خورده اهل بیت (علیهم السلام)، از این موضوع حداکثر سوء استفاده را کردند و در رسانه های خود گفتند: شما می گفتید: این حرم ها دارالشفای می باشند، پس چطور شد؟!

سادساً: برخی از ساده اندیشان در مقام توجیه آمدند و گفتند: زیارت، دور و نزدیک ندارد!! تعداد کسانی را که با کوله باری از گناه به سوی شهرهای مذهبی آمده، در آن مشاهد شریفه با خدای خود آشتی کرده، از گناهان خود توبه نموده، با دلی پاک به اوطان خود بر می گردند، فقط خدا می داند. این فضاهای معنوی دیگر به فراموشی سپرده شده است.

سابعاً: حضور در مشاهد مشرفه به قدری مهم است که امام سجاد و امام باقر و امام صادق (علیهم السلام) مکرر از مدینه منوره رخت سفر بر تن کرده، با آن امکانات محدود و دشواری های طاقت فرسا به کربلا و نجف تشریف برده، در حرم و حریم حرم، زیارت انجام می دادند.

ثامناً: اگر زیارت دور و نزدیک ندارد، چرا پیشوایان معصوم (علیهم السلام) این همه برای تشرّف به حرم امامان تأکید کرده، آداب زیارتی خاصی برای آن بیان فرموده اند. (1)

تاسعاً: اگر زیارت، دور و نزدیک ندارد، چرا این همه پیشوایان معصوم (علیهم السلام) از آثار مترتب بر زیارت سخن گفته اند، همانند:

1: امام باقر (علیه السلام) می فرماید: شیعیان ما را به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) فرمان دهید که انجام آن روزی را زیاد می کند، بر طول عمر می افزاید و ناملايمات را از انسان دور می کند. (2)

ص: 92

1- . حقیر 60 ادب زیارتی در « نبراس الفائزین » و 50 ادب زیارتی در « نبراس الزائر » بر اساس احادیث وارد آورده ام .

2- . شیخ حر عاملی ، وسائل الشیعه ، ج 14 ، ص 413 .

2: در حدیث دیگری می فرماید: شیعیان ما را به زیارت امام حسین (علیه السلام) فرمان دهید، که از غرق شدن، طعمه حریق شدن و خوراک درندگان شدن

باز می دارد. (1)

3: امام صادق (علیه السلام) در این رابطه می فرماید: زیارت امام حسین (علیه السلام) را رها نکن و دوستانت را به آن امر کن، تا خداوند بر عمرت بیفزاید، روزی ات را افزون کند، با شهادت از دنیا برود و در زمرة نیک بختان نام تو را ثبت نماید. (2)

4: در حدیث دیگری فرمود: کمترین چیزی که به زائر امام حسین (علیه السلام) می رسد، این است که تا برگشتن او به نزد خانواده اش، جان و مالش محفوظ می ماند و در روز رستاخیز در حفظ و حراست خداوند می باشد. (3)

5: در حدیث دیگری فرمود: این زیارت امام حسین (علیه السلام) از اجل زائران به حساب نمی آید. (4)

در برخی از احادیث به حضور فیزیکی زائر تصریح شده، از جمله حدیثی که امام رضا (علیه السلام) فرموده: «هر کس امام حسین (علیه السلام) را در کنار شط فرات زیارت کند، همانند کسی است که خدای را بر فراز عرش زیارت کند.» (5)

در احادیث فراوان از انجام زیارت با پای پیاده سخن رفته، مانند حدیثی که می فرماید: «هر کس با پای پیاده به زیارت امام حسین (علیه السلام) برود، خداوند برای هر قدمی که برمی دارد، هزار حسنه برایش می نویسد و هزار سیئه از او محو می کند و هزار درجه برایش بالا می برد.» (6)

ص: 93

- 1- . شیخ صدوق، الامالی، ص 123 .
- 2- . ابن قولویه، کامل الزیارات، ص 152 .
- 3- . شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص 91 .
- 4- . شیخ طوسی، نهذیب الاحکام، ج 6، ص 43 .
- 5- . همان، ص 46 .
- 6- . شیخ حر عاملی، وسائل الشیعه، ج 14، ص 440 .

امام صادق (علیه السلام) در مورد زائران قبر مقدّس امام حسین (علیه السلام) این گونه دعا می کند: « ای خداوندی که ما را به کرامت خود اختصاص داده ای و به ما وعده شفاعت عطا کرده ای! مرا، برادرانم را، و زائران قبر حسین بن علی (علیهما السلام) را بیامرز، که اموالشان را در این راه هزینه کردند و بدنشان را به زحمت انداختند... بار خدایا! به این چهره هایی که در زیر تابش آفتاب دگرگون شده اند رحمت کن. خداوندا! به این گونه هایی که بر قبر اباعبدالله (علیه السلام) ساییده می شوند ترحم فرما... » (1)

این احادیث و ده ها حدیث دیگری که در مورد آثار دنیوی و اخروی زیارت سالار شهیدان رسیده است، صراحت دارد که برای زائرانی است که رنج سفر بر خود هموار کرده به دیار محبوب سفر کرده، مضجع منور و قبر مطهر آن حضرت را از نزدیک زیارت کرده اند.

عاشراً: در احادیث فراوان از کسانی که در زیارت قبور اهل بیت (علیهم السلام) کوتاهی می کنند، به شدت نکوهش شده است، مثلاً:

1: یونس بن ضبیان، هنگامی که در مدینه متوره به محضر امام صادق (علیه السلام) عرضه می دارد که به زیارت امیر مؤمنان (علیه السلام) نرفته است، می فرماید: چه کار زشتی انجام دادی، اگر ملاحظه این نبود که تو از شیعیان ما هستی، به سویت نگاه نمی کردم (2).

2: در حدیث دیگری آمده است: « مَنْ تَرَكَ زِيَارَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (علیه السلام) لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ؛ هر کس زیارت امیر مؤمنان (علیه السلام) را ترک کند، خداوند به او نظر نمی کند. » (3)

ص: 94

1- ابن مشهدی، المزار الکبیر، ص 324.

2- کلینی، کافی شریف، ج 4، ص 580.

3- شیخ مفید، المقنعه، ص 462.

3: امام صادق (علیه السلام) می فرماید: « بر افراد ثروتمند شایسته است که هر سال دوبار به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) بروند و بر افراد مستمند است که سالی یک بار بروند. » (1)

4: در حدیث دیگری فرمود: « برای شخص مسلمان سزاوار نیست که بیش از 4 سال از زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) تخلف کند. » (2)

5: و در حدیث دیگری فرمود: « اگر یکی از شما هزار بار به حج برود و به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) نرود، یکی از حقوق حق تعالی را ترک کرده است. » (3)

و ده ها حدیث دیگری که بر لزوم حضور فیزیکی در حرم ها دلالت می کند، اگر چه زیارت از راه دوز نیز خالی از اثر نمی باشد.

حکم زیارت در حال خطر

اگر راه ها نا امن شود و احتمال خطر بیش از احتمال سلامتی باشد، سفر جایز نیست، حتی برای حج.

شیخ طوسی (قدس سره) می فرماید: ساکنان جزایر و سواحلی که به جز دریا راه دیگری ندارند، برای حج باید سوار کشتی شده، به زیارت خانه خدا بروند، ولی اگر احتمال خطر مرگ بیش از احتمال سلامتی باشد، حج بر آن ها واجب نمی باشد. (4)

محقق حلی (قدس سره) نیز می فرماید: اگر راه دریا و خشکی در احتمال سلامتی مساوی باشند، مخیر است که از کدامیک به حج برود، اگر فقط در

ص: 95

1- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج 6، ص 43.

2- شیخ حر عاملی، وسائل الشیعه، ج 14، ص 535.

3- ابن قولویه، کامل الزیارات، ص 193.

4- شیخ طوسی، الخلاف، ج 2، ص 255.

یکی احتمال سلامتی اش بیشتر باشد، باید آن را برگزیند، ولی اگر در هر دو احتمال خطر بیشتر باشد، حج واجب، از او ساقط می شود (1).

تنها موردی که با احتمال خطر مسافرت جایز است، زیارت امام حسین (علیه السلام) است، که هر قدر راه پر خطر باشد، مسافرت جایز است و اشکال ندارد. احادیث فراوان به آن دلالت می کند، از جمله:

1: زراره به امام باقر (علیه السلام) عرضه داشت: در مورد کسی که پدرت را در حال خوف زیارت کند، چه می فرمایید؟

فرمود: خداوند او را در روز فرج اکبر امان می دهد و فرشتگان او را با بشارت ملاقات می کنند و می گویند: نترس، محزون نباش، امروز روز رستگاری توست. (2)

2: ابن بکیر به محضر امام صادق (علیه السلام) عرضه داشت: دلم برای زیارت پدر بزرگوارت پر می زند، از هنگامی که حرکت می کنم، هنگامی که بر می گردم، دلم از ترس سلطان و سخن چینان و افراد مسلح در ترس و اضطراب می باشد. امام (علیه السلام) فرمود: ای پسر بکیر! آیا دوست نداری که خداوند تو را برای ما، در حال خوف و هراس ببیند؟

آیا نمی دانی که هر کس برای ما ترسان و هراسان شود، خداوند او را در سایه عرش خود قرار می دهد و در زیر عرش با امام حسین (علیه السلام) هم صحبت می شود و از خوف و هراس روز رستاخیز در امان باشد. چون دیگران بترسند، او نخواهد ترسید و اگر بترسد، فرشتگان به او قوت قلب دهند و دلش با بشارت آرامش پیدا کند. (3)

ص: 96

1- . محقق حلی، شرایع الاسلام، ج 1، ص 203 .

2- . ابن قولویه، کامل الزیارات، ص 125 .

3- . همان، ص 126 .

3: به معاویه بن وهب فرمود: زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) را هرگز به جهت خوف و هراس ترک نکن که هر کس آن را ترک کند، به قدری حسرت می خورد که آرزو می کند که قبرش او را به دور انداخته باشد. آیا دوست نداری که خداوند تو را در میان کسانی ببیند که پیامبر، امیر مؤمنان، حضرت فاطمه و امامان (علیهم السلام) برایش دعا می کنند؟

آیا دوست نداری که وقتی برگشتی گناهان گذشته ات و گناهان هفتاد ساله ات آمرزیده باشد؟ آیا دوست نداری وقتی از دنیا بیرون رفتی، از کسانی باشی که گناهی در نامه اعمالش نباشد؟ آیا دوست نداری که فردا از کسانی باشی که پیامبر خدا با او مصافحه می کند. (1)

4: یونس بن ظبیان از امام صادق (علیه السلام) در مورد زیارت امام حسین (علیه السلام) در حال تقیّه پرسید، فرمود: در فرات غسل کن، جامه های پاکیزه ات را بپوش، در برابر قبر مطهر سه بار بگو: «

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ» پس زیارتت کامل شد. (2)

5: امام باقر (علیه السلام) از یکی از اصحاب پرسید: آیا به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) می روی؟ گفت: آری، با ترس و لرز.

فرمود: هر قدر ترس و لرز بیشتر باشد، پاداشش بیشتر خواهد بود، که پاداش زیارت به مقدار ترس و لرز آن است.

کسی که در زیارت آن حضرت دچار ترس و لرز شود، خداوند در روز رستاخیز او را از خوف و هراس ننگه می دارد، با آمرزش بر می گردد، فرشتگان به او درود می فرستند؛ پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) او را زیارت می کند و

ص: 97

1- همان؛ سیدبن طاووس، مصباح الزائر، ص 194.

2- همان.

برایش دعا می کند ، با نعمت و فضل الهی باز می گردد ، هیچ مکروهی به او نمی رسد و رضایت خداوند را به دنبال دارد .(1)

با نگاهی گذرا به احادیث یاد شده ، روشن می شود که در هیچ شرایطی به ترک زیارت آن حضرت رخصت داده نشده ، حتی اگر راه نا امن باشد و خطر مرگ زائران را تهدید کند ، اقدام به چنین سفری اشکال ندارد ، ولی اگر راه حج نا امن باشد و خطر مرگ حاجیان را تهدید کند ، حج ساقط می شود .

از ارباب قلم انتظار می رود که حقایق تابناک مربوط به حرم ها را برای مردم منتشر کنند تا افراد ساده لوح خیال نکنند که بستن حرم ها مورد پذیرش علمای اعلام و مراجع بزرگوار تقلید بوده است . باید به فرد فرد مسلمانان این خبر برسد که امسال تعداد زائران اربعین بیشتر از 14 میلیون بوده و هرگز احدی از آن ها به ویروس منحوس کرونا مبتلا نشد . آمار دقیق زائران اربعین امسال از روز نهم صفر تا ظهر اربعین 308/553/14 نفر بوده است . این آمار را عتبه عباسیه رسماً اعلام کرده است .

سه بیمارستانی که در کربلا برای مبتلایان احتمالی ایام اربعین منظور کرده بودند ، پس از گذشت 15 روز که حتی یک نفر مراجعه نکرده بود ، جمع کردند . مؤسسه « مدینه الاوصیاء » در کربلای مقدسه که مرکز قرنطینه بیماران کرونایی می باشد ، روز 27 صفر برابر 15 اکتبر 2020 رسماً اعلام کرد که تعداد بستری های کرونایی به صفر رسیده است .

تعداد 14 میلیون عدد بسیار بالایی است ، بسیاری از کشورهای اروپایی کمتر از 14 میلیون می باشند .

ص: 98

بلژیک 11 میلیون، یونان، چک، پرتغال، و سوئد 10 میلیون، مجارستان، بلاروس، اتریش، سوئیس، بلغارستان، صربستان، دانمارک و فنلاند کمتر از 10 میلیون می باشند. بر این اساس تجمع 14 میلیون در شهر کوچکی چون کربلا اجتماع بسیار مهمی است.

در چنین اجتماع با شکوهی اگر یک نفر به ویروس منحوس کرونا مبتلا می شد، می بایست ده ها هزار نفر مبتلا شوند و هزاران نفر تلفات داشته باشد. در اوج موج دوم « کرونا » چنین اجتماعی به برکت امام حسین (علیه السلام) به این بیماری خطرناک مبتلا نشده اند، آیا چنین موضوعی قابل طرح در رسانه ها نمی باشد؟!

حجت الاسلام و المسلمین سید علاء موسوی، رئیس سابق وقف شیعی عراق، به شدت به این موضوع می تازد و از خبرنگاران کشورهای مختلف انتقاد می کند که چرا چنین حادثه مهمی را در رسانه ها مطرح نکرده اند؟!

البته این نیز یکی از آثار مظلومیت اهل بیت (علیهم السلام) می باشد، که چنین موضوعی که باید از آن به عنوان: « معجزه قرن » یاد شود، حتی در رسانه های کشورهای اسلامی نیز مطرح نشده است.

به قلم : نویسنده دل‌بسته اهل‌البیت (علیهم‌السلام)

آقای شیخ علی نظری مؤمن آبادی

*****

مقاله هشتم: شور و شعور حسینی در تاریکی کرونا

اشاره

شیعه مفتخر است که همواره مشعل‌های تابناکی چون غدیر و عاشورا را فراراه خویش دارد که مسیر تاریک و ظلمانی زندگی را روشن نموده و او را از فرورفتن در گرداب‌های گمراهی‌های می‌بخشد و جهت حفظ این دو عامل حیات و تداوم تشیع و دو گوهر بی‌نظیر تاریخ اسلام و بشریت، حتی اگر سنگ هم از آسمان بیارد دست از اعتقادات خود بر نمی‌دارد.

آری! شیعیان همان‌گونه که در دوران ظلم و ستم حکام اموی و عباسی، از دادن دست در راه زیارت امام حسین (علیه‌السلام) دریغ نکردند و در اوج خفقان حکومت ستم‌شاهی، دست از غدیر و عاشورا برنداشتند در این دوران هم ضمن رعایت پروتکل‌های بهداشتی برنامه‌های گوناگون مذهبی و ولایی خود را حفظ نموده، تا برای آیندگان ثابت شود که غدیر و محرم و عاشورا جزو اعتقادات شیعه بوده و هم‌زمان با مقابله با ویروس کرونا، ماهیت و هویت شیعی خود را ثابت کرده، و در تاریخ به یادگار خواهد گذاشت.

لذا در این مقاله، در ضمن چند بخش به عملکرد شیعیان و اقدامات بی‌نظیر آنها در جشن اعظم اعیاد مسلمین عید غدیر خم و چگونگی عزاداری در ماه محرم و صفر و در روز عاشورا و اربعین با وجود ویروس منحوس کرونا، می‌پردازیم.

ص: 100

کرونا به ما فهماند که زندگی چقدر کوتاه است و به ما نشان داد که چقدر ضعیف هستیم و با یک ویروس ، نابود می شویم ، کرونا اثبات کرد همه ما یکسان هستیم و همه ملت ها و دولت ها و قدرت ها در معرض انقراض هستند . نعم الهی برای کسی حاصل می شود که ، از صالحین باشد و الا کسی که نعمت ها را با گناه و بی تفاوتی به سیئه تبدیل کرده است نعمت برای او تبدیل به نعمت می شود .

کرونا اگر چه ظاهر آن بلای غیر مترقبه بود ، اما باطن آن نوعی نعمت است و باید از این فرصت طلایی استفاده کرد .

یک ضرب المثل می گوید : « یک لکه ابر هر قدر هم سیاه باشد ، لبه اش درخشان و نقره ای است » هر مصیبتی هر اندازه گران باشد جنبه خوشایند هم دارد .

اگر از زیان های کرونا بخواهیم سخن بگوییم ، باید گفت : هیچ چیز ارزش جان انسان را ندارد و کرونا تاکنون میلیون ها انسان را به آستانه مرگ برده و خانواده های بسیاری را داغدار نموده و متأسفانه تعداد مبتلایان در حال افزایش است و به اقرار جامعه پزشکی ، هنوز داروی علاج آن را نیافته اند . قطع ارتباط انسان ها ، جلوگیری از مسافرت ها (به خصوص در ایام نوروز و تعطیلات تابستانه) و قطع دید و بازدیدهای معمولی از خسارت های روانی شیوع کرونا به حساب می آید .

رکود اقتصادی که در جهان آغاز شده ، زندگی را بر همه تلخ کرده و تلخ تر هم خواهد شد ، تعطیلی مؤسسات آموزشی از دبستان تا دانشگاه و حوزه های علمیه ، همه و همه از زیان های بزرگ آن است .

با وجود شیوع ویروس کرونا، امسال فصلی نو برای آزمایش و غربالگری برای خیلی از افراد بود؛ زیرا بعضی از افرادی که ادعای بزرگتری و سرپرستی در هیئات مذهبی داشتند در نهایت سستی دینی اعلام کردند: برنامه روضه و عزاداری نداریم و کنار رفتند.

ولی در مقابل، بعضی دیگر یک شب، راه صد ساله را پیمودند و با شهادت و شجاعت و حلم و بردباری، پرچم عزای حسینی را برافراشتند و موکب های عزاداری و ایستگاه های صلواتی را نه تنها در عاشورا، بلکه در طول دهه محرم و بعضی در بیشتر ایام محرم و صفر با سرمایه ای اندک و صرف هزینه های کلان به مدد الهی، با همه سختی ها و نارسایی ها برپا داشتند.

آری! کرونا هم نعمت است، هم مصیبت و هم امتحان.

بعضی نامشان در این امتحان از لیست عزاداران و ارادتمندان امام حسین (علیه السلام) حذف شد و بعضی سعادت‌مندان، وهب گونه، از فرش به عرش رسیدند و مشمول دعای خیر ام الائمه حضرت فاطمه (علیها السلام) شدند.

2: کرونا مانع جشن غدیر نگردید

عید سعید غدیر خم از جمله اعیاد مهم و با برکت است که در سالیان گذشته جشن های بسیار زیبایی در سراسر کشور برای این عید عظیم در شب و روز آن گرفته می شد.

غدیر از هجدهم ذی الحجه سال دهم هجری چون چشمه ای جوشان در کویر دل های مؤمنان و بشریت می جوشد، مبلغان غدیر و منتظران ظهور آخرین وارث غدیر، امسال با همه تلاش دشمن برای سوء استفاده از عنوان رعایت پروتکل های بهداشتی، در

سراسر میهن اسلامی ایران و بالاخص استان ولایی اصفهان برای رسانیدن پیام حیات بخش این چشمه جوشان، چون رودهای خروشان خروشیدند، و در ابلاغ آن پیام الهی به ملت، با تمام توان از دل و جان کوشیدند و پیام آسمانی پیامبر رحمت (صلی الله علیه و آله و سلم) را ابلاغ نمودند، که با تأکید بسیار و نهایت اصرار فرمود: « فلیبلغ الحاضر الغائب و الوالد الولد الی یوم القیامه ... » .

اما امسال با توجه به شیوع ویروس کرونا و احتمال بروز خطر و انتشار بیماری، برگزاری جشن ها به روال سابق میسر نبود از این رو برای گرامی داشت روز غدیر و برگزاری جشن، با رویکردی متفاوت در این روز، کاروان های شادی در جای جای کشور راه اندازی شد.

این کاروان ها با رعایت پروتکل های بهداشتی جشن غدیر را به کوچه ها و خیابان های مختلف بردند تا مردم از این فیض عظمی بی بهره نمانند؛ لذا جشن های خیابانی با مولودی خوانی زنده حال و هوای جشن بزرگ غدیر را شکوفاتر از سال های قبل نمود و زنده کرد.

در بعضی از نقاط شهرها، این جشن عظیم، با تریلی های مزین و آراسته همراه با اجرای سرود و مولودی، در قالب کاروان های شادی شهر را فرا گرفت و هزاران جشن خیابانی به مناسبت غدیر در سراسر میهن اسلامی برگزار شد. عاشقان ولایت و پیروان نبوت در غدیر نشان دادند که کرونا کوچکتر از آن است که بتواند اعتقادات دینی شیعیان را به چالش بکشد.

در بعضی از شهرهای همجوار و اطراف اصفهان در موکب های جشن و سرور و ایستگاه های صلواتی علاوه بر توزیع انواع دمنوش ها با توزیع هزاران بستنی در بین آحاد مختلف مردم و انبوه جمعیت های

ولایی کام مردم ولایتمدار را شیرین کردند . هم چنین در بسیاری از شهرها و روستاها با همه رعب و وحشتی که با تبلیغات گسترده دشمن ایجاد شده بود ، در کنار پذیرایی چای و بستنی و در فضای باز و میدین ورودی شهرها اقلام فرهنگی و پوستر نیز پخش می گردید .

و هم چنین برنامه های گسترده ای برای اطعام عمومی در مناطق مختلف و ایستگاه های صلواتی سیّار انجام گرفت و با توزیع سبدهای ارزاق در میان خانواده های نیازمند و تلاش برای آزادی زندانیان جرائم غیر عمد موج خوشحالی را در میان بسیاری از خانواده ها ایجاد نمودند . و در یک کلام ، در نقاط مختلف و مراکز گوناگون ، با اهداء جوایز و انجام مسابقات مذهبی - ولایی و دستگیری از نیازمندان و ... جشن غدیر برگزار گردید .

3: کرونا مغلوب شور و شعور حسینی عزاداران

از آنجا که عشق حسینی (علیه السلام) با احساس و عقلانیت مردم عجین شده ، و ویروس کرونا هم نتوانست ذره ای از این عزاداری را کم رنگ کند .

محرم و صفر امسال رنگ و بوی دیگری داشت و با سال های گذشته متفاوت بود ، پرچم های مشکی با لامپ های قرمز رنگ که تهیه شده بود جلوه شهر را دگرگون و عوض کرده بود ، حتی در شهرهای توریستی مانند چادگان اگر چه بعضی هیئت ها بر خلاف سال های قبل ، جلسه عزاداری نداشتند ، اما از جای جای شهر ، با پوشش بیرق های عزای سیدالشهدا (علیه السلام) حال و هوای محرم استشمام می شد .

امسال به دلیل شیوع کرونا ، عزاداری های محرم حال و هوای متفاوتی به خود گرفته و تصور می شد که آئین های عزاداری تحت تأثیر قرار گیرد و کم رنگ شود ، اما حضور پر رنگ تازه نفس های

دلسوخته امام حسین (علیه السلام) نشان داد که نه تنها بیماری کرونا و بلکه هیچ چیز دیگری نمی تواند عزای حسینی را تعطیل و یا کم رنگ کند .

هیئت های سینه زنی و زنجیرزنی ، امسال با سیاه پوش شدن و برپایی مجالس عزا در اماکن مذهبی ، خیابان ها و معابر اصلی شهرها و روستاها ضمن رعایت دستورالعمل های بهداشتی ، عشق و ارادت قلبی خود را به امام حسین (علیه السلام) و یاران با وفایش با شور و سوز و اخلاص بیشتری ابراز نمودند .

تشکیل دستجات عزاداری با فاصله اجتماعی و طنین نوای « لبیک یا حسین » فضای سراسر کشور را در دهه محرم و عاشورا غرق ماتم و عزا کرد و مردم به صورت جهادی آمدند تا بار دیگر به یاد شهدای دشت کربلا فریاد عزت و آزادی سر دهند . مراسم نخل برداری ظهر عاشورا که در مناطق کویری قدمت دیرینه دارد و امسال تحت تأثیر بیماری کرونا قرار گرفته و در شماری از مناطق تعطیل شده بود ، در بعضی از نقاط استان ، توسط روحانیون ولایی آن مناطق ، نخل گردانی انجام گردید و چندین هزار غذای متبرک در شب و روز عاشورا ، بین عزاداران حسینی توزیع شد ، و از طعام متبرک ، برخی از بیماران شفا یافتند و قابل توجه اینکه بعضی افرادی که به دلیل شیوع کرونا از جمع دلسوختگان حسینی خود را کنار کشیدند ، به اتفاق افراد خانواده ، به بیماری کرونا مبتلا شدند ، و آنها که غم عشق حسین (علیه السلام) را به جان خریدند ، و پرچم عزای حسینی را برافراشتند در کمال سلامت به سر می برند .

حضور مردمان و زنان و کودکان و افراد سالخورده در آئین عزاداری سالار شهیدان ، امسال چشمگیر بود و حال و هوای خاصی به آئین محرم بخشید . در مراسم عزاداری اباعبدالله الحسین (علیه السلام) امسال اهل تسنن و محبین اهل بیت (علیهم السلام) نیز دوشادوش شیعیان به عزاداری پرداختند .

با توجه به اینکه امسال ابتدای محرم همه نگران برگزاری مجالس بودند ، دلباختگان اهل بیت (علیهم السلام) و ارادتمندان حسینی در کوتاه ترین زمان ممکن خودشان را با سختگیرانه ترین دستورات تطبیق دادند و جلساتی دیدنی و به یاد ماندنی بر پا کردند تا برای همیشه در خاطر و اذهان مردم ایران اسلامی ثبت شود .

هیئت های عزاداری با توجه به تلاقی شب اول محرم با شب جمعه ، شب زیارتی امام حسین (علیه السلام) فراتر از حدّ انتظار مسئولین کشوری و سر هیئت هایی که امسال رسماً اعلام کردند برنامه نداریم ، به محل برگزاری جلسات رفتند و برای آنکه نمی خواستند کسی توهینی به مجلس و دستگاه امام حسین (علیه السلام) کرده باشد ، دستورالعمل های بهداشتی را کاملاً رعایت نمودند .

عزم و اراده عزاداران حسینی در این سال موجب شد تا هرگونه فرصت را از حاشیه سازان و فرصت طلبان بگیرد تا اینکه آنها نتوانند در برابر شکوه و نظم دلسوختگان سیدالشهدا (علیه السلام) حرفی بزنند و یا سنگ اندازی نمایند . عاشقان و شیفتگان اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) این بار نیز سر بلند از آزمون بیرون آمده و خواب دشمنان را آشفته کرده و نشان دادند که از راه حسین (علیه السلام) و دلدادگان این راه هرگز خسته و نا امید نشده و اجازه فرصت طلبی به دشمنان تشیع نخواهند داد .

آری ! در روز عاشورا مردم ثابت کردند که تعطیلی مراسم عزاداری حسین (علیه السلام) قابل قبول نیست و این روز ، روز عشق و ورزیدن مردم به سالار شهیدان و اهل بیت (علیهم السلام) است ، بدین جهت عزاداری ها

رنگ و بوی تازه و بیشتری به خود گرفت و محرم با ویروس کرونا شکوه مندتر از سال های قبل در تاریخ ثبت شد .

5 : خلاقیت های عزاداران با کرونا

محرم امسال علاوه بر نظام مثال زدنی و رعایت حداکثری برنامه های اخلاقی و انضباطی و بهداشتی ، نوآوری ها و خلاقیت هایی را نیز به یاد ماندنی کرد .

مادحین حسینی (علیه السلام) امسال با یک بلندگو و خودروی سیاه پوش شده ، در طول دهه محرم به کوچه و خیابان های شهرهای خود رفتند و در فضای ساده و بی آرایش به عزاداری و روضه خوانی پرداختند تا بگویند عشق به حسین (علیه السلام) و عرض ارادت به سیدالشهدا (علیه السلام) به مجلس و جمعیت و جایگاه خاصی نیاز ندارد و می توان کوچه به کوچه رفت و عشق حسین (علیه السلام) را جار زد .

با خلاقیت و تدابیر علما و روحانیون ، در سراسر میهن اسلامی و بالاخص در شهر ولایی اصفهان با روشنگری ها و رهنمودهای عالمان دلسوخته و مداحان و شعرای دلباخته ، هزاران پرچم مشکی همراه با سیم و سرپیچ و لامپ قرمز با قیمتی بسیار کمتر از قیمت بازار عرضه می کردند و بیش از سال های گذشته پرچم عزای حسینی به اهتزاز در آمد ، و نه تنها درب منازل ، مغازه ها و معابر ، پرچم عزای برافراشته شده بود ، بلکه اکیپ های بی نظیر چند صد نفری موتورسواران پرچم عزای حسینی بر دوش کشیده ، و خودروهایی سیاه پوش و مزین به پرچم عزای حسین (علیه السلام) را با نواهای جانگداز مادحین اهل بیت (علیهم السلام) در سطح اصفهان و شهرهای همجوار راه اندازی نموده و نام بلند آوازه امام حسین (علیه السلام) و مجالس روضه را به

اماکن عمومی و کوچه و خیابان ها کشیدند و ایستگاه های صلواتی با همه سختی های کرونایی ، بیش از سال های گذشته در معابر تشکیل شد و با استقبال بیش از هر ساله اقشار مردم مواجه گردید . یکی از خلاقیت های کم نظیری که امسال صورت گرفت ، در برخی از خیابان ها ، دلباختگان حسینی با پوشیدن کفن و لباس عزا به میدان آمدند و بر شکوه عزاداری افزودند .

6 : مجالس عزاداری نماد همبستگی جامعه

برگزاری مناسک و مراسم محرم به طور حتم نماد همبستگی جامعه است و تأمین نیاز محرومان بهترین شیوه کمک به آنان در این ایام است .

کمک به محرومان و نیازمندان یکی از اصول اساسی دین اسلام است و بر این اساس در ایام محرم برخی از اقدامات مفید همچون تدریس رایگان یک استاد دانشگاه و پذیرش معالجه رایگان بیماران توسط پزشکان از بهترین اقسام عزاداری و خدمت به عزاداران حسینی است . گاهی مرگ یک بیمار مبتلا به کرونا از طرف بیمارستان با هزینه های هنگفت روبرو می شود ؛ لذا کاهش این هزینه ها در ایام محرم از طرف مراکز بهداشت و درمان ، نوعی عزاداری و خدمت به مردم و نماد همبستگی جامعه می باشد .

7 : کرونا و آئین های محرم

شیوع ویروس کرونا در ایران آئین های عزاداری محرم را نیز همچون دیگر مراسم و برنامه های ملی و مذهبی تحت تأثیر قرار داد . اما آحاد مردم تلاش کردند با تغییر در شکل ظاهری این عزاداری ها و با رعایت دستورات بهداشتی برای جلوگیری از ابتلا به بیماری « کوید 19 » پرچم آزادی خواهی پیام شهدای عاشورا را زنده

نگه دارند. فضای نذری های محرم و نوع دوستی هیئتی ها و عزاداران حسینی نیز امسال با سال های گذشته فرق داشت، امسال با توجه به نیاز کشور به خون، بخشی از نذری های مردم به سمت نذر خون به خصوص در روزهای تاسوعا و عاشورا سوق پیدا کرد و بازار نذری سلامت و کمک مؤمنانه در قالب ارزاق و بسته های کمک هزینه تحصیلی نیز رونق داشت.

8: همایش اربعین با وجود کرونا

اربعین حسینی مصادف با چهلمین روز از شهادت امام حسین (علیه السلام) و یاران با وفایش حماسه ای ماندگار در تاریخ اسلام و تشیع و نماد پیروزی انسان های آزاده بر ستمگران و جباران است.

گرامی داشت این روز نزد شیعیان جهان، همواره از اهمیت خاصی برخوردار بوده و هر سال با شور و شوق وصف ناپذیری مراسم سوگواری، عزاداری و حضور در راهپیمایی چندین میلیونی اربعین، یا دادن نذری انجام می شد.

امسال که در سایه شیوع بیماری کرونا ما مردم ایران، از توفیق تشرّف به زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام) محروم شدیم و از فراق دوری از آن فیض عظمای الهی، برکات و الطاف ویژه ای که در سال های گذشته نصیبمان می شد را مرور می کنیم، نعمت هایی که نقش به سزایی در تقویت شور و شعور حسینی خواهد داشت.

در استان اصفهان نیز که همه ساله مراسم مختلفی مانند: روضه خوانی، برپایی دسته های عزاداری در مساجد، تکایا، حسینیه ها، امامزاده ها، و منازل شخصی و تعزیه خوانی در مکان های مختلف

برگزار می شد، امسال نیز دلباختگان امام حسین (علیه السلام) شعور حسینی را در کنار شور حسینی به عرضه نمایش گذاشته و به عزاداری پرداخته و در بعضی مناطق به شکلی متفاوت، در قالب کاروانهای عزاداری خودرویی، بانوای جانسوز فراق به عزاداری پرداختند ولی دلسوختگان و شیعیان عراق هرگونه خطری را به جان خریدند و با وجود ویروس کرونا با تمام توان دست به کار شده با جمعیتی چهارده میلیونی همانند سالهای گذشته، همایش اربعین را برگزار نمودند.

9: رزمایش محرم و عاشورا در فضای مجازی

امسال با وجود شیوع ویروس کرونا یک رزمایش عظیمی از حضور در فضای مجازی با عنوان های غدیر، محرم، عاشورا و اربعین وجود داشت. ظرفیت های عظیم عاشورایی را در فضای مجازی بیش از هر فضا و مکان دیگری می توان تبیین و تبلیغ و تحلیل کرد. با فضای مجازی می توان جامعه را با استفاده از عبرت های عاشورایی به سمت و سوی ارتقای ظرفیت های معنوی هدایت و حمایت کرد.

با فضای مجازی و ظرفیت کاربران اینترنتی می توان نقش به سزایی در ترویج فرهنگ عاشورایی ایفا کرد. در عصری که کفر به شبیخونی عظیم و بی امان دست زده و با فضای مجازی که حقیقتی از زندگی امروز است و شیعه را هدف گرفته است باید با تمام توان و هر شکل ممکن از پیامدهای غدیر، محرم، عاشورا، اربعین و آنچه را که نشان از دوست و پیامی از فرهنگ و سنن الهی دارد از دستبرد دشمن دور بداریم.

در این راستا با توجه به جلسات متعدد و توجیه های فراوان بزرگان دین، عده ای از فضلا و تربیت یافتگان دینی، با تهیه کلیپ های گوناگون سخنرانی، نقل احادیث و مداحی های جانسوز در گروه های

چند صد نفری و یا خانوادگی به تبلیغ و تعظیم شعائر دینی پرداختند .

شاعران و مادحین اهل بیت (علیهم السلام) نیز با اشعار جانسوز در این عقده گشایی و اشک ها و ناله ها سهم به سزایی داشتند .

10 : درس ماندنی محرم و عاشورای کرونایی

عملکرد پیروان مکتب حسین (علیه السلام) و نتیجهٔ جلسات عزاداری امسال یک درس برای همه مسئولان و تمام شهروندان کشور و آیندگان خواهد بود که ملت امام حسین (علیه السلام) عاشقانه و دلسوزانه تمام کارها و وعده هایشان را محقق می کنند و کار اباعبدالله الحسین (علیه السلام) را روی زمین نمی گذرانند ، سال های بعد مردم به یکدیگر می گویند آخرین محرم قرن چهاردهم با کرونا یادش بخیر .

همانگونه که از ظلم و ستم های خاندان عباسی مردم خاطره دست دادن ها را برای زیارت امام حسین (علیه السلام) به یاد دارند و از دوران خفقان پهلوی با همه جنایت ها ، روضه های زیرزمینی و حفظ چادر فاطمی توسط زنان متدین با خانه نشینی ، از تاریخ در خاطر مردم مانده است ، آخرین محرم قرن چهاردهم نیز عزاداری با ریسک خطر کرونا از این دوره در اذهان مردم خواهد ماند .

انشاء الله با همت عزادارن حسینی ، فاطمیّه امسال هم با شکوه و جلوه ای بیش از سال های گذشته برگزار شود .

*****

به قلم: نویسنده دل‌باخته امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

حجت الاسلام و المسلمین شیخ علی رضا نعمتی

*****

مقاله نهم: شیوه بهداشتی حسینی و زهرایی

قال الله تعالی: « ذَلِكَ وَ مَنْ يُعْظَمُ شَاءَ عَائِرَ اللّٰهِ فَانَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ؛ و هر کس شعائر خدا (آنچه که انسان را به یاد خدا می اندازد) را بزرگ بدارد، این از تقوای دل ها است . » (1)

در میان شعائر الهی، آنچه بیش از همه، انسان را به یاد خدا می اندازد و به سوی او می کشاند، بزرگداشت یاد و نام اهل بیت عصمت و طهارت علیهم افضل الصلاه و السلام است. به صریح آیه شریفه تطهیر: « إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً ؛ خداوند تنها و تنها درباره شما اهل بیت رسالت اراده فرموده تا شما را از هرگونه پلیدی دور بدارد و به طور مطلق شما را پاک و مطهر قرار دهد. » (2)

به بیان روشن و صریح این آیه، پاکی مطلق از هر خطا و گناه و اشتباهی، خصوصاً پاکی از شک و جهل، مخصوص این خاندان است.

اینکه خداوند عالم، عصمت مطلق را در این خاندان منحصر فرموده، یعنی تمامی خوبی ها و پاکی ها به ایشان باز می گردد و ایشان را مراکز و معادن رحمت خدا می گرداند چنانکه در زیارت جامعه کبیره این حقیقت، به صراحت بیان شده که:

ص: 112

1- .سوره حج، آیه 32 .

2- .سوره احزاب، آیه 33 .

« إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَصْلُهُ وَفَرَعُهُ وَمَعْدَنُهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ ؛

اگر از هر آنچه خیر و خوبی است یادی شود ، این شما هستید که سرآغاز همه خوبی ها و پایه و اساس آن و شاخه و بال آن و معدن آن هستید و بازگشت و پایان همه خوبی ها به سوی شما است .»

بنابراین هر آنچه رحمت در عالم یافت شود ، از این معدن و با دعای این خاندان به سوی خلق ارسال می شود ، چنانکه در دعای روز نیمه رجب می خوانیم : « يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا ؛ اِی خدایی که رحمت را از معادن آن به سوی خلائق ارسال می کنی .» (1)؛

لذا بزرگداشت شعائر الهی و در رأس آن شعائر حسینی و فاطمی (علیهما السلام) ، موجب پایداری آسمان و زمین ، نزول باران و رحمت مادی و معنوی و رمز بقاء دین است .

بزرگداشت این خاندان ، یعنی بزرگداشت بالاترین نشانه های خدا در زمین .

بزرگداشت ایام و لیالی متعلق به این خاندان ، مانند محرم ، صفر و فاطمیه ، نشانه پاکی و تقوای دل هایی است که این شعائر را بر همه چیز در زندگی خود مقدم می دارند و آن را بهداشتِ اصلی حیات و زندگی و موجب سلامتی روح و جان خود می دانند و فاصله گرفتن از این شعائر را ویروس اصلی و مرگبار انسانیت خود می شمارند و قبل از هر ویروس ظاهری و جسمی از این ویروس های روحی ، فاصله می گیرند .

دل های با تقوا می دانند و به خوبی شناخته اند که کرونای اصلی زندگی بشر ، از همان روزی که در خانه فاطمه زهرا (علیها السلام) را آتش زدند به سینه های بیمار مسلمانان راه یافت و آنها را از نفس زدن در هوای پاک قرآن و عترت (علیهم السلام) محروم کرد .

ص: 113

این کرونای اصلی، از همان روز، آمار مرگ و میر روحی و جسمی را در زندگی مردم زمین افزایش داد و میلیون میلیون، بلکه صدها میلیون نفر را در هر عصری به خاک انداخت.

کرونای اصلی زندگی بشر، می دانست که فاطمیه و عاشورا نسخه شفابخش این بیماری فراگیر و خاموش است که صد رحمت به کرونای امروز که پرسر و صدا آدم می کشد، آن هم جسم ایشان را در حالی که کرونای عداوت و دشمنی با خاندان رسالت، هم جسم و هم انسانیت مردم را زیر خاک می کند و لذا سردمداران این جریان، بزرگداشت فاطمیه و محرم و صفر را موجب رسوایی خود و موجب پایان کرونای اصلی که خود به وجود آورنده آن بودند، می دانند و به شدت در صدد خاموش کردن چراغ هدایت حسینی و مصیبت های خانه آتش گرفته فاطمی هستند.

آنها با بلندشدن ناله های فاطمه زهرا 3 مخالف بوده و هستند چرا که آنان را از مسند قدرت به زیر می کشد و دروغ و نفاقشان را آشکار می کند اما خداوند ایا دارد مگر آنکه نور خود را فقط از چراغدان پرنور محمد و آل محمد (علیهم السلام) بر دل ها بتاباند و پشتیبان مراسم پرشور حسینی و فاطمی و مهدوی (علیهم السلام) باشد.

خداوند متعال با دادن اختیار به انس و جن، آنها را در انتخاب بهشت یا جهنم آزاد گذاشته و به بهانه های مختلف چراغ را خاموش می کند تا اگر کسی غریبه است، برود.

امام حسین (علیه السلام) در شب عاشورا چراغ ها را خاموش کرد تا هرکس می خواهد برود، کاملاً آزاد باشد و این امتحان همواره تکرار می شود که امتحان محرم و اربعین امسال (1442 هجری قمری) این گونه بود تا آنان که حاضر نبودند از جان و مالشان برای زنده ماندن نام

حسین (علیه السلام) دست بکشند ، جدا شوند . هر چند عده ای ریزش کردند و از سر سفره حسین (علیه السلام) برخاستند ، اما جمعیت بسیاری هم با زنده نگهداشتن عزای غریب کربلا ، دل حضرت زهرا (علیها السلام) را شاد کردند .

در شهر مقدّس کربلا ، حداقل 14 میلیون نفر پای کار آمدند و به تیر و نیزه کرونایی اعتنا نکردند و جان شریفشان را سپر این تیرهای مرگبار نمودند تا حسین (علیه السلام) نماز عاشورایش را در سال 1442 هم اقامه کند « و اشهد انک اقامت الصلاتش » گویاتر و بلیغ تر شود .

اصحاب سیدالشهدا (علیه السلام) نه اینکه از تیر و نیزه پرهیز نداشته باشند ، که در حالت معمولی زندگی ، انسان های با احتیاطی بودند اما وقتی بین خوردن تیر و نیزه و شمشیر ، یا ترک امام زمانشان قرار گرفتند ، با تمام عشق و محبت ، تیرها و نیزه ها را پذیرفتند که عاشقان حسین زمان ، حجهب الحسن (علیه السلام) نیز چنین اند و در حالت عادی زندگی ، از کرونا و هر چیزی که جان شریفشان را به خطر بیندازد ، پرهیز می کنند اما وقتی امر دایر می شود که یا امام زمانشان را در برپایی عزای جد غریب تنها بگذارند ، و غربت آن حضرت در عصر غیبت را دو چندان کنند ، یا تیرهای کرونا را به جان بخرند ، کرونا که هیچ ، هزار برابر آن را هم می پذیرند و آن حضرت را تنها نمی گذارند .

شیاطین عالم از مراسم اربعین سیدالشهدا (علیه السلام) وحشت کرده و آن را اذان و اعلام ظهور تلقی کرده اند و لذا از هر بهانه ای برای متوقف کردن آن استفاده کرده و می کنند . اما شیعه حسین (علیه السلام) ، دیگر نمی گذارد امام زمانش از این غریب تر و تنهاتر شود و بین حفظ جانش و حفظ عزای عاشورا و فاطمیه ، قطعاً دومی را انتخاب می کند .

باید بر عزاداران عاشورایی که در کرونا، اقامهٔ عزا کرده و خیمه حسین زهرا (علیهما السلام) را نگذاشتند بر زمین بخوابد، میلیاردها بار صلوات و سلام فرستاد که مانند اصحاب سیدالشهدا (علیه السلام) به میدان آمدند و جان شریفشان را تقدیم امام زمانشان کردند و نگذاشتند خداوند متعال نامشان را از لیست امام حسین (علیه السلام) خط بزند و دیگران را جایگزینشان نماید که جایگزین کردن دیگران به جای ما بر خدا آسان است اما این مصیبت بر ما سخت و کشنده است، پس خدایا کسی را به جای ما برای یاری امام زمانمان انتخاب مفرما. « وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا، فَإِنَّ اسْتِدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ ... » (1)

آری! ما به همهٔ دستورات بهداشتی عمل می‌کنیم، اما به شرط آنکه با رعایت این دستورات تیره‌های غربت به امام زمانمان بیش از این اصابت نکند.

این شیوهٔ بهداشتی حسینی و زهرایی، حقیقت بهداشت جان و مرام شیعه تا قیام قیامت است.

ص: 116

1- . دعای عصر غیبت امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف).

بخش دوم : سروده های شعرا

اشاره

ص: 117

زبان شعر از زمان رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و در دوران سخت امامت پیشوایان معصوم (علیهم السلام) شمشیری برّان برای دفاع از حق و حقیقت، و یاری بزرگترین و مقدّس ترین چهره های تاریخ، و زندگی و شهادت امامان نور و فدائیان راه آنها بوده است. فرزادها و کمیت ها، سید حمیری ها و دعبل ها نه فقط در بیان عظمت ها و درخشندگی های پیشوایان معصوم (علیهم السلام) از بیان و هنر و ذوق و ابتکارشان بهره می گرفته اند، بلکه با شمشیر زبان، توطئه ها و شیطنت های سوارکاران و پیاده نظام دشمنان مکتب نور و مذهب عشق و مرام حق طلبی را در هم می شکسته اند و پرده های تعصب اموی و عباسی و وهابی و بهائی و ... را می دریده اند.

در طول تاریخ غیبت کبری و مظلومیت و غربت آقای جهان،

منجی عالم بشریت

حضرت بقیه الله الاعظم حجه بن الحسن العسکری (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

در تمامی سرزمین های شیعه نشین و با هر زبان و فرهنگی و در همه دوره ها و فراز و نشیب ها، شعرای فداکار و مخلص، میدان دار دفاع از حریم مقدس پیشوایان معصوم و مظلوم (علیهم السلام) و پیام رسان مکتب نورانی اهل البیت (علیهم السلام) بوده، و در این راه پر خطر با جان و مال، آبرو و شخصیت، ذوق و هنر، و علم و ادبشان مجاهدانه و فداکارانه کوشیده اند و همانند کسانی مروزی و هلالی جغتایی و محتشم کاشانی و صغیر اصفهانی و تیر تبریزی و مؤید

ص: 118

خراسانی و ژولیده نیشابوری و میثم (سازگار) تهرانی در آسمان عشق و ارادت و ایمان و ولایت، خوش درخشیده اند.

در این فرصت کوتاه از جمعی از شاعران با شور حسینی تقاضا نمودیم که حال و هوای محرم و صفر امسال را (که از عمق ارادت و ولایت مردم ایران و عموم شیعیان جهان پرده بر می دارد) به تصویر بکشند و به یادگار بگذارند.

اجرشان، با خدای امام حسین (علیه السلام) و دستگیرشان دست های قلم شده علمدار کربلا، حضرت ابوالفضل (علیه السلام) و وسیله توسل و استغاثه شان سوز دل حضرت زینب کبری (علیها السلام) و دعا کننده برای حاجت روائیشان امام زمان، و فارس الحجاز (عجل الله تعالی فرجه الشریف) باد.

دوستدار و ارادتمند شاعران و مداحان حسینی

میر سید حجت موحد ابطحی موسوی اصفهانی

در آستانه ایام شهادت مظلومانه حضرت فاطمه معصومه (علیها السلام)

ص: 119

سروده: شاعر نامدار و ولایتی

آقای جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی)

این خانه درگهی است که ما سر سپرده ایم

داغ تو آتشی شد و در جان ما گرفت

دل هر چه سوخت بیشتر اینجا صفا گرفت

بعد از محرم و صفر آغاز ماجراست

عالم بهانه سفر کربلا گرفت

می خواستند روضه نباشد، نبود؟ بود

روح القدس برای شهیدان عزا گرفت

نام حسین بود، به فریاد ما رسید

مظلوم کربلاست اگر دست ما گرفت

ما را اسیر روضه بخوانید و، اهل اشک

این فیض هر که خواست، ز لطف خدا گرفت

این خانه درگهی است که ما سر سپرده ایم

سر منزل وفاست، قدمها شمرده ایم

از اشک ما پیرس و دل داغدار ما

کی بی حسین، می گذرد روزگار ما؟

امسال عاشقانه نشستیم با غمت

امسال باغ مرثیه ها شد بهار ما

امسال با کتیبه اشعار محتشم

مهمان خیمه های عزا شد دیار ما

در کشتی نجات ولای تو ساکنیم

طوفان درد و رنج نیاید کنار ما

تا روز حشر ناز به فردوس می کند

باشد اگر به دست غمت اختیار ما

ص: 120

ای بانی عزای تو در عرش ، ذوالجلال

(او در دل است و هیچ دلی نیست بی ملال)

خاموش نیست هر که دلش خانه غم است

نامت شنیدنی است که با گریه توأم است

خاموش نیست هر که دلش یاد کربلاست

سره‌های عاشقان همه بر زانوی غم است

خاموش نیست ، فاطمه وقتی شنیده است

جسمت به خاک مانده ، سرت عرش اعظم است

خاموش نیست اهل حرم تا به قتلگاه

دیدند پاره پاره تن جان عالم است

خاموش نیست هر که برایت سروده است

کار جهان و اهل جهان جمله در هم است

مولا سلام بر تو و اهل عزای تو

بر کشته های تشنه لب کربلای تو

در روضه ها ، سلام خداوندگار بود

آن روضه ها ، قرار دل بیقرار بود

آن روضه ها ز پاکی دل ها نشانه داشت

آن اشک ها کرامت ابر بهار بود

جانها به عشق و معرفت اتصال داشت

هر محفلی که اهل دلی سوگوار بود

پرچم ، به دوش مردم آزاده می رود

آیین نهضت تو ، چنین استوار بود

(چون خون حلق تشنه تو بر زمین رسید)

افلاک در تلاطم و هستی ، نزار بود

دوریم و دل به پای حریم تو بسته ایم

خود دست ما بگیر ، که از پا نشسته ایم

ص: 121

سروده: شاعر دلدادۀ خاندان عصمت و طهارت (علیهم السلام)

آقای جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی) اربعین امسال 1442ق

دلِ جا ماندگان می سوزد امسال

به یاد پشت آن درهای بسته

به یاد کاروان های پیاده

چه دل هایی که در هجران شکسته

میان آن عزاداران نبودیم

حسینی مذهبیان از یک تبارند

به هر موکب هزاران کاروانند

که دلها بیقرار و بی شمارند

چه سالی شد چه روز اربعینی؟

زیارت خواندن و خانه نشستن

به حسرت نوحه جابر شنیدن

دل عاشق به سر منزل رساندن

عزاداران تمام ماتم اینجاست

که ما را در حریمش نیست راهی

که او باب نجات است و نداریم

بجز شش گوشه مولا پناهی

تمام روضه ها پرگریه اما

دو بیت مرثیه آشوب دلهاست

میان قافله برگشت از شام

نوای دختری که یاد باباست
گمانم کربلا شد عمه نزدیک
که بوی مشک ناب و عنبر آید
به گوش جانم از گهواره گور
صدای شیرخواره اصغر آید

*****

کلیم وار بیا کربلا بین که حسین

هزار جلوه طور از

هزار سو دارد

استاد محمد قدسی

ص: 122

سروده: شاعر دلباخته خاندان اهل البيت (عليهم السلام)

خار در دیده اهل نظر آقای جعفر رسول زاده (آشفته کاشانی)

چه بلا بود که از پرده بر آمد امسال

خار در دیده اهل نظر آمد امسال

گر صفر سلسله اشکِ مُحَرَّم شده است

این دو ماهی که نسیم نَفَس غم شده است

چه شد امسال که اینگونه زمین گیر شدیم

سفره پر نعمت و ، ما گرسنه سیر شدیم

امتحان آمد و این نمره مردودی ماست

زندگی بی غم یار است که نابودی ماست

چه کشیدیم ز انگشت به دندان بودن

چه نشستیم در این گوش به فرمان بودن

خواستند از دل ما شوق زیارت ببرند

خواستند از سر ما شوق و حرارت ببرند

آن همه واهمه در هیچ به هم پیچیده

آخر این رشته مگر دست چه کس تابیده

همه عالم به تب فاجعه افتاده ، قبول

وحشت حادثه از دست نیفتاد ، قبول

مرگ ، پردامنه تر آمده از سیل ارم

می برد مرد و زن و پیر و جوان را با هم

سهم هر کشور و هر منطقه یکجا آید

میهمانی است که ناخوانده به یغما آید

ولی این غم به که گوئیم که ما باخته ایم

خوب با خامی این وسوسه ها ساخته ایم

ص: 123

پروتکل‌ها همه اجرا شد و، این ساده نبود

کرونا اجنبی از نفس افتاده نبود

دل کجا سوخته روضه ارباب نبود

نه که در سینه ما یکدل بی تاب نبود

از مُحَرَّم همه آن زمزمه‌ها در دل ماند

اربعین آمد و این قافله بی منزل ماند

به مسیحا، شود این درد که درمان بکنیم

کاش ما زنده بمانیم که جبران بکنیم

روضه آخر ماه صفر و فصل عزاست

ماتم جد شما و غم جانسوز رضاست

*****

ص: 124

سروده: شاعر دلسوخته اهل البيت (عليهم السلام)

محفوظ میمانی بیای تا به روضه سید مجتبی اقوامی (از قم)

عمری بدهکاریم در دنیا به روضه

وقتی خدا بخشیده آدم را به روضه

قبل از ولادت عاشق روی حسینیم

وابسته ایم از عالم ذرّ، ما به روضه

یک جا گره از کار تنها باز می شد

با مادرم هر صبح رفتم تا به روضه

ما دلخوشی هامان فقط در این خلاصه است

دل می دهیم یا به زیارت یا به روضه

وقتی که مادر جمع کرده اشک ما را

حتماً حسادت می کند دریا به روضه

هرگز نمی لرزد دلم، وقتی امیدم

امروز باشد بر خدا، فردا به روضه

تنها نه مشتاقان، که خود را می رسانند

خیل ملک از جنت الاعلی به روضه

مصدق نام دیگرش کشف الحسین است

محفوظ می مانی بیای تا به روضه

شوری اشک ما شود شور مجالس

بخشیده از داغ غمش گر ما به روضه

یک کربلا دارد ثواب چند حج را

بخشیده فیض کربلا حتی به روضه

حاجت روا نوکر شود تا بشنود که

آورده تشریف حضرت زهرا به روضه

ص: 125

سروده: شاعر ادیب و دلباخته اما م حسین (علیه السلام)

شهر از شور حسینی پر خروش آقای محسن اسلامی (پویا)

باز امشب شمع این میخانه ام

باز امشب، همپروانه ام

باز شوری بر زبانم رخنه کرد

آتشی بر جسم و جانم رخنه کرد

من قسم خوردم که با چشمان تر

سر کنم این مثنوی را تا سحر

من سر این شعر، تبت کرده ام

در دلم با خویش خلوت کرده ام

سوز من از سینه بیرون می چکد

از دل آئینه ام خون می چکد

من مرید اشک و سوز سینه ام

شاعر آب و گل و آئینه ام

شاعر اشکم، دلم شهر خداست

امشب اما مقصد من کربلاست

امشب اینجا روضه خوانی می کنم

شاعرم، آتش زبانی می کنم

در درونم روضه غلغل می کند

زخم عاشورایی ام گل می کند

با توام، ای هر نفس همراه من

ای دل من ، ای دل آگاه من

غسل کن در اشک و رو کن سوی دوست

دارم امشب عزم خاک کوی دوست

ص: 126

گوش کن این نغمه های ساز من
این حسینی گوشه آواز من
ای دوا، ای درد، ای نی، ای نوا
ای همه نزارهای نینوا
بوی عود و بوی معبد دارد او
عطر گیسوی محمد دارد او
جلوه اعجاز دارد سینه اش
محشری از نور، در آئینه اش
گوش کن با گوش جان، از هر طرف
ناله ای می آید از سوی نجف
می وزد از دور عطر پونه ای
خال سبز هاشمی، بر گونه ای
چشم این آئینه ها مجنون توست
خون جاری در افق ها خون توست
من فدای جسم صد چاکت حسین
من فدای تربت پاکت حسین
خاک آدم تا ابد گلگون توست
از خدا تا خاک، ردّ خون توست
ای زمان، معصوم معصومیت
ای زمین، تاوانِ مظلومیت
ای سلام سینه ات بر تیرها

داغ زخمت بر تن شمشیرها

ای نگین زخم، بر انگشت تو

صفحه تاریخ زیر مشت تو

این هجوم زخم، جز سیل تو نیست

هر که خونین نیست، از خیل تو نیست

ما همه آوازه خون توایم

زخمیان زخم، گلگون توایم

ص: 127

عشق را اما ، صدایی دیگر است

نام تو شور و نوایی دیگر است

ناگهان از هر طرف سر می کشند

عاشقانت گرد تو پر می کشند

پیش پای پرچمت خم می شوند

چشمها لبریز شبنم می شوند

ناگهان می بینی آن غم وهم بود

نور اعجاز تو ، دور از فهم بود

نام تو گل کرد در آئینه ها

پرچم سبزت به روی چینه ها

ص: 128

سروده: شاعر نکته سنج و دلباخته اهل البیت (علیهم السلام)

عاشقان امسال غوغا کرده اند آقای محسن اسلامی (پویا)

شهر، از شور حسینی پُر خروش

هر طرف نام تو می آید بگوش

بشنو از نی، چون حکایت می کند

وز حسینی ها روایت می کند

ابر می بارد به زاری هایشان

عشق دارد، بیقراری هایشان

روضه ها از عشق بر پا کرده اند

عاشقان امسال غوغا کرده اند

از سرِ شب، در شبستان هایشان

می خروشد زینبستان هایشان

اشک شربت می دهند از زنجبیل

کاسه تقسیم دست جبریل

از سمرقند است عطرچایشان

در بخارای سماور هایشان

روح هایی پاک و بی آرایش اند

جسم هایی پُر دل و کم سایش اند

دست هایشان نسبتی دارد بیباغ

رنجشان هرگز نمی آید سراغ

دیده ام در چشم هایشان گاه گاه

نور عشق توست پشت هر نگاه
در عزایت جمله رویین تن شدند
خار چشم بسته دشمن شدند
عاشقانت عاشقانی قابل اند
معرفت را عارفانی کامل اند
عطر پاک عشق دارد دینشان
می دمد آینه از آینهشان
سینه ها از سادگی هاشان پُراست
خاک از افتادگی هاشان پُر است
از شقایق داغ بر سر می زنند
در هوای عرشیان پر می زنند
ای حریم روضه ات دار الامان
آفتاب ابتلا را سایبان
می توان در سایه تو بوته کرد
تا ابد در روضه ات بیتوته کرد
می توان از سوز سینه ساز ساخت
می توان از آه دل آواز ساخت
خادمانت خنده آینه اند
ساکنان سایه ات سبزینه اند
خانه شان در کوچه های کربلاست
نغمه هاشان در نوای نینواست

مابه سمت تو عبادت کرده ایم

ما تو را در دل زیارت کرده ایم

ص: 129

ای تو اعجاز اشارتهای ما
ای تو در عمق عبارتهای ما
ای تو تفسیر تمام سوره ها
ای فراتر از همه اسطوره ها
ای امام نور ، ای تکبیر ناب
یا حسین ای پادشاه آفتاب
راه ما راهی است تا شهر خدا
جاده ای از دل به سوی کربلا
ما به این شور حسینی زنده ایم
ما به عشق او ز خود دل کنده ایم
کربلا آرام جان عاشق است
کربلا سنگ نشان عاشق است
هرکسی کودورماندا اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش
مرحبا ای عشق خوش سودای ما
ای طیب جمله علت های ما
سینه خواهیم شرحه شرحه از فراق
تا بگویم شرح درد اشتیاق
روزها گرفت گوزو' باک نیست
تو بمان ای آنکه چون تو پاک نیست
در نیابد حال پخته هیچ خام

پس سخن کوتاه باید والسلام

*****

سروده: روحانی پرشور

همه جانها فدای آل زهرا (علیها السلام) شیخ محمدمهدی توحیدی فر

کرامت هاست در بزم عزایت

تمام شهر مجلس شد برایت

اگر چه دشمنانت حيله کردند

کرونا را طریق فتنه کردند

صلا دادیم هل من ناصرت را

بپیمودیم راه خواهرت را

تمام این بلاها امتحان است

نجات از خوف و ترس آن جهان است

یکی گوید نرو روضه، کروناست

یکی گوید که روضه نور دلهاست

نترسیم از بلاها و از خطرها

همه جانها فدای آل زهرا

ص: 130

سروده: شاعر حاندان رسالت (عليهم السلام)

اهتزاز بیرق عاشورا آقای شیخ روح الله قاسمی (توفیق)

دشمن چه خیال دارد از عاشورا

روزی که ز حرمت است چون عرش علا

گوئیم به تند باد سرد پاییز

خاموش نمی شود ز تو نور خدا

سرتاسر عالم از غم شاه شهید

هر سال شود شور محرم بر پا

هر سو نگری در اهتزاز است مدام

از همت شیعه بیرق عاشورا

هر سال فزونتر بود از سال نخست

این آه و فغان و ناله و شور و عزا

هر قدر ز هر طرف که محصور شوند

گردند به لطف حق از آن بندرها

با کوری چشم دشمنان شیعه

گریان حسینند همه شاه و گدا

در سخت ترین دسیسه های دوران

هر ماه محرم است پر شور و نوا

هر قدر که سنگ پیش پا اندازند

دستی شود از جانب حق راه گشا

از درد کُشنده شیعه را باکی نیست

این درد اگر وبا بود یا کرونا

آن کس که بود در دل او شوق حسین

کی واهمه می کند ز طوفان بلا

پیوسته تمام شیعیان عالم

هستند عزادار شه کربلا

بس مفتخر است از اینکه گشته «توفیق»

قابل که شود شاعر شاه شهدا

ص: 131

سروده: شاعر اهل البيت (عليهم السلام) حافظ كل قرآن

همیشه نام حسین است در جهان باقی حجت الاسلام حاج شیخ رمضانعلی جان نثاری (جان نثار)

پدید شد مَرَضی در سراسر دنیا

که اهل خبره نهادند نام آن کرونا

به سیصد و نود و نه که بود بعد هزار

ظهور کرد چنین علت توان فرسا

تمام مرد و زن با ولایت و ایمان

زدند دست توصل به عترت طاها

ز وحشت «کرونا» کارها کساد شده

و لیک کار حسین استوار و پا برجا

نکرده باد حوادث چراغ او خاموش

چرا که هست چراغ حسین لا یُطفئ

به رغم آن همه تهدید زان مرض امسال

تمام کوچه و بازار، گشته بزم عزا

اماکن متبرک، چه خانه و مسجد

شده است مجلس پر شور سیدالشهدا

فروغ نور حسین است دم به دم افزون

که هیچگه نشود کم فروغ، نور خدا

تمام شهر و خیابان اصفهان شده بود

به پای، بزم عزا بهر سیدالشهدا

عجین بود به رگ و خون ما ولای حسین

محبتش نتواند کسی گرفت از ما

زدند بر در هر خانه پرچم مشکی

که شور و عشق حسینی از آن بُود پیدا

ص: 132

همیشه نام حسین است در جهان باقی

چرا که دین خدا را حسین (علیه السلام) کرد احیا

حسین کشته اشک است (1) و، این عزاداری

برای اوست تسلی حضرت زهرا

به مردمان صفاهان درود باد و سلام

خدایشان نکند هرگز از حسین (علیه السلام) جدا

خدا نصیب کند « جان نثار » را کرب و بلا

که زیر قبه او هست ، مستجاب دعا

*****

ص: 133

1- . اشاره است به جمله معروف «انا قتل العبره» و نیز جمله : «السلام عليك يا قتل العبرات».

سروده: شاعر اهل البيت (عليهم السلام)

راضی به رفتن کن همه ویروس ها را (آقای محمد خادم)

من خواب دیدم گریه ققنوس ها را

باران بیا آتش بزن کابوس ها را

باران بیا و قطره قطره روشنم کن

بر شب بشوران گله فانوس ها را

ای بی نهایت مهربان ما نا امیدیم

یک ذره دلداری بده مأیوس ها را

حالا که لبها در حصار ماسک بند است

باید کجا راهی کنم پابوس ها را

باید کجا درد دلم را گفته باشم

این حرفها و آه، این افسوس ها را

دلتنگی ات با ما چه خواهد کرد وقتی

دوری ز تو آشفته اقیانوس ها را

وقتی شفا از خادمان درگه توست

راضی به رفتن کن همه ویروس ها را

*****

سروده: شاعر خاندان رسالت (عليهم السلام)

گرفتیم ما شفا آقای محمد داوری (از قم)

گفتیم یا حسین و نوشتیم یا شفا

هستیم با حسین و گرفتیم ما شفا

دیدند اربعین همه اعجاز قرن را

پُر بود در تمامی کرب و بلا شفا

قطعاً شفاست هر نفس زائر حسین

پس هست غیر کرب و بلا در کجا شفا؟

اصلاً عجیب نیست نشد هیچ کس مریض

کم دیده ایم ما مگر از روضه ها شفا؟

نیکوست هر چه میرسد از راه دوست، پس

فرقی نمی کند که چه باشد بلا ... شفا ...

اکسیر دست ماست که آن اشک روضه هاست

از آن گرفته است دل مبتلا، شفا

*****

ص: 135

سروده: شاعر دلباخته اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام)

عطش کربلاست در دلها آقای محمدحسن زاده (راضی)

کرونا یک بهانه شد امسال

امتحان زمانه شد امسال

روضه تعطیل، نه نشد بلکه

خانه ها روضه خانه شد امسال

گره افتاده بود در کار و

چاره کار دست زهرا بود

پرچم سرخ رنگ عاشورا

مثل هر بار دست زهرا بود

بانگ چاووش فاطمه آمد

گرد ماتم نشست بر دلها

بانگ «یا لیتنا» در این اوضاع

بار دیگر نشست بر دلها

جنب و جوشی عظیم برپا شد

خانه ها را سیاه پوشاندند

مردم امسال بهتر از هر سال

روضه از آن غریب میخواندند

عده ای با بضاعتی اندک

در عزا کار اغنیا کردند

با نوار قدیمی نوحه

روضه خانگی به پا کردند

قلب ها راز غصه آتش زد

داغ جانسوز روز عاشورا

گرم شد از حرارت این داغ

بیشتر قلب اربعینی ها

حرف جا مانده ها همه این بود

السلام علیک یا مظلوم

سال دیگر خودت عنایت کن

نشویم از زیارتت محروم

السلام علیک یا عطشان

عطش کربلاست در دلها

آه امسال اربعین رفت و

داغ شش گوشه ماند بر دلها

کشته اشک ، ای امام غریب

سر و جانم فدای تو آقا

آخر شعر ، روضه می خوانم

تا بگیریم برای تو آقا

چوب و شمشیر و تیر و نیزه و سنگ

چه بلایی سر تو آوردند

سر و پیراهن تو غارت شد

بعد انگشتر تو را بردند

سروده: شاعر اهل البيت (عليهم السلام)

فاطمه (عليها السلام) هست روضه می گیرد آقای جواد حیدری (از مشهد مقدس)

گر تمام حسینیان یک جا

همه گردند از حسین جدا

همه روضه ها شود تعطیل

خیمه های عزا شوند رها

همه گویند حکم عقل این است

حفظ صحّه نمای ، روضه نیا

با غرض ، بی غرض ، همه گویند

خوف جان است در محیط عزا !!

به خدایم قسم نمی آید

خم به ابروی سیدالشهدا

فاطمه هست ، روضه می گیرد

چه نیازی به روضه های شما ؟

واقعاً عقل مانده در عجب از ..

روضه های مجازی رفقا !!!!

گر که مجبور هم شدی فعلاً

ترک مجلس کنی و بزم عزا ...

روضه را مختصر بگیر رفیق

در فضای مجاز نه ، ایدا

روضه های مجاز یک فتنه است

گولِ فتنه نخور، دگر تو چرا؟!!

روضه های مجاز یعنی که ...

دور گردید از حسینیه ها

روضه های مجاز یعنی که

دور باشی ز سیدالشهدا

روضه های مجاز یعنی که

خاندانت شود ز روضه جدا

روضه های مجاز یعنی که

کم کم عادت کنی به ترکِ عزا

مجلس اهل بیت همان حرم است

... در روایاتِ اهل بیت ، لذا

روضه های مجاز یعنی که

به حرم مانع تشریف ما

و امام ششم به ما فرمود ...

دور هم جمع می شوید آیا؟

دور هم روضه کن به پا حتی

بی ریا، مختصر، و لو به خفا

روضه های مجاز یعنی که

به حسینیه و به تکیه جفا

روضه های مجاز کند کمرنگ

فاطمیه ، محرم ، عاشورا

واقعی را به سادگی بُردند

وای بر حال روضه های کذا...

ص: 137

بی بی علیا مخدره فرمود ...

به یزیدِ خبیث ، بی پروا

هرچه کوشش کنی و مکر کنی

هر چه بر ما کنی تو ظلم و جفا

به خدا ذکر ما نگردد مَحْوَ

وحی خاموش می شود ؟ ابد

پس یقین کن چنین نخواهد ماند

حرف بی بی است تا ابد بر پا

باز هم در همه مساجد شهر

پرچم روضه می رود بالا

باز هم در همه حسینیه ها

ضجّه خواهند زد حسینی ها

فتنه ها می شود تمام، رفیق

باز هم بیرق و علامت ها ...

رفع الله رایه العباس

بنویسید روی پرچمها

آی صاحب مَوَکِبِ جاهل

چقدر باختید قافیه را ؟

به همه داده اید بیایته ...

حفظ جان واجب است، روضه نیا!!

این زمستان تمام خواهد شد

روسياهي نصيب كيست؟ شما

روضه عرش خداست، باور كن

روضه دارالشفاست ، باور كن

*****

ص: 138

سروده: شاعر خاندان عصمت و طهارت (علیهم السلام)

جان را بگیر اما صفای روضه را ، نه آقای اسماعیل روستایی

وقتی که باید عمر را بی روضه سر کرد

بهتر که از این زندگی صرف نظر کرد

جان را بگیر ، اما صفای روضه را ، نه

آخر چه خاکی باید از این غم به سر کرد

تکلیف ما را چشم ما کرده مشخص

باید که هر جا شد برایت دیده تر کرد

سرمایه ما گریه هست و سود ما اشک

این روزها بازار ما خیلی ضرر کرد

دیشب پی پیراهن مشکیش می گشت

هر چه که با من کرد این عشق پدر کرد

پیراهنش را یافت و با گریه می گفت

شاید چه دیدی ناله های ما اثر کرد

بیچاره آنکه عاشق کرب و بلا نیست

بیچاره آنکه روزگارش را هدر کرد

خیلی دلش می خواست تا باشد محرم

آن عاشقت خیلی غریبانه سفر کرد

بگذار هر که هر چه می خواهد بگوید

ما را برای روضه ات زهرا (علیها السلام) خبر کرد

می سوزم و می نالم از این داغ هر بار

در هر کجا این روضه از یادم گذر کرد:

آورد میدان اصغرش آبی بنوشد

اما عدو در چله اش تیر سه پر کرد

قنذاقه را بالا گرفت و دید چشمش

که حرمله قوس زهش را بیشتر کرد

با یک سه شعبه کودکش را سر بریدند

چهره خضاب از خون حلقوم پسر کرد

ص: 139

سروده: شاعر مداح اهل البيت (عليهم السلام)

با دو چشم خود شفا را دیده ایم حاج علی پاکدامن (روضه خوان) از مشهد مقدس

معجزه یعنی همین که هرچه شد

باز هم معجز نما را دیده ایم

شیعه پای کار روضه جان گذاشت

عاشقان جان فدا را دیده ایم

احتمال مرگ دادن خنده کرد

گفت در روضه بقا را دیده ایم

خانه خانه ، شد عزاخانه ، همه

همه جا حال بُکا را دیده ایم

اربعین گرچه نشد راهی شویم

راهیان کربلا را دیده ایم

قطره قطره زایران دریا شدند

سیل زوار خدا را دیده ایم

ما نمی گوئیم دردی نیست ، نه

بلکه در روضه دوا را دیده ایم

گشته ثابت حرفمان در کربلا

ریشه کن ما کرونا را دیده ایم

لطف زهرا بود در این روضه ها

با دو چشم خود شفا را دیده ایم

حضرت زهرا سلام الله قسم

دم بدم لطف شما را دیده ایم
فاطمیه چون محرم ، چون صفر
باز هم شور عزا را دیده ایم
مرگ خود را در عزایت خواستیم
چشم تر آن کوچه ها را دیده ایم
فوق هر سال این عزا برپا کنیم
همت اهل ولا را دیده ایم
سیلی و روی شما ، پاره جگر
زین جسارت مجتبی را دیده ایم
«روضه خوان» با اشک برزهرای یقین
ختم این درد و بلا را دیده ایم

*****

خدا می خواست امسال آتشت آتشفشان باشد
کما کان ، در زمین و آسمان نوری عیان باشد
محمد رضا کاکایی (شفا)

ص: 140

سروده: شاعر با ولایت خاندان عصمت (علیهم السلام)

آن کس که ضربه زد به تب گریه بر حسین (علیه السلام) آقای محمود زولیده

گلچین روزگار بنای بلا گذاشت
غم را میان مردم عالم بنا گذاشت
با یک بلای ساده و بیماری عجیب
هر مبتلا ز واهمه دستِ دعا گذاشت
این حرف با خودیست، به بیگانه خُرده نیست
آنکه دلش سیه شده باید جدا گذاشت
با مؤمنین امام شما درد دل کند
شاید کلام ما اثری در شما گذاشت
ما را که در زمانه فراموش کرده اید
حالا زمانه هم سرِ لُج با شما گذاشت
وقتی مدافعان حرم یارِ ما شدند
تنهایشان، جفای شما در خفا گذاشت
حتی محل به خیل یتیمانشان نشد
بیت شهید را همگان در عزا گذاشت
نفسِ زکّیه را که ز دستِ شما گرفت ...
خونش اگر چه در رگتان شورها گذاشت
اما دگر برای شما دیر بود، دیر
داغی جدید بر دلتان در هوا گذاشت
حالا حرم به روی شما بسته می شود

محرومتان ز آمدنِ کربلا گذاشت

حتی خدا حریمِ خودش را حصار کرد

حقِ مدافعانِ حرم را بجا گذاشت

پرسیده اید از خودتان، یک بلای جزء

تأثیر در صفوفِ جماعت چرا گذاشت

ص: 141

وقتی ز عیشِ خود نزدیک آن زمانِ سخت

حالا حضورتان به دلِ خانه ها گذاشت

آنکس که ضربه زد به تبِ گریه بر حسین (علیه السلام)

حالا تمام بار به دوشش خدا گذاشت

باید ز فعلِ زشتِ خودش توبه ها کند

یک حرفِ زشت این همه خسران به جا گذاشت

چون گریه بر حسین نکردی بلا رسید

کی گریه بر حسین به دلها بلا گذاشت

ای وای از آن زمان که روی سینه اش نشست

خنجر به خنجر پسرِ مصطفی گذاشت

حسرت هنوز بر دل از این درد مانده است

دشمن بنای حمله سوی خیمه ها گذاشت

عصمت بدون چادر و معجر نمانده بود

این داغ را به سینه ما کربلا گذاشت

*****

یک عمر ، هر چه فتنه و شر کرد دشمنت

عشقت نشد ز دامن دلها جدا ، حسین

هر خانه شد حسینیه ، هر دیده شمع راه

تا در غمت بسوزد و ، گیرد صفا ، حسین

محمد رضا کاکایی (شفا)

سروده: شاعر نکته سنج و ولایتی

بزم غم شد سینه ها آقای محمد رضا کاکائی (شفا)

اگر دست علمداریت قلم شد ، بر زمین افتاد

به جان واژه ها تا حشر ، داغی آتشین افتاد

تو آن شوری که تا صبح قیامت در رگ عالم

ز موجت جان پی جان ، شعله ای شور آفرین افتاد

از آن روزی که بر دستت نماند انگشت و انگشتر

از عشقت بر تمام سینه ها ، نقش نگین افتاد

تو آن نوری که بی شک رنگ خاموشی نمی گیرد

طلوع روشن مهری که در صبح یقین افتاد

نیفتد تا قیامت چشمه خون خدا از جوش

اگر چه شاه خیل تشنگان ، از صدر زین افتاد

جهان خواهد شنید از حنجر اعصار ، فریادت

و خواهد آمد اشک و آه و درد و غم به امدادت

زمین گیرد به خود تا صبح محشر چهره غم را

زمان بر پا کند در هر زمینی شور ماتم را

زمان تا هست ، کل یوم عاشوراست پا بر جا

زمین تا هست ، باشد کل ارض کربلا ، هر جا

گلوی آسمان از بغض ، ابری می شود هر شب

و باران می دود در دیده ها با روضه زینب

ندارد غیر اشک بر تو ، زخم سینه ها مرهم

نگیرد جز به زیر خیمه ات آرام ، قلب عالم و آدم

علم افتاد و در گودال شد عالم عزادارت

ولی تا صبح محشر شد همه عالم علمدارت

نخواهد کرد بعد از تو سری بر نیزه ، سرداری

نخواهد دید چشمی بعد چشمت، خواب بیداری

ص: 143

دل از عشق تو سوزان شده ، سردی نمی گیرد

غمت هرگز درون سینه عالم ، نمی میرد

خدا با تو ، به عالم هدیه داده زندگانی را

به نام روضه هایت کرده عیش جاودانی را

خدا می خواست خاک کربلا دارالشفای باشد

و تا شام ابد ، دلها به عشقت مبتلا باشد

خدا بگشود تحت قُبّه ات ، باب اجابت را

به دست داد در روز جزا ، اذن شفاعت را

به نسلت هدیه کرد ، آئینه صاحب لوائی را

به قلب شیعیان بخشید ، شوری نینوایی را

« الا یا ایّها السّاقی ادر کاساً و ناولها »

که زیر تیغ هم باشد ، فدایت می کنم جان را

نمی گیرد دلم آرام ، مست از باده نوشم

سرم از مستیت داغ است و ، غم گشته فراموشم

اگر از آسمان ، باران تیر آید ، سپر باشم

برای لحظه های آسمانت ، بال و پر باشم

خدا می خواست این دل تا ابد پروانه ات باشد

در این آتش بسوزد بال و پر ، دیوانه ات باشد

خدا می خواست امسال آتشت آتشفشان باشد

کما کان ، در زمین و آسمان نوری عیان باشد

خدا می خواست باشد در نظر همواره منظورت

و کام شیعه را پیوسته شیرین تر کند شورت
خدا می خواست آنانکه نمی خواهند شورت را
نه در هیئت که دریابند در دلها حضورت را
سیه پوش غمت شد شاه خوبان! خانه ها امسال
و شد زهرای اطهر میهمان خانه ها امسال
پا شد مجلس شور و عزا و درد و غم هر جا
محرم در محرم ، بزم غم شد سینه ها ، دلها
اگر ویروس بارد بر زمین ، شورت نمی میرد
شب عالمگیر گردد در جهان ، نورت نمی میرد

ص: 144

سروده: شاعر دلباخته خاندان رسالت (علیهم السلام)

در جان عالم است قیامت بپا آقای محمد رضا کاکائی (شفا)

آن دل که شد به عشق شما مبتلا حسین

جز با گلاب اشک نگیرد شفا، حسین

موج غمت تلاطم طوفان واژه هاست

دریای بی کرانه بی انتها، حسین

نتوان گذاشت در غم تو، دست روی دست

وقتی که هست خون تو، خون خدا، حسین

«هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق»

تو زنده ای و، زنده به تو، روضه ها، حسین

بی شک تمام عمر ز جان عاشقت شده است

هر دل که رفته، یک سفر کربلا، حسین

یک عمر، هر چه فتنه و شر کرد دشمنت

عشقت نشد ز دامن دلها جدا، حسین

هر سال دشمنان تو با حيله ای جدید

رشتند هر چه را، همه شد پنبه یا حسین

ویروس اگر بلای جهان بود، کم نکرد

از شور و، از شکوه عزای شما حسین

هر خانه شد حسینیه، هر دیده شمع راه

تا در غمت بسوزد و، گیرد صفا، حسین

داغ غم تو، تا به صف حشر آتشی است

در جان شیعیان تو، روحی، حسین

جان را چه قابل است که قربانیت کنم

أمی لک الفدا، بابی انت یا حسین

دارالشفای ماست، عزاخانه ای که هست

صاحب عزاش، حضرت صاحب لوا، حسین

ص: 145

آنجا که جایگاه هبوط ملائکه است
در تسلیت به حضرت خیر النسا ، حسین
آنجا که پای منبر پیغمبر خدا
بر سینه می زند ، علی مرتضی ، حسین
ای آنکه چون شنید « الست بربکم »
شد جلوه جلوه ، آیه « قالوا بلی » ، حسین
تا روز رستخیز جهان از قیام تو
در جان عالم است قیامت به پا ، حسین

*****

سروده شاعر اهل البيت (عليهم السلام)

کلید قفل فرج ، با همین دعاست فقط سید احمد هاشمی «شهیدی» از قم

حرم محلّ شفا، روضه عافیت بخش است

دوای درد دو عالم در این دو جاست فقط

در اوج سختی و بیماری و بلا و فتن

تو کلم به خودم نیست بر خداست فقط

سزای مردم غافل که غرق در جهل اند

بنا به سنّت تکوین حق ، بلاست فقط

بجز ظهور ولی ، چاره ای یقیناً نیست

کلید قفل فرج ، با همین دعاست فقط

سؤال من ز تو این است ای خدای رحیم

بگو که یوسف گم گشته ام کجاست؟ فقط!

*****

تمام عمر ندانی که چیست این روضه

اجازه اش که به دست تو نیست این روضه

تویی همان که نفهمید ارزش گریه

و گفت باعث افسردگیست این روضه

(شهیدی)

*****

آن دل که شد به عشق شما مبتلا حسین

جز با گلاب اشک نگیرد شفا ، حسین

سروده شاعر اهل البيت (عليهم السلام)

دارالشفای جان و تن ماست این عزا سید احمد هاشمی « شهیدی » (از قم)

وقتی که اشک روضه به هر درد مرهم است

یعنی مطب اهلِ ولا ، بزم ماتم است

دارالشفای جان و تن ماست این عزا

بی روضه ، لحظه لحظه دنیا جهنم است

از بس که حق به گردن ما دارد این حسین

بهرش هزار بار بمیریم هم کم است

با گریه در حسینیه ها ، جان گرفته ایم

ارباب ما معلم عیسی بن مریم است

در روضه حسین (علیه السلام) خدا را شناختیم

توحید ما هم از ، برکات محرم است

خود را فدای دینِ خدا کرد شاه دین

تا حل کند مغالطه ای را که مبهم است

هر کس که دم زند ز خدا ، نیست با خدا

معبود ابن سعد ، خدا نیست ، درهم است

*****

این کار عجیب جای دقت دارد

تلخ است برای هر که غیرت دارد

شد صحن حرم خلوت و تشییع شلوغ

این حجم ز تبعیض خجالت دارد

سروده: شاعر دلباخته خاندان رسالت (علیهم السلام)

شفا در دست او باشد سید مصطفی عبداللهی (از خمینی شهر)

بیا در روضه هایش که شفا در دست او باشد

بیا اینجا شفای دردها در دست او باشد

هزار و چارصد سال است این روضه به پا بوده

شده زهرا عزادارش ، عزا در دست او باشد

دوباره زنده شد آن داستان شهر سامرا

تو عاشورا بخوان ، ختم وبا در دست او باشد

حرم را بسته و بعدش به پشت در دعا کردند

نفهمیدند اجابت در دعا در دست او باشد

از این اعجاز بالاتر ، کسی بیمار شد ؟ هرگز

بیا در کربلایش که دوا در دست او باشد

به عاشورا ، طویریج ، اربعین نیمه نگاهی کن

بیا و شک نکن دفع بلا در دست او باشد

از این اعجاز بالاتر بگو عالم بفهمد که

قَدَر در دست او باشد قضا در دست او باشد

رقیه دید دست ساربان را و به عمه گفت

که وای انگشتر بابا چرا در دست او باشد

*****

در دل هیئت او ما نظرش را دیدیم

روضه اش بوده شفا و اثرش را دیدیم

مجلس روضه ندیدست به خود تعطیلی

چارده قرن از این سخت ترش را دیدیم

ص: 149

سروده: شاعر جوان اهل البيت (عليهم السلام)

به شوقِ روضه ات با سر دويديم سعيد علامه

تماماً روضه ات را نور ديديم

به شوقِ روضه ات با سر دويديم

کرونا هم دگر معنا ندارد

که در اين راه سختی ها کشيديم

هزار و چارصد سال است آقا

که ما با جان مصيبت ها خريديم

همه گفتند هيئت را رها کن

ولی ما عاشقی را برگزيديم

چه احساس عجیبی روضه دارد

که با چشمانمان اشک آفريديم

میانِ روضه ی گودال هر شب

به دشت خون به عاشورا رسيديم

به کوريِ دو چشم منکرانت

به شوقِ روضه ات با سر دويديم

*****

سروده: شاعر پرشور و با اخلاص اهل بیت (علیهم السلام)

آقای احمد علوی (از قم)

این سروده پرسوز و شور، سوغاتی است از سفر کربلای اربعین حسینی در سال 1442 قمری که در هنگامی که راه کربلا- برای عموم ایرانیان بسته بود آقای احمد علوی موفق به تشریف به زیارت کربلا می شود و در آن قبله گاه عاشقان، به سرودن این اشعار موفق می گردد و برای اولین بار در محل بیت العتره اصفهان در حضور علما و شعرا و مداحان به عنوان سوغات کربلا، با سوز و شوری استثنایی قرائت شد و به یاد اربعین امام حسین (علیه السلام) در شهر کربلا، غوغایی بر پا گردید.

عالم اسیر خیل اسیران کربلاست

این شعر بی مقدمه در اوج فاصله

آسیمه سر رساند خودش را به قافله

از بس پیاده رفت به دنبال کاروان

در این قصیده قافیه گردید آبله

غم بین لایه لایه مضمون نهان شده

چون بانوان پرده نشین و مجلله

عالم اسیر خیل اسیران کربلاست

باید دخیل بست به این دست سلسله

از صبر بی نهایت ناموس کبریا

سر رفته بود حوصله ی هر چه حوصله

از هوش رفته دختری از فرط خستگی

بیدار مانده خواهری از شوق نافله

از لرزش مداوم سرشانه های کوه

پیچیده بود در غل و زنجیر غلغله

تنها خداست مشتری خونِ تشنگان

صدها نیزید باخته در این معامله

بازار خودفروشی از آن سوی دیگر است

چیزی نمانده است به پایان غائله

ص: 151

کفتارهای یک گله ابلیس یک طرف
در آن طرف شهیدترین های یک دله
هفتاد و دو ستاره ی رخشنده در فراز
در هر فرود لشکری از شمر در تله
یوسف شناس ها همه در لشکر حسین
دنیا پرست ها پی اموال و عائله
هفتاد و دو ستاره به معراج رفته اند
تا ساق عرش مانده فقط یک، دو مرحله
میعادگاه آل علی بر فراز عرش،
آرامگاه آل زیاد است مزبله
آن هیچ های پوچ که از جنس باطلند
امحا شدند مثل ورق های باطله
گندم نما به ارزنی از جو نمی رسد
عدل خداست ضابطهٔ این معادله
قالو بلایی اند و خریدار هر بلا
آنان که بود پاسخشان یک صدا: بله
با لهجهٔ حجازی شیرین تر از عسل
باید به جای کرب و بلا گفت کربله
دنیا ندیده است مسلمان تر از وهب
عاشق ندیده است کسی مثل حنظله
هرگز نبوده است کسی حُرتر از زهیر

مانند چون نیست کسی در جهان یله
هم داستان مکتب عباس ، عابس است
در عشق، در صفا و جنون ، در مقاتله
از بس که آب ، تشنه لب های ماه بود
دیگر نداشت هیچ کس از تشنگی گله
با حالتی بریده بریده ولی فصیح
از روی نیزه می رسد آوای چلچله

ص: 152

چشم انتظار آیه کشف الرقیم اوست
از عصر روز واقعه نجم و مجادله
عمریست زجر می کشم از زجر، از سنان
قلبم چه تیر می کشد از دست حرمله
بی شک اگر که داغ علی اکبرش نبود
با او کسی نداشت توان مقابله
آماده بود لشکری از جن برای رزم
اما کسی نداشت جواز مداخله
خون خدا که روی زمین ریخت ناگهان
افتاد در سراسر افلاک ولوله
رخت عزاست بر تن هر آیه نباء
در ماتم عظیم خبرهای واصله
افتاد در زمان اذا الشمس کورت
بر تار و پود سوره زلزال، زلزله
قرآن که ذبح شد، نفس آیه ها برید
و الموت کاد ان یتهاوی بمقتله
نزدیک می شدند ملائک به هیئتش
بین سر و بدن که می افتاد فاصله
خورشید و ماه و خیل ستاره دمیده بود
در شهر شام، شهر ستم، شهر هلله
بزم شراب... آه امام زمان ببخش

اصلاً عبور می‌کنم از شرح مسئله

خون خداست آنچه از آغاز تا ابد

جاری شده ست در جریان مباحله

مکه مکره است فقط با کرامتش

حتی مدینه بی‌نفسش نیست فاضله

آری اگر حسین نباشد در این جهان

دیگر برای دین خدا نیست شاکله

ص: 153

شغل شریف نوکری اش شد نصیبمان

هرگز نداشتیم جز این عشق مشغله

سعی صفا و مروء ما تا قیامت است

در دسته عزای طویریح ، هروله

ما را هوای نوکری شاه کربلاست

بیهوده است هر چه بخواهم جز این صله

*****

ص: 154

سروده: شاعر ادیب و دلباخته اهل بیت (علیهم السلام)

عاشقان پای پیاده علم عشق به دوش استاد محمد قدسی (قدسی)

زائرانش نه پی حشمت و جاه آمده اند

از بد حادثه اینجا به پناه آمده اند

رهرو منزل عشق اند و ز سر حد عدم

آمده مرحله در مرحله تا قلب حرم

همچو موسی « آرنی » گوی ره میقات اند

جمله سرمست می میکده حاجات اند

همه گی خضر بیابان حسین اند و علی

تشنه دل در طلب آب بقای ازلی

این چه عشقی است که دلها همه بر خاسته است

راه را با قدم و ، با علم آراسته است

عاشقان پای پیاده علم عشق به دوش

پای پرتاول و لب ها ز شکایت خاموش

همه یک هیأت سرتاسری لاهوتی

فارغ از مصلحت کالبد ناسوتی

می رود بادیه در بادیه ، لیبیک سلام

سوی دلسوختگان سفر کوفه و شام

به تسلائی دل زینب زهرا ، برکات

می فرستند دمامم به محمد صلوات

سوگوارند و ز چشم ، اشک فشان می آیند

بی پناه اند و ، سوی کھف امان می آیند

می شود کربلا محشر کبرا هر سال

می کند عشق در این بادیه غوغا هر سال

از لب پیر و جوان « واعطشا » برخیزد

« واغریبا » ز لب اهل دعا برخیزد

ص: 155

جاده ها می شود این فصل ، سیه پوش حسین

مغفرت می چکد از ابر خطاپوش حسین

سیل جمعیت عشاق هیاهو دارد

جانب قتلگه یار تکاپو دارد

هیجانی است در این فصل که دیدن دارد

تا ابد قصه این عشق شنیدن دارد

خواستند اینکه بگویند که ما قافله ها

در میان هیچ نبینیم دگر فاصله ها

مثل مستان که سوی میکده ها می آیند

فارغ از تفرقه ها ، کربلا می آیند

این زمین کعبه دلهاست خدا می داند

دور آن هروله برپاست خدا می داند

عشق این فصل فراگیر و فراوان گردد

موسم عاشقی و کار به سامان گردد

عشق این فصل غزلخوان و صراحی در دست

می کند کوچه به کوچه گذراز هر بن بست

زائر کعبه دل دست تو را می بوسم

پای پُر تاول سرمست تو را می بوسم

*****

خدا داند که عاشورا به پا کردند این امت

زمین را صحنه کربلا کردند این امت

حاج غلامرضا سازگار (میشم)

ص: 156

سروده: شاعر نکته سنج خاندان امامت (علیهم السلام)

کلیم وار بیا کربلا ... استاد محمد قدسی (قدسی)

به زائری که به پیش تو آبرو دارد

به کربلا برسان هر که آرزو دارد

کنار علقمه اشکم ز دیده جاری شد

برای بردن نامت دلم وضو دارد

هر آن که را که به بین الحرم گذار افتد

دو قبله مثل دو آئینه روبرو دارد

ز هول روز قیامت معاف می گردد

کسی که از غم عشق تو رنگ و بو دارد

ز روضه خوانی جبریل ، آدم ، آدم شد

هنوز گریه کنان با تو گفتگو دارد

کلیم وار بیا کربلا ببین که حسین

هزار جلوه طور از هزار سو دارد

شفا ز تربت مستی فزای او خیزد

به جز حسین که این باده در سبو دارد

دل حسین پرستان، سیاه مست شب است

سحر ندارد و بی باده ، های و هو دارد

ز جام « فاخلع نعلیک » یار مدهوشم

ز هست و نیست ، دلم عزم شستشو دارد

شنیده ام عرق زائران که می ریزد

فرشته چون ورق غنچه ، تو به تو دارد

به قتلگه ز سرِ تلّ زینبیه تو را

هنوز خواهر مظلومه ، جستجو دارد

شبیّه غنچه پر پر هنوز هم اصغر

به روی دست پدر تیر در گلو دارد

سه ساله ، کنج خرابه ، بهانه اش پدر است

ولی به زیر لگد ، کار با عمو دارد

ص: 157

سروده: شاعر ادیب و نکته سنج خاندان امامت (علیهم السلام)

بوی حبیب استاد محمد قدسی (قدسی)

چه کربلاست که بوی حبیب می آید
ز روضه شهدا بوی سیب می آید
ز فطرس ملک آمین رسد به گوش فلک
صدای ناله « اَمَّن یحییب » می آید
ز دشت ماریه فریاد غربت اسلام
ز « السلام به شیب الخضیب » می آید
همین که انزل ماء من السماء شود
بلا ز سوی ب- « شکِ مریب » می آید
کسی که معجزه عشق را نکرده قبول
حکایت تو برایش عجیب می آید
« انا الغریب » هنوز از ضریح شش گوشه
برون ز حنجر شاه غریب می آید
هنوز هر سحر جمعه مادر سادات
زعرش ، پیشِ پسر ، نا شکیب می آید
شفای صدر حسین است روزگار ظهور
برای مرهم دل ها ، طیب می آید
ز آسمان هدایت طبق طبقات
به سوی « جاء بقلبٍ مُنیب » می آید
فغان که بر سر آل علی چه ها که نرفت

بلای دوست سراغ حبیب می آید

همیشه بانگ سیاست چو طبل تو خالی است

به گوش اگر چه صدایش مهیب می آید

ولی صدای حقیقت پر و پر آوازه است

نوای خوش به لب عندلیب می آید

ص: 158

بلا ز ساغر قالوا بلی است عاشق را

از این شراب عدوی نصیب می آید

همیشه رسم فلک « قدسی » این چنین بوده

یکی نجیب و دوتا نانجیب می آید

*****

ص: 159

سروده: شاعر دل‌بسته به اهل بیت (علیهم السلام)

سروها ایستاده در آتش آقای محمد علی کاروان

شصت روزی سیاه پوشیدند شصت روزی عزا به پا کردند

باز با این وجود گریه کنان، حقتان را کجا ادا کردند

حق داغ شن بیابان را، حق آن روضه های عریان را

حق آنچه مورخان حتی، از بیان کردنش ابا کردند

ذاکران روضه های حنجر را، واعظان خطبه های آن سر را

شاعران، قطعه قطعه پیکر را، با ظرافت هجا هجا کردند

بین تاریخ خون تو جاریست، همه جا مثل سال شصت و یکم

عده ای دسته دسته جان دادند، عده ای نیز پا به پا کردند

حتماً از معجزات پرچم تو، یا که از غصه محرم تو

هیچ سر رشته ای نداشته اند، که سر رشته را رها کردند

وای از پینه های پیشانی، وای از این طرز نامسلمانی

وای از همت فراوانی، که فقط صرف ادعا کردند

در عوض از صلاه ظهر عطش، سروها ایستاده در آتش

تیرها را به جان خریدند و، به امام خود اقتدا کردند

روضه آتش و بدن ها را، قصه تربت و کفن ها را

یاد کردند و در دل روضه، با یقین نیت شفا کردند

درد شان درد عشق و بد مستی است، آنچه از بین می برد هستی است

دیگر از ابتلا چه باک آن را، که به این درد مبتلا کردند

چون شنیدند لحظه موعود، کربلا قبله گاه خواهد بود

اندکی سمت سجده هاشان را ، متمایل به کربلا کردند

ص: 160

سروده: شاعر دلباخته اهل البيت (عليهم السلام)

اميد ما همه دارالشفائيت هست حجت الاسلام شيخ عليرضا محمدي (مسافر)

حسين اي ناخدای کشتی دریای طوفانی

حسين اي بهتر از عیسی و از موسای عمرانی

حسين اي همت تو ، همت والای انسانی

حسين اي سرور و سالار هفتاد و دو قربانی

بنازم گنبد و گلدسته و صحن و سرایت را

بیفشان بر سر ما گرد و خاک کربلایت را

به دشت کربلا خفتی و در آنجا غریبی تو

به درد ناعلاج ما ، به هر حالی طیبی تو

امامی مهربان و با خداجویان حبیبی تو

برای خلقت عالم دلیل بی بدیلی تو

مثال مهر رخشانی ، در این عالم فروزانی

غمت افتاده بر جان و ، وجود ما بسوزانی

دل ما با غم تو ای گل زهرا گره خورده

غم عشقت قرار از جان و قلب ما همه برده

هر آنکس را به دل عشقت نباشد بی گمان مُرده

محبُّ و عاشق تو ، شیر با اشک عزا خورده

اگر صد جان ناقابل ، مرا باشد ، به قربانت

سر و جانم فدای پیکر خونین و عریانت

اگر در راه تو ، از پیکر ما ، سر جدا گردد

اگر جانهای ناقابل سپر بر هر بلا گردد

اگر این عالم دنیا برای ما طلا گردد

محال است این دو دست ما ، ز دامانت رها گردد

مزن بر سینه ما دست رد ای زاده زهرا

که از دلهای ما خیزد، فغان و آه و واویلا

ص: 161

هر آن کس عاشقت باشد، ز جان خویش بگذشته

ز عالم رشته الفت، بریده، یا که بگسسته

مثال قطره ای بوده، به دریای تو پیوسته

نگشته در تمام عمر، از یاد تو دل خسته

چنین شوری که او دارد ولایی هست، ای مولا

محبّ جدّ و باب تو، فدایی هست، ای مولا

اگرچه این جهان از بهر مؤمن همچو زندان است

اگر چه دوره آخر زمان و حفظ ایمان است

اگر چه نکبت و ویروس گرنا آفت جان است

اگرچه این مرض بی رحم و بی دارو و درمان است

امید ما همه دارالشفاییت هست، ای مولا

شفا در تربت و لطف و عطاییت هست، ای مولا

تمام اهل دنیا زین مرض گردید زندانی

نشد پیدا برایش تاکنون دارو و درمانی

شرایط گشته بر کلّ جهان سرسخت و بُحرانی

بگو و ویروس را آخر، تو ما را از چه ترسانی

تمام جان ما بادا، فدای زاده زهرا

شده بزم عزایش، در تمام این جهان بر پا

بنازم بر عنایات خدا، آن حیّ سبحانی

بنازم بر حسین، آن وارث مُلک سلیمانی

بنازم بر عنایاتِ رضا شاه خراسانی

بنازم بر مرام و همّت مردان ایمانی

تمام روضه ها امسال گردیده تجلایی

برفت از یاد، گویا ترس و، اوضاع کُرونایی

نشد تعطیل ای یاران، عزای شاه دین پرور

بود باقی به جای خود، عزاداری و هم منبر

ص: 162

نباید محو گردد ، نام و یادِ زادهٔ حیدر
بُود این آرزوی دشمن اسلام و پیغمبر
تمام کشور ما شد ، برای او عزا خانه
حسین شمع فروزان و محبتانش چو پروانه
حسین جان، خلق را بار امانت از تو بر دوش است
تمام کوچه ها از داغ جانسوزت سیه پوش است
صدای هل معین تو، هنوز آویزهٔ گوش است
هر آنکس معرفت دارد ز عشقت مست و مدهوش است
بیا بنگر مجالس را ، که غوغا گشته سرتاسر
بُود شاید تسلّایی به قلب پاک پیغمبر
مرا از کودکی با روضه و بزم عزایت آشنا کردی
مرا از بندِ نفسِ دون ، حسینِ جانم، رها کردی
تو دستم را گرفتی با خدایم آشنا کردی
مرا دعوت نمودی و روان در کربلا کردی
دوباره آرزو دارم ببوسم قبر شش گوشه
(مسافر) هستم و، دستم، تهی می باشد از توشه

*****

جان را چه قابل است که قربانیت کنم

اُمی لک الفدا ، بابی انت یا حسین

محمد رضا کاکایی (شفا)

سروده: شاعر خاندان رسالت (علیهم السلام)

شیخ علی رضا محمدی (مسافر)

بال فطرس به خدا از تو شفا یافت، حسین

تربت پاک تو بر سخت ترین درد دواست

بجز این درد که از داغ تو بر سینه ماست

گر چه جانها به خطر هست ز ویروس، ولی

مجلس سوگ تو، آرامش جان و دل ماست

به شفای تو اگر ذره ای مشکوک شویم

کمی معرفت و کثرت نادانی ماست

بال فطرس به خدا از تو شفا یافت، حسین

روضه تو، به خدا، بیمه تکمیلی ماست

هر کسی باعث تعطیلی بزم تو شود

یا که نادان بود او، یا به یقین دشمن ماست

مهر تو ای گل زیبای علی و زهرا

تا قیامت به دل و سینه بی کینه ماست

ما که امروز نگشتیم حسینی، آقا

مهرت از روز ازل، همره آب و گل ماست

سر و جان همه عالم به فدای تو، حسین

به فدای تو شدن، آرزوی قلبی ماست

باعث خلقت عالم، تویی، ای مولا جان

این حدیث است، که قدسی بود و باور ماست

کشتی اهل نجاتی و چراغ ره دین

این روایت همه نور است و، ز پیغمبر ماست

تا زمانی که تقاص تو نگیرد مهدی

اشک، چون سیل روان، جاری از این دیده ماست

ص: 164

هر کجا بزم عزای تو به پا هست ، حسین
مادرت فاطمه، یک گوشه ای از محفل ماست
دور از نام تو و روضه تو گردیدن
آرزوی دل هر دشمن پر کینه ماست
نقشه ی دشمن ما، نقش بر آب است، حسین
تا که دست علی و آل علی بر سر ماست
ما نترسیم ز عدوان و رجز می خوانیم
تا زمانی که تو و مهدی تو، یاور ماست
قبر فرزند تو در شهر خراسان ، به خدا
سر پناه همه ملت و هم کشور ماست
در قیامت که شفاعت کنی از خلق خدا
کن شفاعت ز من و ، آنکه ز دل یاور ماست
گر کسی گفت چرا بذل محبت کردی
بگو این شاعر و هم نوکر ناقابل ماست
نام او هست (مسافر) به سفر آمده است
از محبان علی بوده و ، هم شیعه ماست
حال در روز جزای کس و تنها مانده
حق ما گردن او ، حقی از او گردن ماست

*****

حق حسین فاطمه ، جور و جفا نبود

تعطیلی مجالس روضه روا نبود

هرکس نرفت روضه و در خانه اش نشست

با شوکت و مقام حسین آشنا نبود

(مسافر)

ص: 165

سروده: شاعر خاندان رسالت (علیهم السلام)

مجلس سوگ تو، خالی زبلا هست ، حسین شیخ علی رضا محمدی (مسافر)

همه جا بزم عزای تو بپا هست ، حسین

همه کشور ما کربلا هست ، حسین

گفته بودند نگیریم عزای تو ، ولی

ما گرفتیم و یقین لطف خدا هست ، حسین

گفته بودند که در مجلس تو ویروس است

مجلس سوگ تو ، خالی زبلا هست ، حسین

مجلسی که تو در آن صاحب مجلس باشی

خود طیب و ، نظرت نیز شفا هست ، حسین

جان چه قابل که شود در ره عشق تو فدا

سوگواری تو با عشق و صفا هست ، حسین

تو به ما خط امان دادی ، ای شاه شهید

هرکجا جان به خطر هست و بلا هست ، حسین

قدرتی نیست که ما را ز تو بیگانه کند

دوری از تو ، به خدا ، جور و جفا هست ، حسین

بیرق حزن تو را بر سر هر کوچه زدیم

جامه مشکی ما ، رسم وفا هست ، حسین

هر چه داریم ، همه از غم و از ماتم توست

مصحف و دین خدا ، از تو بجا هست ، حسین

عزت و آبروی ما ، همه از اشک عزاست

شیعه، بی مهر تو بی قدر و بها هست، حسین

همه ذرات جهان واله و حیران تواند

آشنای غم تو، ارض و سما هست، حسین

ص: 166

حَرَمَت جايگه خيل ملائڪ باشد

مجلس سوگ تو، در عرش خدا هست ، حسين

هر کجا نام تو و کربلا می شنویم

یاد از تشنگی و واعظش هست ، حسين

گریه کردیم و توسل به تو پیدا کردیم

از تو امید شفاعت به جزا هست ، حسين

از تو دوریم و دریغ از حَرَم محرومیم

تا ابد جای تو در ، سینه ما هست ، حسين

مرثیه خوان تو و نوکر درگاه تو شد

این (مسافر) که پر از جرم و خطا هست ، حسين

ص: 167

سروده: شاعر با اخلاص اهل البيت (عليهم السلام)

دوا از تو خواستيم آقاي علي مهدي نسب (از قم)

اربابی و مقام گدا از تو خواستيم

هستی طيب ما و دوا از تو خواستيم

گر صبح و شام، کرب و بلا از تو خواستيم

چون کربلات رافع کلّ حوائج است

بر درد لاعلاج همیشه معالج است

وقتی فلج کنار ضريح تو پا شده

کور و علیل از مرض خود رها شده

پس صحن تو محل نزول شفا شده

این سنت خداست که هر درد لاعلاج

حتماً به نسخه ی کرمت دارد احتیاج

اعجاز زائرین تو در روز اربعین

آن ازدحام و صحبت و ویروس بی قرین

دارد پیام بر همه خلق، این چنین

کرب و بلا ت مهد شفای خلاق است

حافظ برای زائر تو، ذات خالق است

هر زائری که آمده شهرت ز معرفت

برگشته است سمت دیارش به عافیت

آورده است همره خود، حُسن عاقبت

شد یک نگاه سمت ضريح، صفای دل

گرد و غبار عرش برینت ، دوای دل

ص: 168

لعنت به آن که دشمن امر زیارت است
با دیدن شکوه تو غرق حقارت است
زوار تو به کوری او در سلامت است
در کربلا ز عافیتش ، کس جدا نشد
یک تن به محنت کرونا مبتلا نشد
شکر خدا که کم نشد از زائرین تو شد
برگزار با عظمت ، اربعین تو
پر شد ز عاشقان خدا سرزمین تو
چون سال قبل ، صحن و سرایت شلوغ بود
گفتار ابتلا به مریضی دروغ بود
افسوس ، نام من نشد امسال زائرت
قسمت نشد که من بشوم یک مسافرت
روشن نشد دو دیده به صحنین طاهرت
ویروس ، آن کسی ست که ایام اربعین
شد سدّ راه در جلوی پای زائرین

*****

تا روز رستخیز جهان از قیام تو
در جان عالم است قیامت به پا ، حسین
محمد رضا کاکایی (شفا)

سروده: شاعر خاندان عصمت و طهارت (علیهم السلام)

که رخت مشکی تو افتخار نوکرهاست آقای محمدصادق میرصالحیان

هنوز شأن تو در ماورای باورهاست
حساب حسن تو ، فوق کتاب و دفترهاست
کدام شاه چنین خلعتی عطا کرده
که رخت مشکی تو افتخار نوکرهاست
اگر جهان همه عزلت نشین درد و غم است
هنوز گنبد تو مقصد کبوترهاست
هنوز خیمه تو وعده گاه عاشقهاست
هنوز روضه تو بر فراز منبرهاست
قسم به تربت اعلا ، که درد و درمانی
و ذکر خیر تو ، امن یجیب مضطرهاست
به ما اگر عطش وصل هم رسید ، خوشیم
که لعل کام تو ، سهم علی اکبرهاست
حسین ، نان حلال تمام باباهاست
حسین ، دامن پاک تمام مادرهاست

*****

عاشقان پای پیاده علم عشق به دوش
پای پرتاول و لبها ز شکایت خاموش

استاد محمد قدسی

*****

می شود کربلا محشر کبرا هر سال

می کند عشق در این بادیه غوغا هر سال

استاد محمد قدسی

ص: 170

سروده: شاعر اهل البيت (عليهم السلام)

خمینی شهر را چون کربلایت کربلا کردی حاج غلامرضا سازگار (میثم)

عزیز فاطمه! جانِ همه عالم به قربانت
تو شاه کشور جانی و جان، در تحتِ فرمانت
خدا مرثیه خوان و کلّ خلقت اشک آفشانانت
بُود بر روی دست ما همواره جسم عریانت
بلا هر چند بر اهل و لا طوفنده تر گردد...
غمّت پاینده تر گردد، عزایت زنده تر گردد
در این موج بلا، تنها نه ایران شد حسینیه
زمین و آسمان و عرشِ رحمان شد حسینیه
تمام خانه های اهل ایمان شد حسینیه
به حیّ لا مکان این مُلکِ امکان شد حسینیه
زن و مرد و جوان و پیر را غرقِ عزا کردی
خمینی شهر را چون کربلایت کربلا کردی
تو شمع آفرینش، اُمّت اسلام، پروانه
تمام کوچه ها، کلّ خیابان ها، عزاخانه
تمام چشم ها از خونِ دل گردید پیمانان
همه از شوق، مجنون و، همه از عشق دیوانه
هجوم عاشقانت بود در عالم تماشایی
نترسیدند با عشقت، ز ویروسِ کرونایی
چه خوش ایّام عاشورا درخشیدند این اُمّت

هجوم آورده از جان، چشم پوشیدند این امت

سرت را بر فراز نیزه ها دیدند این امت

شراب عشق را، با اشک نوشیدند این امت

کجا این امت از عشق حسینی دست بردارد؟

در امواج بلاها دست روی دست بگذارد؟

ص: 171

عزاداران و زوّارت به دیدار خدا رفتند
بسی پای پیاده از نجف تا کربلا رفتند
به دیدار مزار خامسِ آلِ عبا رفتند
کجا بودند با بالِ ولایت ، تا کجا رفتند!
شهیدِ کربلا را باز یاری داد این امت
«گوید نوزده» را هم فراری داد این امت
حسین! ای پرچم سرخت به روی شانه های ما!
تو از حلق بُریده، روضه خواندی از برای ما
طنین ناله هایت سوز داده بر صدای ما
صدای واحسینا بهترین لطف خدای ما
خدا با مهر تو آمیخت از اوّل گِل-ل ما را
که پیش از بودن ما بُرده ای از کف دل ما را
کرونا گرچه کردی سخت قصد جان آدمها
ندیدی داغ تر بود این محرم از محرم ها
به هر محفل نمایان بود محشرها و ماتم ها
جماعت در جماعت ، زیر چادرها و پرچم ها
خدا داند که عاشورا به پا کردند این امت
زمین را صحنه کربلا کردند این امت

*****

این زمین کعبه دلهاست خدا می داند
دور آن هروله برپاست خدا می داند

زائرِ کعبہ دل! دستِ تورا می بوسم

پای پُر تاولِ سرمستِ تورا می بوسم

استاد محمد قدسی

ص: 172

سروده: شاعر دلباخته اهل البيت (عليهم السلام)

ما را برای ماه محرم گذاشته است استاد محسن ناصحی

بی خود نبود در دل ما غم گذاشته است

بی خود نبود این همه ماتم گذاشته است

در شور خیمه های تو فهمیده ام ؛ خدا

ما را برای ماه محرم گذاشته است

می خواست زیر سایه تو رد شویم ، عشق

بر گنبد رفیع تو پرچم گذاشته است

گفتند ؛ روضه های تو ، بیمار می کنند

درد مرا به جز تو ، که مرهم گذاشته است !؟

بیمارم و به شکوه ندیدی مرا که عشق

در تربت شفای مرا هم گذاشته است

ما با غم تو شادی بی حد گرفته ایم

بیچاره آنکه در غم تو کم گذاشته است

خشکیده چشم طعنه زنانت ولی خدا

در چشم های گریه گنت نم گذاشته است

جبریل روضه خواند ، خدا در دو قطره اشک

راهی برای توبه آدم گذاشته است

ای روضه مقطعه ! شرح تو را خدا

در ابتدای سوره مریم گذاشته است

*****

سروده: شاعر ادیب و دلپسته اهل البیت (علیہم السلام)

کاری کن پام به حریمت برسه آقای محسن ناصحی

حال و روزم مٹ اون روزاس کہ

توی جبهه پدرم می جنگید

همه عمرش از اینکه راه

کربلا بسته باشه می ترسید

یادمه مادرم و ، اون روزا

پای سجاده هوایی می شد

کربلا بسته بود اما هر شب

مادرم امام رضایی می شد

بم می گفت غصه نخور گریه نکن

آخه کی گفته که ما بی یاریم

دلامون تنگه حسینہ اما

یه امام رضا تو ایران داریم

کربلا بسته نموند و وا شد

این روزا من چی بگم با پسر

مگه باور می کنه چن وقته

مٹ آهوی خودت در به درم

حرم تو همه این سالها

یادمه یه عالمه نوکر داشت

در خونه ت رو همه وا می شد

پشتِ در موندن و کی باور داشت

تو که مهریونیات معروفه!

کاری کن پام به حریمت برسه

بیام و مثل قدیما بنخونم

«یه امام رضا دارم برام بسه»

*****

چه خوش ایام عاشورا درخشیدند این امت

هجوم آورده از جان ، چشم پوشیدند این امت

کجا این امت از عشق حسینی دست بردارد؟

در امواج بلاها دست روی دست بگذارد؟

حاج غلامرضا سازگار (میثم)

ص: 174

سروده: شاعر ادیب و نکته‌سنج خاندان رسالت (علیهم السلام)

دارالشفای دردها آقای محسن ناصحی

گاه هر جا می‌گذاری پای درها بسته است

پافشاری می‌کنی پشت در اما بسته است

خانه ای را می‌شناسم من که خیلی حرفها

دیگران درباره اش گفتند الا بسته است

هر که او را می‌شناسد در به رویش بسته نیست

هر که را من می‌شناسم هم به او وابسته است

کار را فرزند موسی کرد و جز این نیز نیست

معجزاتی را که این دریا به موسی بسته است

یا نمی‌دانم کجا دارالشفای دردهاست

یا نمی‌بینم دخیلی را که عیسی بسته است

مطمئنم هر کسی یکبار مشهد می‌رود

بار و بندیل سفر تا کربلا را بسته است

*****

حسین! ای پرچم سرخت به روی شانه های ما!

تو از حَلَق بُریده، روضه خواندی از برای ما

طنین ناله هایت سوز داده بر صدای ما

صدای واحسینا بهترین لطف خدای ما

خدا با مهر تو آمیخت از اوّل گِل-ل ما را

که پیش از بودن ما بُرده ای از کف دل ما را

حاج غلامرضا سازگار (میشم)

ص: 175

سروده: شاعر نکته سنج و حسینی

نجات از خطر و ایمنی از بلا آقای سید محمود مرتضوی نائینی (ناظر)

شاه شهید ، آنکه عزیز پیمبر است
از عرش کردگار مقامش فراتر است
آن گوهری که گفت پیمبر به شأن او
من از حسین و اوست ز من ، این چه گوهر است
او را پدر علی است که در گیر و دار حشر
میزان حق و باطل و پاداش و کیفر است
مادر و راست فاطمه ، محبوبه خدا
آن دختری که بر پدر خویش مادر است
آن کشته فتاده به هامون که عرش و فرش
در ماتمش شبیه به صحرای محشر است
هر کس که در بلا متوسل شود به او
بی شک نجات یابد و بی شک مظفر است
ثابت شد از محرم امسال خلق را
این ادعا ، که او به عزادار یاور است
جایی که گوشه گوشه عالم از این بلا
دلها مشوش است و چو کانون آذر است
عشاق شاه دین همه در خیمه عزا
جمعند و دستها همه بر سینه و سر است
اما یکی نگشت گرفتار درد و رنج

احوالشان ز حال همه خلق بهتر است

هر کس که ریزد اشک به غمهای شاه دین

ایمن ز هر بلاست که محبوب داور است

« ناظر » مدیحه گوی شهیدان کربلاست

از خادمان حیدر و اولاد حیدر است

ص: 176

سروده: شاعر خاندان نبوت (علیهم السلام)

به هر طرف نگری خیمه عزا بر پاست آقای سید محمود مرتضوی نائینی (ناظر)

محرم آمد و، شد تازه باز، داغ حسین

گرفت ناوک غم از دلم سراغ حسین

محرم آمد و افراشت رایت غم را

که باز، تازه کند شور حزن و ماتم را

به هر طرف نگری خیمه عزا بر پاست

ز داغ سرور آزادگان پیا غوغاست

علی الخصوص، جوانان اصفهان زوفا

رسانده اند فغان را به طارم اعلا

در این زمانه بلایی دگر جهانگیر است

که قاتل زن و مرد از جوان و از پیر است

خزیده اند به خلوت جهانیان از بیم

مگر که دور بمانند از این بلای عظیم

ز هم گسیخته، مجموع مردم دنیا

ز وحشت « کرونا » در تمام کشورها

ولی به کشور ما باز عاشقان حسین

برای آنکه فشانند اشک غم ز دو عین

شدند جمع و پیا خیمه عزا کردند

زدند بر سر و بر سینه، گریه ها کردند

به تکیه ها و مساجد چه نوحه ها خواندند

تمام را به عزای حسین گریانند

طعام ها به فقیران و اغنیا دادند

در این عزا همه سنگ تمام بنهادند

شده است ماه صفر، اربعین رسید از راه

شدند اهل عزا عازم عراق آنگاه

ص: 177

به دشت کربلا شد هزارها هیئت
جوان و پیر و زن و مرد جمله با هیئت
پس از زیارت و با آن همه عزاداری
میان آن همه آوای حزن و غمخواری
چو بود شامل اهل عزا عطای خدا
کسی هلاک نشد از گرفتن کرونا
به قول (ابطحی) آن عاشق حسین شهید
هر آنکه زائر سلطان کربلا گردید
ز هر بلای خطرناک ، حیّ بی همتا
به لطف خویش نگهداشت از بلا او را
هر آن کسی که عزادار شاه دین گردد
نشاط، قسمت او روز واپسین گردد
بریز اشک ، برای حسین ای « ناظر »
همین نه اشک، که خون از دو عین ای « ناظر »

*****

در این موج بلا، تنها نه ایران شد حسینیه
زمین و آسمان و عرشِ رحمان شد حسینیه
تمام خانه های اهل ایمان شد حسینیه
به حیّ لا مکان این مُلکِ امکان شد حسینیه
زن و مرد و جوان و پیر را غرقِ عزا کردی
خمینی شهر را چون کربلایت کربلا کردی

حاج غلامرضا سازگار (میشم)

ص: 178

سروده: شاعر با ولایت خاندان عصمت (علیهم السلام)

طیب های جهان را بگو شفا اینجاست آقای احمدجواد نوآبادی (از قم)

به نام عشق ، جهان را خدا بنا کرده
حساب اهل جهان را از او جدا کرده
جهان و هرچه در آن است زیر منت اوست
تمام عالم امکان گواه عصمت اوست
تمام قاعده ها را خدا به هم زده است
برای او که به راه خدا قدم زده است
هزار شکر هنوز اعتقادمان مانده
شفای تربت اعلاات یادمان مانده
مریض آمده وقتی که پای این روضه
شفا گرفته اگر خورده چای این روضه
به راه ماست اگر چه همیشه خار و خسی
عقب نشستن ما را ندیده هیچ کسی
که هیچ وقت مرا عشق او رها نکند
من و جدا شدن از کوی او خدا نکند
حیات شیعه از احیای این شعایر اوست
خدا خودش شب جمعه همیشه زایر اوست
خدا دعای مرا مستجاب خواهد کرد
گناه های مرا هم ثواب خواهد کرد
سلام دادم ازینجا و دلخوشم که مرا

همیشه زایر کویش حساب خواهد کرد

مریض اسم تو را زیر لب اگر ببرد

طیب های جهان را جواب خواهد کرد

طیب های جهان را بگو شفا اینجاست

بگو که باطن «مَنْ اسْمُهُ دَوَا» اینجاست

ص: 179

سروده: شاعر جوان دلباخته اهل البيت (عليهم السلام)

الگوی درس شیعه غیرت او است آقای یونس و صالی خوراسگانی (یونس)

دل ما تنگ هیئت و علم است

جسم اینجا و روح در حرم است

در محرم جهان اسیر غم است

نقش بیرق کلام محتشم است

تا نفس هست روضه می خوانیم

پای کار حسین می مانیم

دو جهان ریزه خوار خوان حسین (علیه السلام)

جان عالم فدای جان حسین (علیه السلام)

همه هستیم در امان حسین (علیه السلام)

تحت الطاف بی کران حسین (علیه السلام)

تا نفس هست روضه می خوانیم

پای کار حسین می مانیم

روضه دار الشفاست ای مردم

امر ، امر خداست ای مردم

چشم زهرا (علیها السلام) به ماست ای مردم

روضه دفع بلاست ای مردم

تا نفس هست روضه می خوانیم

پای کار حسین می مانیم

آبروی من و تو هیئت اوست

عزت ما همه ز عزت اوست

الگوی درس شیعه غیرت اوست

و جهان هم غریق نعمت اوست

تا نفس هست روضه می خوانیم

پای کار حسین می مانیم

ص: 180

گریه تنها برای کربلا

ضجه تنها برای خون خدا

بشتایید سوی سوگ و عزا

امر فرموده است امام رضا(علیه السلام)

تا نفس هست روضه می خوانیم

پای کار حسین می مانیم

*****

ص: 181

سروده: شاعر ولّائی خاندان امامت (علیهم السلام)

بود دارالشفاء روزه آقای یونس وصالی خوراسگانی (یونس)

علیرغم تمام پُرتُکُل هایی که می گفتند

خدا را شکر، ما پای حسین بن علی (علیهما السلام) ماندیم

اگر چه مثل قبلش جمعیت بیرون نمی آمد

ولی با محشتم (باز این چه شورش) هم صدا خواندیم

خدا را شکر در این امتحانی که به پا گردید...

پناهنده به آله و، ز دل ابلیس را راندیم

کسی که هیئتش تعطیل شد قطعاً که کفران کرد

حسین بن علی (علیهما السلام) نوری است که خاموش نثوان کرد

چه بسیار این محافل که ز ما دفع بلا کرده

چه بسیار است دردی که توسل ها دوا کرده

چقدر این روزه ها ما را به حق نزدیک گرداند و

درون سینه ما را پر از نور خدا کرده

بدان گر روزه خواندی و به پای روزه ها ماندی

یقیناً فاطمه در عرش در حقت دعا کرده

و زهرا 3 از دل روزه، گدا را مثل سلطان کرد

حسین بن علی (علیهما السلام) نوری است که خاموش نثوان کرد

به پای کار، آنهایی که اهل ادعا بودند

به جای نیت خالص، فقط اهل ریا بودند

همان هایی که خوش رقصی نمودند و عقب رفتند

همان هایی که مثل اهل کوفه بی وفا بودند

اسیر خواب غفلت گشته اند ، ای وای بر آنها

همان هایی که عُمری بر سر این سفره ها بودند

ص: 182

خدا با این بلا کاخ ریا را نیز ویران کرد

حسین بن علی (علیهما السلام) نوری است که خاموش نتوان کرد

بسی گفتند افرادی ، پدید آید چه مشکل ها

بود ناقل هر آنکس که شود داخل به محفل ها

ولی با اعتقاد ما ، بود دأر الشفا روضه

(کجا دانند حال ما سبکباران ساحل ها)

بلی پای علم ماندیم و مستانه نوا دادیم

(ألا یا ایها الساقی ادر کأساً و ناولها)

چه مشکل ها که از لطفش خدا بر شیعه آسان کرد

حسین بن علی (علیهما السلام) نوری است که خاموش نتوان کرد

خوشا بر حال آنکه گریه کرد و روضه خوانی کرد

فدای راه مولای خود ایام جوانی کرد

کسی که پای این بیرق بماند و ، جا نزد یک دم

یقیناً منصبش را پیش حیدر (علیه السلام) جاودانی کرد

شبهه حضرت سلمان ، پیمبر (صلی الله علیه و آله و سلم) می دهد مُزدش

زمینی بوده اما رتبه اش را آسمانی کرد

بگو (یونس) خدا را شکر ، حُبّش بر تو ارزان کرد

حسین بن علی (علیهما السلام) نوری است که خاموش نتوان کرد

*****

دارالشفای ماست ، عزاخانه ای که هست

صاحب عزاش ، حضرت صاحب لوا ، حسین

سروده: شاعر دلباخته اهل البيت (عليهم السلام)

اربعين غمگين 1442 ق آقاي يونس وصالی خوراسگانی (يونس)

گوشم به اخبار است ، تا راهی شود باز

ایام خوشبختی نوکر گردد آغاز

قلبم بود چشم انتظارت ، کن تو اعجاز

تا مرغ روحم پر کشد ، پرواز ، پرواز

جز اشک ، دیگر هیچ دارایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

دلخوش به این راه پر از دلداده بودیم

از پای درس عشق تو ، آزاده بودیم

هر سال ، این موقع همه آماده بودیم

یا اینکه خیلی هایمان در جاده بودیم

جز تو انیسی وقت تنهایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

ای عادتت احسان، بگیر این دست ها را

تسکین بده جان رقیه درد ما را

پایان بده این قصه و این ماجرا را

بر روی ما کن باز راه کربلا را

ما هیتی ها جز حرم جایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

با گوشه چشمت ، نظر کن بر دل ما

تا حل شود از برکت تو، مشکل ما

عشقت شده مخلوط با آب و گل ما

شد کربلایت مأمن ما، منزل ما

ما جز غلامی تو کارایی نداریم!

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

ص: 184

کفران نعمت کرده ایم آقا ببخشا

اشفع لنا ، اِکشف کُروی یابن زهرا

یا مَنْ شِفا فی تُربته ، اِنا ظَلَمنا !

گر تو نبخشی جمع ما ، ای وای بر ما

ما غیر تو مولا و آقایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

با خاطرات سال قبل کربلایت

در گریه ها می زنیم آقا صدایت

جان تمام زائران بادا فدایت

دل های ما کرده است یا مولا هوایت

جز بردن نام تو آوایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

در روضه ها زانو زدیم و دم گرفتیم

یک اربعین نذر غمت ، ماتم گرفتیم

ما هر چه داریم از تو در عالم گرفتیم

دردیم و از دست شما مرهم گرفتیم

جز تلخی چای تو حلوایی نداریم !

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

ای کربلایت خانه و کاشانه ما

کن یک نظر بر قلب ماتم خانه ما

می آید از سمت تو آب و دانه ما

کی می نشیند پیک تو بر شانه ما

بی تو که امید به فردایی نداریم

جز کربلا در دل تمنایی نداریم

*****

ص: 185

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر / 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

